

univērsitātes avīze

IZNĀK KOPŠ 1922. GADA
25. SEPTEMBRA

№2

Ceturtdiena, 1997. gada 25. septembris

Latvijas Universitātes laikrakstam - 75 Latvijas Universitātei - 78. dzimšanas diena

"UA" šobrīdējais sastāvs. No kreisās: Māra, Jānis, Ilze, Inga, Ginta, Rita, Anda

ILZE. Ļoti sirsnīgs cilvēks ar uzticību un atvērtību pret citiem. Piedodošs, komunikabls. Redaktore, ar kuru kopā ir ļoti patīkami strādāt.

RITA. Labprāt atrodas dzīves virpulī, mutuļo tam līdzī un no šīs viņas enerģijas tiek arī kolēģiem.

GINTA. Ļoti veiksmīgi atradusi pielietojumu savai filologa specialitātei, rediģējot gan avīzes tekstus, gan mācot ārzemniekiem latviešu valodu un veicot arī vēl citus valodniecības darbus. Prieks uz šādu filologu raudzīties.

ANDA. Cilvēks ar mākslinieka dvēseli. Jūtīga un draudzīga. Savu talantu izpauž, ilustrējot avīzi un nodarbojoties ar žurnālistiku.

INGA. Prot pateikt vārdu vietā. Komunikabla un ar pozitīvu attieksmi pret dzīvi. Konkrēta un lietišķa. Manuprāt, ideāla žurnāliste!

JĀNIS. Cilvēks, kuram ir "ķēriens" uz datorzinātņu un kuram "klausā" dators. Arī tādēļ avīze izdodas lieliska!

MĀRA

Mēs viens par otru

MĀRA – par sievieti it kā nevar teikt "vīrs un vārds", bet Māriete nekad nelauzīs doto vārdu. Ja atgādāsies kas neparedzēts, neliks otram velti gaidīt vai nervozēt, bet atradīs iespēju informēt, pat dzīvojot mājā bez telefona.

Grūti Māru nesaukt par Mārieti, jo viņa ir neliela auguma un ļoti sirsnīga. Žurnāliste ar lielām darba spējām.

INGA – enerģiska, aktīva, patīk visur piedalīties un "būt iekšā" arī riskantās situācijās. Vilina kriminālžanrs, varbūt tāpēc, ka sapni par iestāšanos Policijas akadēmijā nav īstenojusi.

Patīk, ka Inga ir nemākslota un viņas izteiktie joki ir sulīgi. Reportiera tips.

RITA ir apcerīgāka un politiskāk domājoša, jo studē politikas zinātnes. Ritu interesē sabiedriskās organizācijas un studentu aktivitātes. Pati, protams, nav vērotāja, bet darītāja. Izdarīga, jo pienākuma cilvēks. Interesanta meitene, nav iedomīga, bet varētu būt.

GINTA – izteikti sievišķīga. Prot sevi "nest". Neatkarīgais eksperts, jo rediģē, ko citi sadomājuši un sarakstījuši. Labotajam jātic gribi vai nē, jo iegūts jau maģistra grāds filoloģijas zinātnē.

ANDA reizēm jāatsauc avīzes izdošanas noteiktajos laikos, jo viņa mēdz aizkavēties fantāziju pasaulē. Fantāzijas Andai netrūkst – tā materiālizējas dzejā, zīmē -

jumos...

Tādēļ grūti uz

Andu dusmoties, ja viņa

pēkšņi pajautā: kā, vai tad avīze iz-

nāk jau šonedēļ? Sarunās ar cilvēkiem Anda

meklē dzīves jēgu un reizē arī sevi.

Ļoti smalkjūtīga un taktiska – jaukas un ne tik bieži sastopamas īpašības.

JĀNIS – šobrīd vienīgais pastāvīgais redakcijas puisis. Šķiet, viņš nejūtas slikti, jo pieradis būt lielais brālis savām trīs māsām.

Ja strādā, tad strādā un nemeklē iemeslus atļaidēm vai sevis žēlošanai. Vīrišķīgs, jo izprot, kas ir atbildība pret darāmo, pret kolēģiem, pret dzīvi. Dators ir Jāņa darbarīks, ar ko viņš ļoti saprotas.

BRIGITA – rūpējas, lai teksti no rokrakstiem pārvērstos par datortekstiem. Cilvēks, uz kuru var paļauties. Palīdz ar padomu, jo dzīves pieredze ir lielāka nekā mums pārējiem.

ILZE J. – jauka un sirsnīga. Ir ķēriens uz valodām – prot angļu, somu, holandiešu, vācu, krievu valodu.

(Turpinājums 2. lpp.)

ŠAJĀ NUMURĀ:

Atzīmējot Latvijas Universitātes 78. gadadienu, no 22. līdz 26. septembrim notiks 56. zinātniskā konference. Konferenču darbs ritēs 12 zinātņu nozarēs, kas sadalītas 34 sekcijās.

Tiks nolasīti 313 referāti.

25. 09. 97. plkst. 15.00 Mazajā aulā sekcija: Latvijas Universitātes laikrakstam – 75:

✓ Ieskats Latvijas Universitātes laikraksta vēsturē no 1922. gada līdz 1997. gadam (B. sc. soc. I. Brinkmane)

✓ Latvijas studentu 20. – 30. gadu prese (Prof. R. Treijs)

✓ Studentu prese un studentu organizācijas (M. sc. soc. A. Dimants)

26. 09. 97. plkst. 12.15 Lielajā aulā plenārsēde:

✓ Vides aizsardzības prioritāte Latvijā un vides investīciju politika (LR Vides aizsardzības ministrs I. Emsis)

✓ Ceļš uz Eiropas Savienību (LR Saeimas deputāts A. Kiršteins)

✓ Korporācijas "Fraternitas Vanenica" balvu pasniegšana

✓ Latvijas Universitāte īstenībā, vēstures avots literatūrā (1940 – 1996) (Prof. H. Strods)

✓ Ministeres balvu pasniegšana (Prof. R. Kondratovičs)

✓ Profesūra Latvijas Universitātē (Mācību prorektors, prof. J. Krūmiņš, prof. R. Kondratovičs)

29. 09. 97. plkst. 14. 15 LU Senāta sēžu zālē tiks sveikts LU Goda biedrs un seši LU Goda doktori.

Senāts nolemj: paužot cieņu un atzinību par nozīmīgo veikumu Latvijas Valsts labā Latvijā un starptautiskā mērogā, ievēlēt Latvijas Republikas Prezidentu Gunti Ulmani par Latvijas Universitātes Goda biedru.

NEDĒĻAS ROZĪNĪTE

"Kādam varbūt kaut kas stāv – mums nekas nestāv" – direktors A. Peičs (domātas finanses – red. pieb.)

"Man liekas, Ati, ka tu jokojies..." – rektors J. Zaķis

(Dzirdēts LU vadības sēdē)

Latvijas Universitātes vēsturiskais kalendārs 1922 - 1940

STUDENTS

Maksā 4 rubļi.

Nr. 1. Pirmdien, 25. septembris, 1922. g.

RĪGA, 25. septembris.

Mūzum daudz spēlēt enerģijas, spēju un gribas guļ latviešu studentos. Gandrīz visi latviešu studenti radītie spēki, augstākie ideāli un motīvi ir neizmantoji un bezdarbīgi. Mūsu jaunie spēki un centieni — labākie visā cilvēka dzīvē — vēl nesatīstīti jeb novirzīti noderīgi, nedabīgi virzienā. Mūsu pašreizējā un pēdējā dzīvē ir daudz tā, kas liecina par mūsu nespēju.

"STUDENTS" ir pilnīgi neatkarīgas, brīvas domas paudzējs. Viņš atrādis vietu visiem ierosinājumiem un saucieni uz padarīšanu, uz savu spēku un spēju apzināšanos un izpaušanos. "STUDENTS" grāb palīdzēt komitētiem viņu zinātniskās studijas klasifikācijā, laboratorijās un mājās, saņemot aktu informāciju par Universitāti un latviešu iekārtām. Cerams, ka arī mūsu mācības spēki būs izpildījami, dodot vietu otrai gaucijai nepieciešamos norādījumus. "STUDENTS" grāb veicināt studentu savstarpējo un universitātes darbu visā mūsu universitātes darbībā.

Augstskolas literatūra

pagodināties studentiem piedāvāt visplašāku izvēli. Obligātoriskos ārzemju izdevumus turpmāk aprēķināsim par sevišķi mērenām cenām, par piem.

Rauber, Anatomie.	iesieta Rbl. 108	1.
"	" 162	2.
"	" 214	3.
"	" 216	4.
Kayser, Physik, brošūra	" 148,50	5.
"	" 162	6.
Smith, Chemie.	iesieta Rbl. 302,50	
Strassburger, Botanik.	" 106	
Stöhr, Histologie.	" 142	
Holleman, Organische	brošūra " 33,80	

Studentiem un Skolu jaunatnei

visizdevīgāki iepirkt savas mācības grāmatas

"LETAS" grāmatu tirgotavās:

RĪGA, Suvorova ielā Nr. 4

Tāp. 6-83

Liepāja, Oļainas un Vokas ielu stūrī. Tāp. 4-52

Daugavpils, Vidzemes ielā Nr. 12. Tāp. 54

Mērskē, Lāsa Nīkšaja ielā Nr. 38. Tāp. 76

Latvijas valsts izdevniecība grāmatas kuram pastāvīgi klāvēti, lapa ar dāņu no citādu. Retāk grāmatas angļu, franču, vācu, krievu u.c. valodās — izņemot četr mūsu priekšskatītos Londonā, Parīzē, Leipcīgā un Maskavā. Citi izdevumi — Londonā.

"... Viss studentiem mācību gada sākumā. Tā toreiz rakstīja laikrakstā *Students*. Latviešu studentam par godu te reklamēja arī *Latviešu veļu*, ugunīgus vīnus un Varoņa apavus, kas bijuši glieti un izturīgi... Bet, šķirstot *Studentus*, viegli pamanīt, ka latviešu studenti toreiz ir bijuši daudzpusīgi arī savā gara pasaulē, rakstījuši un lasījuši par O. Rodēnu, N. Koperniku... Bet visupirms — kas, kā un kur.

1922. gada 25. septembrī iznāk laikraksts "Students" 1. numurs. Redaktori K. Brandts un K. Upešleja rakstīja: *Students* ir pilnīgi neatkarīgas, brīvas domas paudzējs. Viņā atradīs vietu visi ierosinājumi un saucieni uz pašdarību, uz savu spēku un spēju apzināšanos un izkopšanu. "Tā reizi nedēļā sāka iznākt pirmais neatkarīgais studentu akadēmiskās dzīves laikraksts. Jau pēc mēneša četru lappušu apjoms pieauga līdz astoņām un cena līdz 10 santīmiem. Trīs gadus vēlāk pēc Vienotņu nodibināšanās, laikraksta vadība tika nodota Vienotņu Vienkopai. Abi redaktori atvadoties rakstīja: "Mūsu nodoms bija *Studentu* pārvērst par permanentu akadēmiskās dzīves orgānu, kura pastāvēšana nebūtu atkarīga no viņu redaktoru un izdevēju studiju ilguma. Tāpēc bija jāatrod iesāktā darba turpinātājs. Mums liekas, ka studentu Vienotnes, kas tagad apņēmušās šī laikraksta tālāko vadību, dod labāko garantiju, ka *Students* joprojām iznāks neatkarīgā, bezpartejiskā un apvienojošā virzienā." Tā turpmāk zem nosaukuma *Students* var lasīt piezīmi — Akadēmiskās dzīves laikraksts, K. Brandta un K. Upešlejas nodibināts 1922. gadā. Pēc 1935. gada atkal izmaiņas — tā vadību pārņēma Vienību Savienība. Laikraksts iznāk divas reizes mēnesī, maksā 20 santīmus. Tas vairs nav vienīgais studentu dzīves atspoguļotājs, jo iznāk arī korporāciju izdevums *Universitātes* un konkordiju laikraksts *Studentu dzīve*. Pēdējais *Studenta* numurs iznāca 1940. gada 25. jūnijā. Laikraksta pirmajā lapā — K. Ulmaņa uzruna tautai, pēdējā — reklāma; Daugavpils valsts psihiatriskā slimnīca un nervu slimību nodaļa, tālrunis... Laikam visvairāk, lasot *Studentus*, mani pārsteidz līmenis,

kādā tiek runāts, par visdažādākajiem tematiem. Autori nereti ir cilvēki ar vārdu — profesori, sabiedrībā populāri cilvēki, piemēram, E. Brastiņš, J. Klīdzējs, A. Kroders, R. Kroders. Arī temati ir izraudzīti ar cieņu pret sevi un pārliecību par lasītāju zināmu erudīcijas līmeni — Z. Freids, J. Poruka ētikas problēmas, N. Koperniks, plaši raksti turpinājumos par arhitektūru, mākslu...

Otra būtiskākā lieta — daudzpusība. Apjomā ne pārlietu lielā avīzē (8 lappuses) ietver informācijas kalnu — ziņas, lēmumi un spriedumi saistībā ar izglītību, informācijas un apskati par mākslas izstādēm, svarīgākajiem kultūras notikumiem, izrāžu recenzijas, jaunumi zinātnes un tehnikas jomā. Tā kā avīze, jau spriežot pēc nosaukuma, ir saistīta ar studentiem, tad lielu vietu aizņem ar viņu dzīvi saistītu problēmu atspoguļojums — raksti par aktuālās dzīves jautājumiem (Par trūkumiem mūsu studējošās jaunatnes dzīvē, Latvietība un studenti), par studentu dzīvi ārzemēs (Studentu nams Hudzonas upes krastā) un, protams, īpaši pēc 1935. gada, plaši tiek atspoguļota vienību dzīve.

27. septembris 1929. g.

S. Berca

MĀKSLAS GRAVIERU DARBŅĪCA

RĪGA, BRĪVĪBAS IELĀ Nr. 28. Tāp. 21027.

Izgatavo visdažādākos kalumus, gravējumus, portretus tieši kā mākslinieciskus, kā arī piemērotus, balvain, adrešu u. t. t.

Medaļas, šētas, medaļas, moogramas un citas priekšmetus LATVISKĀ GAUMĒ zelta, sudraba, emaljas u. c.

Pirmklasīgs darbs

Studentu cepures

un platmales

plēdava

Ed. Krūmiņa

— cepuru un platmaļu fabrika —

Rīgā, Kr. Barona ielā 59.

Latviešu Siev. Nac. Līga

Brīvības ielā Nr. 24 (ieeja no Lāčplēša ielas)

Piedāvā pagatavot, studentu organizāciju karogus, galdus segas, grezni izšūtas, logu aizkarus ar ornam., organizāciju krāsās, mēbeļu dekāžas, studentu krāsas lentas u. t. t.

Tālrunis 27988

Pieprasiet visur

jau no 1865. g. pazīstamus

mineralūdenus

(Turpinājums no 1. lpp.)
Politikas zinātnē iegūts bakalaura grāds, bet ar to Ilzuks (bildī skat. 11. lpp.) nesamierinās — jāmācās tālāk. Ļoti pārdzīvo, ja citi nepilda solīto.
Prieks, ka LINDA, lai arī pamatā strādā citur, negrib saraut saites ar redakciju. Pievilcīga, akurāta, ar saviem uzskatiem, labs draugs.

Pirms vasaras no "UA" redakcijas uz Preses namu pārgāja Aldis, tādēļ "UA" noskatsa jaunu fotogrāfu un saimniecisko jautājumu risinātāju.

ALDIS ir atraktīvs, reizēm neapreķināms, bet dziļākajā būtībā labsirdīgs puisis. Tepat vien jau viņš ir, jo dažkārt ieskrien pa durvīm ar īpaši viltīgu sejas izteiksmi, tā ka nevar zināt, kas viņam padomā.

NORMUNDS datorus nav pametis, bet jūt, ka sevi varētu piesteikt arī ekonomikas pasaulē. Normundu nevar nepamānīt, jo viņš ir garš. Spēlē basketbolu, bet "UA", šķiet, turpmāk būs tikai viesis. Prot runāt ar sievietēm, lai viņas neticot noticētu.

"UA" atkal aicina darbā gribošos domāt, rakstīt, darīt kaut ko arī ar rokām, jo maksājam maz, bet, ja kļūstam draugi, tad maksājam ar uzticību, iespējām sevi izteikt un allaž atnākt uz redakciju kaut vai tāpat, lai tikai satiktos.

Kādā "Laiques spēlē" viens puisis teica, ka vīrietis bez naudas ir kā vasara bez saules. Lietu arī reizēm vajag, tādēļ

Universitātes laikrakstā var strādāt, manuprāt, tie, kas vēl nav vai nekad nebūs atkarīgi no materiālām vērtībām. Visos bijušajos un esošajos darbiniekos ir kāds noslēpums jaunībai, kas nenoveco, bet kļūst tikai gudrāka.

Redaktore ILZE

JĀNIS. Viņš ir cilvēks, kurš neatsaka, ja viņam tiek lūgta palīdzība. Arī tad, ja viņu vēlā vakara stundā pamodina kāda neveiksmīga kolēģa, kuram redakcijā ir "nojucis" printeris, telefona zvans.

ILZE B. Ilze nerunā lieku un nebaidās teikt taisnību acīs, ja kaut kas ir greizi. Viņai var uzticēties, un ne tikai tad, ja viss ir kārtībā, bet arī tad, ja tā īsti nav.

GINTA nāk un pasmaida, un šķiet kā saule. Šī saule sasilda un, gribot negribot, liek pašam sākt sildīt.

ANDA ir māksliniece — filozofe ar savu īpašu stilu un dzīves uztveri. Sev apkārt esošo pasauli viņa zīmē krāsainu, izjūtu pārsātinātu, un neaizslēdz aiz trejdeviņām atslēgām citiem par nepieejamu.

MĀRA — sirsnīga un laipna. Ja Mārai kādreiz arī ir slikts garastāvoklis, kolēģiem redakcijā to uz "savas ādas" asu vārdu veidā izjust nenākas.

INGA — dzīvespriecīga un impulsīva. Ja smejas, tad tie ir smieklī. Ja raud, tad tās ir asaras. Ja ir sašutusi, tad tas ir sašutums. Viņai piemīt nesamākslotības šarms.

RITA

ILZE: Ilzes pozitīvākā īpašība ir lojalitāte pret avīzes darbiniekiem. Nezinu, vai tagad pēc divu gadu kopdarba gribētu strādāt kopā ar citu redaktoru vai redaktori. Turklāt pie Ilzes var iet arī tad, kad ir grūti, jo viņa ar savu pretimnākšanu noņem lielu daļu no grūtību smaguma nastas.

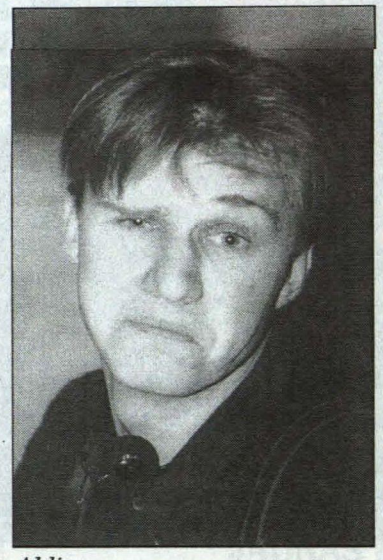
MĀRA: Māra ir kā maza, darbīgs rūķītis. Visu dienu redzu viņu citīgi kaut ko rakstot vai šifrējot kārtējo materiālu. Kā cilvēks

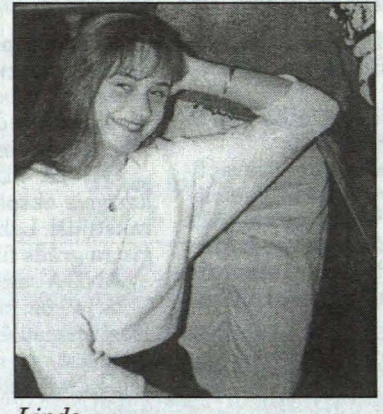
Māra ir ļoti sirsnīga, vienmēr smaidīga un tik izpalīdzīga, ka reizēm baidos, vai tikai es nenodaru viņai pāri, līdzot izdarīt kaut ko manā vietā.

ANDA ir cilvēks, kurā ir maza rozīnīte, kas spēj ieinteresēt apkārtējos cilvēkus. Viņa savu iekšējo nemieru pielaiž arī pārējiem, un tas ir labi, jo tad gribas darboties un kaut ko paveikt. Varētu pat teikt, ka Andas garastāvoklis pielip apkārtējiem.

JĀNIS: Vienīgais vīrietis redakcijā...Bet, ja nopietni: Jāni esmu vienmēr uztvērusi kā labu draugu. Neskatoties uz to, ka viņš pirmajā brīdī liekas kluss un sevi noslēgts, Jānim var uzticēties

Aldis

Linda

un lūgt padomu jebkurā brīdī. Esmu pateicīga viņam, ka iemācījies saprast, ko spēj kompjuters.

RITA: Rita ir jautra un "skrieņošā", jo vienmēr kaut kur stēdzas. Tomēr, ja paskatās uz Ritas darbu, jāsaprot, ka viņa ir interesanta gan tēmu, gan pasniegšanas veida izvēlē. Reizēm mani pat pārņem labsirdīga skaudība...

GINTA: Pārāk bieži gan Gintu neizdodas satikt, bet viņai ir visgrūtākais darbs no mums visiem: nav nemaz viegli izurbties cauri rakstu kļūdām, ko mēs ielaizām gan steigas un neuzmanības, gan gramatikas nezināšanas dēļ.

Brigita

RITA Rīgā ir otro gadu, bet man šķiet, ka viņa šeit jūtas un orientējas daudz labāk par dažu labu "iedzimto". Turklāt Ritai ir "funktieris" un enerģija to īstenot. JĀNIS ir ļoti nopietns un labs. Jānis ir gudrs. Tāpēc Jānis palīdz (visiem, kas palūdz).

INGA ir vienīgā izteikti ekstravertā būtne mūsu barīnā. Skaļi smieklī un tikpat skaļš sašutums atskan ik dienu. Inga ir arī azartiska — kaislīga datorspēļu spēlētāja.

MĀRA ir klusa un laipna, gandrīz nemanāma. Bieži tikai rakstāmā čirkstoņa vai diktofona dudzināšana liecina par viņas klātbūtni.

ANDA, šķiet, apzināti izvēlas mazliet māksliniecisku dzīvesstilu, un viņas sevis meklējumi nebeidzas...

ILZEI nav viegli, jo jāspēj saturēt kopā ļoti dažādi cilvēki, kuriem turklāt vēl prātā simts citu darbu un nedarbu. Bet Ilze to spēj un avīze iznāk. Neapstrīdami!

GINTA

MĀRA S. — sirsnīga, darbīga un apzinīga.

ILZE B. — atbildības sajūta, mierīga, pārliecinoša vadītāja, koķete labā nozīmē.

JĀNIS — līdzsvarots, mērķtiecīgs.

GINTA — pašapziņa.

INGA — meitene ar mirdzošām acīm, dzīvesprieks, aktivitāte.

RITA — inteliģenta, valdzinoša. Trāpīga valoda.

ANDA

INGA Normunds

Mēs viens par otru

LU preses vēsturiskais kalendārs 1960 - 1970

Tas ir laiks, kad avīzē tiek aktīvi atspoguļots ne vien Universitātē notiekošais, bet visas Padomju Savienības notiekošais. Tiek atzīmēti PSRS svētki, notikumi, aktualitātes. Tāpat skats vērsti arī uz ārzemju augstskolām.

Piemēram, rubrika "Analizē studenti" jeb kā veidojas speciālisti. Materiāls veidots ar apakšvirsrakstiem: "Sekmju atkarība no priekšzināšanām", "Intereses izmaiņa pēc iestāšanās lekciju saprotamībā", "Attieksme pret lekciju obligātu apmeklēšanu".

Ļoti tradicionāla laikrakstā šajos gados ir "Literārā lappuse". Ta-

jā galvenokārt publicēti dzejoļi, kas raksturo laika aktualitātes. Piemēram, "Mākslas un literatūras nedēļu sagaidot". Tajā publicējušies Jānis Sudrabkalns, Mirdza Ķempe, Jeronims Stulpāns, Arvids Grigulis, Aleksandrs Čaks, Milda Losberga. Literārajās lapušēs lasāms toreiz vēl debitantes Velgas Kriles vārds, arī jau zināmā dzejnieka Ojāra Vācieša dzejoļi, arī Imanta Auziņa dzejoļi. Publicējas arī toreizējais students Māris Čaklais.

Lieliska iespēja šajos gados studentiem bija prasīti veikt tālākajos Padomju Savienības stū-

(Turpinājums 5. lpp.)

Var ābelei pēdējie ziedi reiz
birt,

Var sniegajos paguris putns
reiz mirt, —

Oktoberis mūžīgi dzīvs!

VIŅIEM NOTEIKTĪ IR KAS KOPĪGS

Grūti šo kopīgo nosaukt vienā vārdā, — varbūt tā ir stingra noteiktība abu viņu rīcībā, uzskatos, varbūt vārdos paskopā, it kā skarbā, taču biedriska izturēšanās pret cilvēkiem, kas ir viņu tuvumā, varbūt tas arī kas cits...

Taču, lai kādus vārdus mēs izvēlētos Ekonomikas un juridiskās fakul-

Grūti šo kopīgo nosaukt vienā vārdā — varbūt tā ir stingra noteiktība abu viņu rīcībā, uzskatos, varbūt vārdos paskopā, it kā skarbā, taču biedriska izturēšanās pret cilvēkiem, kas ir viņu tuvumā, varbūt tas arī kas cits...

Taču, lai kādus vārdus mēs izvēlētos Ekonomikas un juridiskās fakultātes 5. kursa studentu AINAS ŠTELČES un GUNTA ULMAŅA raksturojumam, lai kādas viņu īpašības izceltu, — vienu nedrīkst noklusēt — abiem šiem biedriem piemīt kaut kas tāds, kas liek nopietni uzklaut ikvienu viņu vārdu, kaut kas tāds, kas sašķēpījis brīžos liek vienam vai otram studentam griezties pie Ainas vai Gunta pēc padoma. Citiem vārdiem sakot, tā ir retā, bet ļoti apskaužamā prasme iegūt autoritāti savu biedru vidū.

Jau kuro gadu Aina Štelce ir grupas vecākā. Vairākus gadus fakultātes sienas avīzes "Pa septiņgades ceļu" darbu vadīja Guntis Ulmanis, un daudzus cildinošus vārdus, kurus adresēja fakultātes sienas avīzei, var droši attiecināt personīgi arī uz šī izdevuma vadītāju.

Sobrīd, studējot pēc individuālā plāna, Guntis ir Autoelektropiederumu rūpnīcas plānu daļas darbinieks. Ainas grupas komjaunieši uzticējuši pienākumu vadīt politinformācijas darbu juristu 4. kursam. Taču arī neiedziļinoties visā šajā daudzpusīgajā abu studentu sabiedriskā un mācību darba veikumā, droši varam sacīt vienu — ne jau veltī kursa komjaunieši ir tik daudz uzticējušies Aina un Guntim. Šie studenti ir pelnījuši biedru uzticību, ir pelnījuši arī daudz siltākus vārdus viņiem adresētajā apsveikumā, nekā to spējam šeit atrast mēs.

"... Lai cik vēl tālu dzīvē jāiet būs, —

Es vēl un vēlreiz slavēšu tos ceļus,

Kas abus kopā saveduši mūs", —

saka dzejnieks. Un tie nav bijuši viegli ceļi. Tajos ir gan negulētas naktis, kad Guntis tikko pārnācis no darba, bet agri no rīta jau jāierodas eksāmenā. Tajos bijušas brīžiem šaubas un neziņa, Aina pārdomājot, kā labāk, taisnīgāk izšķirt kādu no jautājumiem, kas izlemjami grupas vecākajai. Bet tomēr — tie bijuši skaisti, bagāti ceļi, kas darījuši bagātākus, labākus ne tikai Aina un Gunti, bet arī cilvēkus ap viņiem.

Un, sveicot komjauniešus Aina Štelci un Gunti Ulmani viņu dzīves lielajā dienā — 3. novembrī, ar prieku pievienojamies fakultātes dekāna doc. Porieša novēlējumiem abiem studentiem: "Daudz veiksmes, daudz gaišu, laimīgu gadu Jūsu kopdzīvē, Aina un Gunti!"

KURSA BIEDRI

STĀSTA VIŅI PAŠI

LAIMĪGĀKIE GADI UNIVERSITĀTĒ!

(Turpinājums no 3. lpp.)

no labākām starp studentu avīzēm. Piemēram, 1960. gadā, starp piecām studentu avīzēm dabūjām pirmo vietu. Teica gan, ka mūsu avīze ir labāka, taču nevar visu laiku mums piešķirt pirmo vietu, jo mums ir filologi, bet citās avīzēs nav. Ik pa laikam mūsu darbu izskatīja un daudz ko pārmeta. Atceros, reiz Komjaunatnes Centrālkomitejā mūs kritizēja par materiālu un fotogrāfiju izkārtojumu. Zinu, ka tas bija galīgi aplam un tādēļ "spurojos" pretim. Pagāja kāds laiks un sieviete, kura mūs kritizēja, atnāca uz LU strādāt. Aizgāju pie viņas un izteicu savu prieku, ka viņa ar savu padomu mums tagad varēs palīdzēt veidot avīzi. Viņa atvainojās un teica, ka no žurnālistikas un avīžu veidošanas neko nesaprotot.

Es teicu: "Jūs mūs toreiz tā kritizējāt!"

Viņa sacīja: "Tas bija mans pienākums! Lai jūs nebūtu tie labākie, jo vajadzēja izcelt kādu citu avīzi!"

No kreisās: Jāzeps Osmanis, Jānis Plotnieks, Ojārs Vācietis, Pēteris Zeile, Dzidra Sondore un Pēteris Pintāns maija demonstrācijā 1954. g.

Toreiz bija arī tāds amats kā sabiedriskais redaktors, kuru iecēla partijas komiteja un kurš pārraudzīja, lai mēs labi uzvestos un neielaiestu avīzē kādas rupjas kļūdas.

Man labi palicis atmiņā Ojārs Niedra — viņš bija progresīvs un drosmīgs redaktors. Nereti viņš uzņēmas arī manas kļūdas. Bija arī Visvaldis Rikšis, ilgu gadus bija Pēteris Zeile, tad Pēteris Laizāns. Tie redaktori ir daudz mainījušies un ar visiem bija interesanti strādāt, jo no katra kaut ko varēja mācīties.

— Jūs bijāt arī mācībspēks topošajiem žurnālistiem.

— Kad organizēja Žurnālistikas nodaļu, profesors Krauliņš tajā uzaicināja strādāt arī mani. Sākumā šaubījos, bet tad piekritu un nostrādāju 16 gadus — līdz pat 1980. gadam. Mācīju studentiem preses teh-

No kreisās: Vizma Lejstraute, Jānis Gedrovics, Dzidra Sondore, Zigrīda Katlape

niku, avīžu iespiešanu, make-tēšanu. Pirmkursnieki savu praksi veica avīzes redakcijā. Strādāju arī ar neklātniekiem. Neklātienē mācījās žurnālisti, kuri jau bija pazīstami, piemēram, Juris Robežnieks, Raitis Kalniņš un citi.

— Toreiz tas darbs bija citādāks — nebija kompju-teru.

— Pa šiem gadiem tehnika ir milzīgi attīstījusies! Darbojoties "Atklāsmē", skatos, kā maketē žurnālu un domāju, ka man vajadzēja piedzimt gadus

— Esmu viņiem visiem ļoti pateicīga! Sevišķi daudz toreiz man palīdzēja rektorāts un arodkomiteja, arī kolēģi. Piemēram, bija man tāds grūts laiks, kad Maskavā operēja manu dēlu. Kādu laiku man nācās dzīvot Maskavā, braukāju uz Rīgu, lai studentiem lasītu lekcijas, "ieskrēju" un padarbojos redakcijā. Tajā laikā abas meitenes — Laimdota un Ilga manā vietā strādāja un "taisīja" avīzi. Es saņēmu tikai algu, jo man vajadzēja no kaut kā dzīvot. Tas ilga gandrīz pusgadu. Tā kā Universitātē vienmēr bijuši ļoti pašizliedzīgi un atsaučīgi cilvēki! Arī es, strādājot ar jaunajiem studentiem — redakcijas autoriem, nereti esmu jutusies viņiem kā mamma. Piemēram, ja bija vajadzīgs, palīdzējusi izkārtot pabalstu, atbalstījusi grūtos brīžos, palīdzējusi ar padomu dzīvē.

Domāju, ka tas lielais enerģijas lādiņš man saglabājies vēl no Universitātes laikiem. To esmu guvusi no studentiem, un to neviens man nevar atņemt. Ir tik jaukas un skaistas atmiņas, kas saglabājušas par šo laiku. Arī draudzības. Toreiz tā gadu starpība bija liela — man bija 40, bet studentiem — 20 vai vēl mazāk, taču sapratāmie lieliski. Arī tagad daudzi man sūta vēstules, ģimenes fotogrāfijas, raksta par saviem bērniem. Daudziem studentiem esmu arī bijusi vedējmaite kāzās. Tā kā Universitātē pavadītais laiks ir brīnišķīgs.

— Ko drikst un ko nedrikst atļauties žurnālists?

— Domāju, ka rakstīt var gandrīz visu, taču nevajag cilvēkus apvainot un nevajag ķengāties. Man nepatīk, ja nemitīgi kāds kādam uzbrūk, kaut ko pārmet. Vairāk vajadzētu runāt par gaišām lietām. Man pašai interesē sieviešu problēmas, ģimeņu lietas, cilvēku attiecības. Tēmas pašas skrien pie manis — visu nespēju uzrakstīt. Būtu veselība, tad gan es kalnus gāztu!

MĀRA SADOVSKA

— Ko sakāt par Universitātes ļaudīm?

STĀSTA VIŅI PAŠI

Latvijas Valsts Universitātes un Filoloģijas fakultātes durvis pirmoreiz vēru ar priecīgu, bet reizē smagu izjūtu. Kā būs? 1951. gada rudenī taču bija Staļina režīma (vēlāk to nosauca par personības kultu) uzvaras laiks. 1948. gada rudenī manu tēvu uz gadu ieslodzīja nometnē Vecumnieku pusē, 1949. gada martā māti un abus brāļus no kurzemnieku lauksaimnieku mājām veda uz Sibīriju (ceļā vecākais brālis izbēga; es tai laikā nebiju mājās – mācījos Talsu vidusskolā.)

1952. gada jūnijā fakultātes lasītāvā (klusāku vietu nevarēju atrast, jo dzīvoju kopmītnē) slepus uzrakstīju atklāti pretpadomju dzejoļi "Manam dēlam". Bet novembrī "Padomju Students" ar manis izvēlēto segvārdu "Ilgonis Priednieks" iespieda dzejoļi "Rīgā", kurā cildināts padomju cilvēks, celtnieks. Pirms tam bija informācija "Aizņēmumu – miera vārdā" (ar īsto uzvārdu). Tātad bija jānes iekšēja pretuna starp patiesām jūtām, domām un oficiālo toni.

Pēc Josifa Visarionoviča nāves avīzes redaktors pasniedzējs Georgs Mackovs pretēji t. s. partējis-

kuma prasībai 1953. gada 28. maija numuram bija izveidojis kopu "Jauno autoru liriskie dzejoļi" (I. Bērsona "Pirms eksāmena", O. Vācieša "Palu laikā" un J. Osmaņa "Šķelme"). "Padomju Studentā" ievietoti mani pirmie apraksti ("Topošais inženieris" 1953. gada decembrī ar parakstu I. Brasla). Bet mans apskats "LVU 35 gadi" (1954. 2. III) iespiests anonīmi.

Ar redakciju izveidojās cieši sakari, pārmaiņus vadīju preses, akadēmiskās dzīves un Studentu zinātniskās biedrības nodaļu. Tas izklausās pārāk cēli. Istenībā biju tādā kā padomnieka lomā. Galveno darba slodzi nesa redaktors.

Atšifrēju vēl vienu pseidonīmu. 1955. gada 29. novembra numurā publicēto J. Jurjeva vēstuli draugiem "Vai tu esi par to padomājis?" rakstījis filoloģijas students un žurnālists, mans kursa biedrs Ilmārs Bitenieks. Zinu to tāpēc, ka šajā rakstā es tiku kritizēts ("labs cilvēks, sirsniņš un biedrīks, apslāpējis savu jaunības degsmi un ietērpis dzīvi vēsā aprēķinā"). Kādu gan uguniņu varēja prasīt no jaunieša, kura ekonomiskie pamati varmācīgi izpostīti – vai par to

raksta autors bija padomājis?

Man bija liela laime studēt vienā grupā ar jauniešiem, kuru vārdi daudz ko nozīmē mūsu kultūrā. Tie ir: drāmas vēsturnieks un pasniedzējs Gunārs Bibers, rakstniece un redaktore Lija Bridaka, tulkotājs un redaktors Ojārs Jansons, redaktore Vija Kanepa (dzim. Zandersone), rakstnieks un žurnālists Ēriks Lejietis, rakstnieks Jānis Lūsis, rakstnieks, redaktors un izdevējs Jāzeps Osmanis. Viņi veidoja auru, kurā bija gan ticība ideāliem, gan polemisks gars, gan atklātība. Kaut cik gaišāki gadi nāca pēc fakultātes beigšanas, bet jau agrāk centāmies padarīt ko labu. 1956. gada martā tika nodota tipogrāfijai salikšanai Aspazijas "Lirika", ko sastādīju kopā ar J. Lūsi un ko rediģēja J. Osmanis.

Pastāstīju dažas lappuses no Universitātes vēstures, lai žurnālistu jaunā paudze labāk saprastu pagājušos laikus.

ILGONIS BĒRSONS,
Talsu rajona Balgales
pagasta "Mežgrēzās"

ATCEROTIES

LAIKI MAINĀS UN CILVĒKI TIEM LĪDZ

MAIGA LEJIETE sešdesmitajos gados strādājusi toreizējā "Padomju Studentā" par redaktori. Aicinājam viņu uz sarunu par toreizējo laiku.

– Kā iesākās jūsu darbs studentu avīzē?

– 1962. gadā atnācu strādāt uz Latviesu literatūras katedru. Tajos laikos daudz kas mainījās un pēkšņi vajadzēja visus žurnālistus pārvaldīt par skolotājiem. Man tas likās smieklīgi, un es aizgāju uz žurnālistiku, sāku strādāt sieviešu žurnālā. Tajā pašā laikā es kļuva par toreizējā "Padomju Studenta" redaktori – sabiedriskā kārtā. Redakcijā tad bija ļoti jauki cilvēki – Dzidra Sondore bija atbildīgā sekretāre, Edīte Pulka (tagad viņa ir Interpola nodaļas priekšnieka vietniece) bija korespondente. Faktiski jau visu avīzi veidoja viņas un mans nopelni bija tas, ka ļāvu viņām pilnīgu patstāvību – darīt, kā viņas uzskata par labāku, varbūt pateicu savas domas.

– Vai jūsu laikā redakcijā bija interesanti cilvēki?

– Interesantu cilvēku bija daudz. Māris Čaklais toreiz specializējās žurnālistikā un strādāja šeit. Kā vienu no spilgtākajiem notikumiem es atceros, ka ar asins vēzi saslima latviešu literatūras specialitātes students Jānis Sarkanābols. Visiem kursa biedriem tas bija liels pārdzīvojums. Tajā kursā mācījās Māris Čaklais, Andris Sproģis, Aldis Ermanbriks, Ilona Pabērza (tagad literatūrzinātniece). Viņi smagi pārdzīvoja šo nelaimi, un redakcijā sanāca visi tie, kas gribēja nodot savam biedram asinis, diemžēl Sarkanābols neizdzīvoja.

– Vai avīze tolaik atspoguļoja studentu un mācībspēku attiecības?

– Jā. Tas vēl bija manos studiju laikos, kad avīze publicēja plašu diskusiju, tajā piedalījās docents Artūrs Ozols. Pasniedzēji bieži rakstīja par savām pretenzijām mācību darba jautājumā. Uz "Padomju Studenta" redakciju nāca Ansis Eppers. Šeit nāca arī tie pasniedzēji, kas savā laikā bija bijuši redaktori, piemēram, Pēteris Laizāns. Nāca arī vienkārši tāpat parunāties. Lielie nopelni šeit bija Edītei Pulkai, viņa uzturēja draudzīgas attiecības ar studentiem. No tiem jaunajiem studentiem, žurnālistiem,

kas nāca uz redakciju, pārsvarā visi bija spilgtas personības. Centāmies panākt, lai žurnālistikas specialitātes studenti nāk strādāt uz avīzi, lai gan visiem jau gribējās strādāt lielajā presē, radio un televīzijā.

– Vai redakcijas kolektīvs bija mainīgs?

– Kodols jau palika tas pats. Dzidra Sondore bija viens no fundamentiem šajā redakcijā.

– Kā ar cenzūru, vai brīvi varējāt paust savas domas?

– Cenzūras patiesībā nebija. Toreiz man palaimējās, jo partijas komitejas sekretārs bija Maksims Duhanovs, zinātnieks, ļoti nopietns cilvēks. Tā, ka vajadzētu iet atskaitīties – tā nebija. Mēs galvenokārt centāmies stāstīt par Universitātes dzīvi, mācībām. Politiskos jautājumus partijas komiteja mums neuzspieda. Arī mācībspēki labprāt rakstīja avīzei, piemēram, Jānis Porietis.

Laiks nebija slikts arī tajā ziņā, ka tas bija pirmais posms no tā sauktā "Hruščova atkušņa", varējām būt diezgan brīvi. 60. gadi bija arī Imanta Ziedoņa un Ojāra Vācieša uzplaukuma laiks un tas, protams, nevarēja atstāt vienaldzīgus arī studentus, tas atspoguļojās presē, arī "Padomju Studentā". Iekšējais cenzors jau vienmēr pastāvēja. Mēs ļoti labi zinājām, ko varam atļauties un ko nē.

To, ko nevarēja pateikt tieši, to pateica, piemēram, dzejā ar zemitkiem. Liela nozīme bija arī teātra izrādēm. Pēc dzejoļu grāmatām tolaik stāvēja rindā. Šodien uz teāt-

riem iet – galvenokārt uz komēdijām; laikam dzīve ir tik grūta, ka gribas to atvieglot. Toreiz gribējās kaut ko nopietnāku. Bez šīm 60. gadu sagatavošanās posma diez vai būtu arī 80. gadu atmoda...

Kopā svinējām Preses dienu, Sieviešu dienu. Obligātos valsts svētkus mums, protams, arī vajadzēja atzīmēt.

– Bet vai tad jaunatni tā paistam var apspiest?

– Avīze centās publicēt feļetonus, bija satīras un humora nodaļa "Starmetis". Māris Čaklais toreiz jau publicējās arī lielajā presē. Viņam toreiz pārmeta "skriešanu" uz modernismu, kritizēja A. Grigulis. Rakstus iespieda gan krievu, gan latviešu valodā. Mākslinieka nebija, mēs bijām priecīgi, ja kāds kaut ko prata uzziņēt, piemēram, "Starmetim".

Bija arī kāds nepatīkams gadījums. Studenti bija praksē, rakstīja dienasgrāmatu un ļoti atklāti pateica savas domas. Pasniedzējs, kas bija to lasījis, ne visai labi to izmantoja. Tas mani nepatīkami aizskāra un vēlāk ne sevišķi cienīju šo pasniedzēju. Pret cilvēkiem vajadzētu izturēties ar lielāku pietāti.

– Kāda jums liekas tagadējā "Universitātes Avīze"?

– Man patīk, ka jūs esat ļoti studentiski, esat spējīgi uz visādiem pekstiņiem. Mūsu laikā jau tā nebija, bijām nopietnāki. Laiki mainās un cilvēki tiem līdž. Protams, cilvēki arī var mainīt laiku, bet pārsvarā laiks tevi atbrīvo vai sasaista.

ANDA LASE

Attēlā pa vidu Maiga Lejiete, pa labi LVU rektors V. Millers

LU preses vēsturiskais kalendārs 1960 - 1970

(Turpinājums no 4. lappuses)

ros. Par to liecina tādi raksti kā "Ģeogrāfi praksē Kaukāzā", "Reportāža no Volgas krastiem".

Tāpat ne mazums materiālu ir par to, kurp ceļi ved Universitātes deju kolektīvu "Dancis", kori "Juventus" un citus mākslinieciskās pašdarbības kolektīvus.

Notiek diskusijas par dzīvi kopmītnēs, nereti to ilustrējot ar karikatūrām. Šis žanrs ir ļoti populārs laikrakstā, vēstot arī par dažādām dzīves nebūšanām augstskolā.

Interesanta ir arī tāda akcija kā aicinājums komjauniešiem un jauniešiem piedalīties melnā un krāsainā metāla lūzņu vākšanā!

Tradicionāla ir sporta lappuse laikrakstā. Tajā tiek vēstīts gan par motokrosu Juglā, gan par Universitātes labākajiem sportistiem, gan par Veselības dienām, un citām aktualitātēm.

Šie gadi ir laiks, kad daudz runā par jaunapgūstamajām zemēm. Lūk, citāts no kāda materiāla, kas publicēts 1961. gada 25. martā un tas saucas "Sirds tiecas tālumu un lielu darbu":

"Liels bija LVU mācībspēku savīlņojums, uzzinot, ka pieci jaunie skolotāji pēc augstskolas beigšanas nodomājuši doties darbā uz jauno zemju apgabalu. Vēstures un filozofijas fakultātes krievu valodas un literatūras specialitātes 5. kursa students Pāvels Antončiks savā iesniegumā raksta: "Biedrs Hruščovs, runājot lauksaimniecības darbinieku apspriedē Ceļinogradā, norādīja, ka tur ļoti nepieciešami kvalificēti speciālisti – celtnieki, inženieri, skolotāji. Tādēļ lūdzu nosūtīt mani uz jaunapgūtajām zemēm."

Šajā laikā – 1961. gada 12. aprīlī – notiek kāds notikums, par ko runā cilvēki visā pasaulē. To atspoguļo arī "Padomju Students" 1961. gada 18. aprī-

ļa laikrakstā. Tiek publicēts TASS paziņojums par pasaulē pirmā cilvēka lidojumu kosmoskā jā telpā. Viņu sauca Jurijs Gagarins. Zem oficiālā materiāla seko Universitātes ļaužu domas par šo notikumu.

"Par mūsu plāniem, par mūsu iecerēm smejas vairs tikai plānprātiņi. Mēs esam romantiski, un mēs uzvaram!"

M. Čaklais, žurnālistikas nodaļas neklātienē 3. kursa students, Kosmisko lidojumu ēras 1. dienā.

Seko materiāls "Ļoti grūti pateikt, ko izjūtam". Mēs komjaunatnes komitejā esam par to visu laiku runājuši. Vārdu sakot, mēs visi gribam lidot.

Tas patiešām ir varoņdarbs! Šo dienu vajadzētu atzīmēt kā svētkus, kad cilvēks pirmoreiz ielauzās kosmosa telpā. Nevaru iedomāties, kā daži cilvēki var stāigāt tik mierīgi un nopietni, kad citi šodien ir tik smaidīgi!

M. Jaunzeme, komjaunatnes biroja sekretāre,

S. Hofmane, komjaunatnes biroja mācību sektora vadītāja

Laikā no 60. līdz 70. gadam avīzi veidojuši redaktori Pēteris Zeile, Pēteris Laizāns, Ojārs Niedra, Maiga Lejiete, Velta Knospa, Dzidra Sondore, V. Rikšis, V. Ķikāns.

Šajā laikā aktīvi rakstītāji ir gan mācībspēki, gan studenti. Avīzē lasāmi vārdi, kurus šodien mēs jau pazīstam daudzkārt vairāk, vai arī viņus ceļš aizvedis no augstskolas prom.

"Padomju Studentam" rakstījuši R. Būmanis, R. Kondratovičs, R. Bērtulis, Dž. Šmidre, A. Sproģis, G. Zemribo, G. Rozenfelds, I. Bertholds, I. Pukupe, S. Jansone, M. Čaklais, E. Lanģe, V. Fricbergs, M. Beitiņš, V. Eihvalds un citi.

Šie gadi ir laiks, kad studenti un mācībspēki gan "iemēģināja" roku laikraksta veidošanā, gan kļuva par tā uzticīgajiem draugiem un autoriem!

Jaunieši un jaunietes!
Neatlaidīgi apgūstiet marksisma-
ļeņinisma teoriju, zinātnes un
tehnikas kalngalus! Esiet uzticīgi
Ļeņina novēlējumiem, esiet
aktīvi komunisma cēlāji!

VIŠU ŽEMU PROLETARIĀTI, SAVIENOJIES!

Padomju Students

Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā
PĒTERIS STUCKAS LATVIJAS VALSTIS UNIVERSITĀTES
PĀRVALDES KONTAKTS, KURŠĀDĀ, BALVA KOMITĒTĀ, AVIŠINĀTĀJĀS VĒSTURĒS

(No PSKP CK Aizsardzības 1970. gada 1. Nr.1) 28 (205.) 21. gads Ceturtdiena, 1970. gada 20. aprīlis Nr.33 3. lpp.

PIRMIE TRESAJĀ

Universitātes kolektīvs gatavoja Latvijas jubileju – 40. gadu jubileju. Tas bija liels notikums, kas saistījās ar Latvijas neatkarības atgūšanu. Kolektīvs gatavoja Latvijas jubilejas programmu, kas iekļāva koncertus, pasākumus un citus pasākumus. Kolektīvs gatavoja arī Latvijas jubilejas avīzi, kas bija ļoti interesanta un informatīva. Kolektīvs gatavoja arī Latvijas jubilejas filmu, kas bija ļoti interesanta un informatīva. Kolektīvs gatavoja arī Latvijas jubilejas izstādi, kas bija ļoti interesanta un informatīva.

LU preses vēsturiskais kalendārs 1970 - 1980

Aplūkojot "Padomju Studentu" laikosmā no 1970. līdz 1980. gadam, jāsecina, ka šīs avīzes tematika nedisonē ar šī laika vispārējām tendencēm sabiedriskajā dzīvē un politikā.

Padomju laika ideoloģija, kas tika aizsākta šajā avīzē tūlīt pēc Otrā pasaules kara, nav kardināli mainījusies arī septiņdesmitajos.

Par ko raksta "Padomju Students", un kāds tas izskatās sep-

(Turpinājums 6. lpp.)

LU preses vēsturiskais kalendārs 1970 - 1980

(Turpinājums no 5. lpp.)

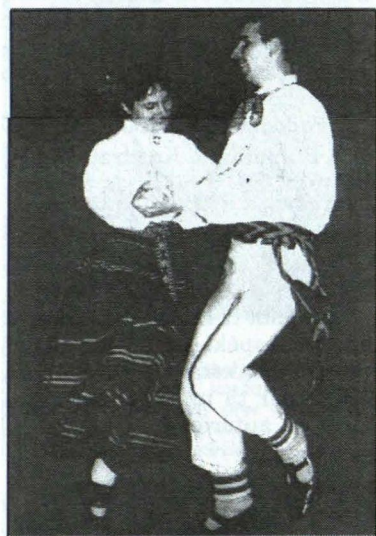
tiņdesmitajos? Tīri vizuāli no pēckara gadiem to atšķir šrifta veids. Ja pēckara gados avīzes maketētājs izmantoja romantisku šrifta paveidu, tad augstākminētajai dešmitgadei raksturīgs taisns, asu, precīzu līniju šrifta veids.

Avīzes pirmajās lapaspusēs mēs varam izlasīt rakstus par Aristoteļa svētkiem, LVU komjaunatnes konferenci un arodorganizāciju aktualitātēm, sociālistisko sacensību.

Avīzēs nozīmīgu daļu aizņem raksti par padomju studenta morālo seju, tā ideālo uzskatu un kopšanas ieteikumi. Tie ir raksti par smēķēšanas kaitīgumu, zaļo joslu, tās ieviešanas nepieciešamību, kas būtībā ir apsveicami. Īpaši tiek kaunināti studenti, kas mēģina braukt "par zaķi" sabiedriskajā transportā, kas vilto apliecības un vēlās šķērsot ielu pie sarkanās gaismas.

Nozīmīga vieta avīzē tiek atvēlēta Studentu celtnieku vienībām, kā arī studentu kolhoza dzīves notikumu aprakstiem. Plaši pārstāvētas ir visas sporta norises avīzes slejās. Jāpiebilst, ka 30% no visa avīzes teksta bija jābūt krievu valodā.

Pēdējā lapā tika publicēti nekrologi, tūrisma apraksti, kultūras dzīves jaunumi. Pēdējie parasti tika publicēti petītā, maksimāli lakoniskā formā, "apejot" vi-

sas iespējamās jautājuma diskutējamās puses. Savu vietu ieņēma arī joki un dzejoļu rindas.

Piemēram:
"Es tevi satiku vasarā,
baltu un spēcīgu,
raupjus piekrastes akmeņus asinot."
(dzejolis par vilni – F. M. piezīme)

V. Veriņa

Joki, satīra un humors galvenokārt "grozījās" ap pasniedzēju – studentu tematiku. Kā piemēru var minēt tipisku tā laika anekdoti:

Pasniedzējs – studentam:

– Vai jūs runāsi vai nē?

– Jā!

– Tikai pašu galveno!

– Tad nē!

Pavisam nelielās devās avīzes slejās iespraucās arī joki ar skaidra saprāta skepses pilnu pieskaņu:

□ Вы думали о том, что провал на экзамене ставит под угрозой ваше будущее?

□ Я думал, что моё будущее в надежных руках.

– Runājot par kultūras aktualitātēm, "Padomju Students" daudz rakstīja un raksta par Universitātes lolojumu – kori "Juventus" un deju kolektīvu "Dancis".

70. gados parādās arī raksti par sieviešu kori "Minjona". Šajā laika periodā Universitātes paspārnē darbojas arī vairāki pulciņi. Kā vienu no tiem var minēt "Jauno autoru pulciņu", ko vada dzejniece Milda Losberga.

Laika posmā no 1970. līdz 1980. gadam "Padomju Studenta" redaktore mainījās ļoti bieži. Šajā periodā avīzē par redaktoru paguva būt – Dz. Sondore, L. Klemeta, V. Lejstrauta, I. Brikše un V. Rikšis, turklāt L. Klemeta, Dz. Sondore un V. Lejstrauta, ik pa brīdim, nomainīja viena otru.

STĀSTA VIŅI PAŠI

UNIVERSITĀŠU PRESE IR VAJADŽIGA

1981. gadā "Universitātes Avīzē", kas toreiz vēl saucās "Padomju Students", gandrīz nejauši nonāca ANITA MARTINSONE (pašreiz strādā Latvijas Privatizācijas aģentūrā), bet rezultātā par avīzes redaktori tika nostrādāti trīs gadi.

– Kā jūs kļūvāt par "Padomju Studenta" redaktori?

– Tā bija nejaušība. Mani avīzes nekad nav saistījušas, visu studiju laiku biju strādājusi radio, bet tajā laikā bija tā, ka diplomu neizsniedza, kamēr netika saņemts pieprasījums no kādas darba vietas. Sākumā man bija sarunāts ar Ogres radio, bet dažas dienas pirms izlaiduma viņi man atteica. Biju bezizejā.

Inta Brikše – toreizējā "Padomju Studenta" redaktore piedāvāja man viņu nomainīt.

– Kāda tajā laikā bija LU avīze?

– Man viss bija jauns, jo es ar rakstošo presi tikpat kā nebiju saskārusies – man tā negāja pie sirds. Turklāt tas viss bija ļoti sarežģīti, jo bija maz cilvēku, kas kaut ko varētu darīt. Tajā laikā tikai es kā avīzes radaktore biju štata darbinieks. Otrajai darbiniecei – avīzes līdzstrādnieci, kas arī it kā bija štatā, algu maksāja Filoloģijas fakultāte. Pēdējā mana darba gadā tika piešķirta vēl viena štata vieta, kura tika sadalīta krievu valodā rakstošajiem korespondentiem. Pārējie strādāja ārstatā, turklāt oficiāli es viņiem maksāt nevarēju, tāpēc daži strādāja tikai sava entuziasma dēļ.

Prese, it sevišķi avīzes, tajā laikā bija varas pakalpiņi. Vispirms mēs pakļāvāmies partijai, tad Universitātes rektoram. Viņš avīzei pats nepalīdzēja, visu darīja viņa sekretāre. Pa saviem darba gadiem es tikai divas vai trīs reizes biju rektora kabinetā.

Atceros vienu gadījumu: studentu, mācībspēku un arodkomitejas darbinieki bija uztaisījuši reidu pa LU ēdnīcām, pēc tam viņi uzrakstīja rakstīņu, un es publicēju to avīzē. Mani pēc tam izsauca uz partijas komiteju.

– Vai tas nozīmē, ka partija visu kontrolēja?

– Pašā sākumā bija sliktāk, bet tad mainījās partijas vadība. Sākumā bija Daukšts, kurš piekāpās visādiem sīkumiem, bet pēc tam viņa vietā nāca Ojārs Potreki. Ar viņu strādāt bija viegli, jo, ja bija kaut kādas nepatikšanas, viņš glāba. Es jau sen būtu pazaudējusi darbu, ja nebūtu bijis Potreki. Viņš praktiski noņēma cenzūru. Tādā ziņā esmu viņam pateicīga.

Bija, protams, arī jādod savas nodevas partijai. Kad tuvojās partijas kongresi, tad bija jāraksta visādi patriotiski materiāli, bet tad es piezvanīju uz Vēstures fakultāti un kādam palūdzu, lai uzrakta. Pati kaut ko tādu vispār nerakstīju.

– Kā bija ar finansiālajiem līdzekļiem avīzes izdošanai?

– Bija ieņēmumi par avīzes pārdošanu, šie līdzekļi palika avīzes rīcībā, bet tas bija ļoti maz (apmēram 48 rubļi – aut.). Lai dabūtu līdzekļus, nācās visādi šmakties. Piemēram, kad atnāca kāds students, lūdzām, lai piepras rektoram pabalstu sakarā ar grūtajiem dzīves apstākļiem – tā izdevās iegūt līdzekļus.

– Vai no tā cieta avīzes kvalitāte?

– Droši vien, man pašai par to grūti spriest, jo es centos visu padarīt pēc iespējas interesantāku un savdabīgāku.

Grūtā finansu situācija bija saistīta arī ar to, ka tajā laikā "iekrita" LU prorektors, kurš bija taisījis visādas mahinācijas ar finansu dokumentiem. Pēc tam visus dokumentus pārbaudīja vairākas reizes un piesējās katram sīkumam.

– Vai pastāvēja sadarbība ar citām augstskolu avīzēm?

– Jā. Uz studentu dienām mums tradicionāli bija kopējie numuri. Maskavā notika tautas sasniegumu izstāde, uz kuru veda arī vienu mūsu avīzes numuru. To iespieda jauku, krāsainu, jo līdzekļus deva valdība, turklāt darbs tika veikts Preses namā, kas vien jau liecina par īpašu gadījumu.

Universitāšu prese ir vajadzīga. Es LU biju beigusi pirms vairākiem gadiem, bet vēl joprojām lasīju "Universitātes Avīzi". Žēl, ka tās veidošanai tiek atvēlēti pārāk niecīgi līdzekļi.

Ar milzu sajūsmu es to laiku neatceros, bet tā bija laba skola, ko es nekad nenožēlošu.

INGA BĒRZIŅA

JĀTURAS LĪDZI LAIKAM

IVETA MEDIŅA, radio "Brīvā Eiropa" žurnāliste. "Tieša, droša, korekta savos jautājumos un spriedumos", I. Mediņu raksturo klausītāji. Saistība ar "Universitātes Avīzi" – pirmā darbavieta.

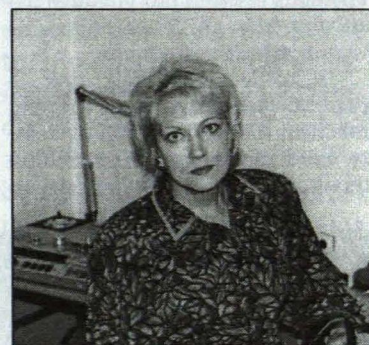
I. Mediņa: "Es sāku strādāt "Universitātes Avīzē", toreiz "Padomju Studentā", tūlīt pēc studiju beigšanas. Teikšu atklāti, atnācu uz šo avīzi tāpēc, lai nevaizdzētu saistīties ar lielo presi, jo tie bija astoņdesmitie gadi un tas bija visdrūmākais Brežņeva laiks. "Padomju Students"

Ar Darba sarkanā karoga ordeni apbalvotās Pēteris Stučka Latvijas Valsts Universitātes partijas komitejas, rektorāta komjaunatnes un arodkomiteju izdevums.

Laikam jau loģiski, kāpēc es šobrīd esmu "Brīvajā Eiropā" – tā bija mana politiskā pārliecība. Un tas bija skaidrs, ka tādā jaunam žurnālistam – vai viņš aizgāja kaut kur uz Latgales pusi, vai strādāja šeit lielajās avīzēs, bija jādod kaut kādas nodevas politikai. UA tomēr bija samērā mierīga vieta, kas varbūt nepagērēja šādas politiskas nodevas. Es rakstīju par kultūras jautājumiem, par studentu dzīvi, protams. Interesējās par studentu māksliniecisko pašdarbību, un jāteic, ka tānī laikā tā bija ļoti augstā līmenī. Īpaši miļš man bija Studentu teātris – tur man bija draugi, arī vīrs no turienes. Es šajā laikā, faktiski, paliku neitrāla.

Tad, kad sāku strādāt, redak-

tore bija Inga Helmane. Tas bija ļoti interesants laiks. Cik nu toreiz varējām, tik nu mēs visi centāmies darīt, lai tas būtu interesanti un forši. Ingai bija trakas idejas, viņa pati bija kā tāds ide-

ju ģenerators un arī traku avīzi viņa centās realizēt tiem laikiem. Strādājām līdz vēlam vakaram, ja vajadzēja.

"Par tīrību nevajag cīnīties, vajag slaucīt."

(Citāts no Ingas Helmanes raksta, 1985. gads.)

Tad sākās visi Atmodas laika notikumi, bet nelaimējās mums ar tādu partijas sekretāru Ojāru Potreki. Ne reizi vien tikām saukti uz "paklāja" Universitātes partijas komitejā. Visvairāk jau, pro-

tams, tika Ingai un rezultātā, kad sākās arī VAK akcijas pret Daugavpils Hesu, to daudzi funkcionāri uzskatīja par politisku vaļību. Inga tika atcelta no amata – izdarīja visu, lai viņa aizietu.

Atnāca jauns redaktors. Tas bija Ojārs Potreki cilvēks, bet palikām mēs.

Palaimējās – mēs varējām ielekt ejošā vilcienā un pat pārvietoties no pēdējiem vagoniem uz pirmajiem, jo tajā laikā ļoti aktīvi bija arī studenti. Rezultātā mēs panācām to, ka tika nomainīts redaktors, paldies Dievam, arī Juris Zaķis toreiz to saprata, ka jāveido jauna avīze, ja gribam turēties laikam līdzī, jo citādi būtu cauri ar mums. Uztaisījām jaunu laikrakstu formāta, tēmu ziņā. Realizējām pilnīgi nepierastas idejas.

1989. gada 7. septembris. Iznāk pirmais "Universitātes Avīzes" numurs kā P. Stučka Latvijas Valsts Universitātes izdevums.

Kopš 1989. gada 12. decembra – Latvijas Universitātes izdevums.

Mūsu uzskats bija tāds, ka ir jāraksta par visu to, kas ir aktuāls Latvijai. Mēs nedrīkstam

(Turpinājums 8. lpp.)

LU preses vēsturiskais kalendārs 1980 - 1990

STĀSTA VIŅI PAŠI

**"ES PATIESI TOREIZ BIJU
POLITISKI NAIVA..."**

1991. gada februāris – esam vēl barikāžu iespaidā. Radās rubrika "Kā mēs cīnījāmies". "UA" nr. 20-21 intervēju INGU HELMANI, ar kuru kopā uzsākām darba gaitas Universitātes presē. Ingas vairs nav. Viņa atradās to vidū, kuri bija uz kuģa "Estonia". Šķiet, šī intervija raksturo Ingu un to laiku, kad nevēlējamies ne sev, ne citiem melot.

Pirmā lielākā cīņa – cīņa pret Daugavpils HES.

1986. gada 6. novembra "Padomju Studentā" toreizējā redaktore Inga Helmane uzrakstīja rakstu, kurā izmantoja vēl nepublicētus materiālus.

"Nevajag kara, nevajag pat zemestrīces, lai pierādītu, ka varam būt vīrišķīgi. Savu gribu un drosmi cīņai ar ienaidnieku varam pierādīt tagad, kad tiek izlemts Daugavas liktenis. Tik bieži pieminam, ka Daugava ir mūsu tautas likteņupe. Ir daudzi "par", bet mūsu vidū daudz ir arī tādu, kuri gluži vienkārši netic, ka žņaudzošo tehnokrātu roku var apstādīt. Ar tādām domām neviens nepiedzimst. Tās izveidojas, tepat apkārt skatu metot..." Šī rindkopā radīja neapmierinātību Zinātniskā komunisma katedras docentā Dzintarā Bušā. Kāpēc? Skaidru atbildi atradām viņa 1987. gada 19. februāra "PS" publikācijā: "Sabiedrība, kurā mēs dzīvojam, ir sociālisms. Ar neapšaubāmi pozitīvu saturu un virzību uz vēl lielāku pilnību. Mūsu sabiedrība ir cilvēces līdzšinējās attīstības augstākais pakāpiens. Taču ne pēdējais, ne ideāls."

Paldies Dievam! Tā vien gribas iesaukties, jo dota cerība, ka lemts piedzīvot kaut ko vēl ne daudz jaukāku. Taču izrādījās, ka esošajā pozitīvajā sociālismā nav un nedrīkst būt ienaidnieka. Nebijām gudras. Bet tādi nav bijuši daudzi, jo 1991. gada 9. februāra laikraksta "Diena" sestdienas pielikumā izlasīju režisora Pētera Pēterona pārdomas par iepriekšējiem gadiem un draugiem. Viņš pat tos atceras ar skumju nožēlu: "... Mēs bijām domāsi tuvi, vienādi izjutām laiku, mums bija kopīgi progresīvi mērķi: kaut ko paveikt, kaut ko aizstāvēt, arī kaut ko novērst, kas bija ļoti daudz tajā laikā. Un bija skaista kopības apziņa un skaidrs priekšstats par pretinieku – mēs zinājām, ka viņš ir un kur atrodas..."

– Ko šodien par cīņām ar ienaidnieku domā žurnāliste INGA HELMANE no "Latvijas Jaunatnes"?

– Es patiesi toreiz biju politiski naiva, kā mani, Zigurdu Vairodu, Viesturu Koziolu un arī daudzus cienījamus profesorus nodēvēja Ojārs Potreki. Tik tiešām domāju, ka tā ir jādara. Pārļasot uzrakstīto pirms pieciem gadiem, secinu, ka emocijas bija nēmušas pārsvaru pār profesionālo līmeni. Vajadzēja prast uzrakstīt gudrāk. Toreiz apmēram pusi dienas Universitātes vadība kaunināja komjauniešu vadītāju Zigurdu, ka tika organizēta darbinieku un studentu tikšanās. Dienas kārtībā DISKUSIJA – jautājums par Universitātes kolektīva NOSTĀJU un ATTIEKSMI (arī iespējamo rīcību) sakarā ar Daugavpils HES celtniecību un ne tikai!

– Žurnālisti Dainis Īvāns un Arturs Snips pirmie sauca SOS. Jāsaka paldies Die-

vam un cenzoram, ka izdevās publicēt redakcijā iesūtīto bijušā ZA Ekonomikas institūta zinātniskā sekretāra Eduarda Veisa rakstu, kurā viņš atklāti pateica: "Vispirms gribu atzīmēt, ka runa ir ne tikai par Daugavpils HES kaskādi, bet runa ir par aplamu republikas tautsaimniecības attīstību pēdējos apmēram 30 gados."

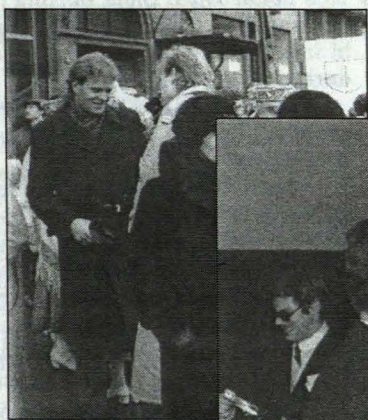
Rakstiņš beidzās ar vārdiem: "Tādēļ nevajag vainot kaut kādu anonīmu "žņaudzošo tehnokrātu roku", bet prasīt atbildi no tēviem un vectēviem, kur viņi bija un kāpēc viņi klusēja, kad tas viss notika.

– Jā, nebija pat divu domu, ka šo materiālu nevajadzētu likt avīzē. Ka tā ir patiesība, mēs sapratām. Toties toreizējie partijas komitejas darbinieki O. Potreki, M. Klindžāne kādā partijas komitejas sēdē uzlika sodus sev un citiem, ka nav laikus mūs pareizi audzinājuši. Tika sastādīta komisija, kas citīgi sekoja redakcijas darbam. Vissirsnīgāk pienākumus centās izpildīt Filoloģijas fakultātes pasniedzēja Ludmila Sproģe, tāpat docents Dzintars Bušs.

Man lika atskaitīties, kā "PS" kolektīvs pārkārtojās. Atbildēju, ka nevienai no mums nav jāpārkārtojās, jo visas nupat kā esam beigušas augstskolu. Ja nu vienīgi no studijām jāpāriet uz profesionālu ikdienas darbu.

– Netrūka arī kuriozu, par kuriem toreiz varējām tikai brīnīties, bet tagad pasmīties...

– 1986. gada 25. decembra numurā plānojam Ievas Šulces rakstu par Ziemassvētku kaujām. Klindžāne silti ieteica to-

V. Koziols sarunā ar I. Ziedoni

mēr nelikt, biju Intervē Zigurds Vairods neizpratnē: kad

tad – uz Lieldienām? Sapratu, ka esmu pateikusi kaut ko nedzirdēti briesmīgu... Īpašu partijas komitejas uzticību nebūda cilvēki, kas domāja par ekoloģiju, tā sauktie "zaļie". Materiālam par ekovienībām uzlikām virsrakstu "Gads ir balts no abiem galiem un pa vidu zaļš." V. Lejiņš sirsniņi ieteica "un pa vidu zaļš" izņemt ārā. Nelīdzēja iebilde, ka tā ir Tautas dzejnieka Ojāra Vācieša rinda.

– Jā, aiz "galiem" sekoja daudzpunkte. Taču par strēlniekiem ielikām, jo Dzintars Bušs sazinājās ar Strēlnieku muzeju un tur teica, ka šādu faktu no vēstures izņemt būšot grūti. Citējām pat Jāņa Petera dzeju:

"Un tev jāzin – mūsu pamats, pastāvēšana un gods.

Jāšķīl no tā kramu krama, Kas bij streļņiem ceļā dots."

Vai patlaban tevī politisko naivumu ir nomainījis kaut kas cits?

– Man ir apņikusī politika. Dažkārt dzirdu pārmetumus, ka tagad esmu kļuvusi paklausīga Cīruļa kunga korespondente, taču uzskatu, ka katrā cilvēkā ir noteikts potenciāls, cik ilgi viņš var strādāt. Mainās pārdzīvojuumi, uzkrājas jaunas emocijas, kas kaut ko notušē un citu izej. Šobrīd rakstu par nopietno mūziku un mūziķiem. Tomēr katrs pats nevar pateikt, kad pietiek, to nosaka sabiedrība. Kolēģi zina, ka es "spēlēju arfu", bet ir reizes, kad lūdz uzrakstīt "gabalīņu pavisam no citas operas". Un tādos brīžos es domāju, ka varbūt no to laiku naivuma manī viss nav zudis.

Atceros, kad paziņoja, ka nēcels Daugavpils HES, aiz laimes apraudājos. Pēc aiziešanas no Universitātes uz gandrīz trim bezdarbnieka nedēļām sāku strādāt "PJ" ideoloģijas nodaļā. Pati nezināju, ka manu profesionālo izaugsmi veicinājis O. Potreki, jo viņš šo pavērsienu manā dzīvē iztulkojis tieši tā.

– Andra Slapiņa un Riharda Pipara filmā "Demokrātijas stunda", kurā filmējies, tu gan šādu varbūtību noliedzi.

– Tajā vairāk runāju par šā cilvēka divkosību, bet ne jau viņš viens valkā(ja) divas sejas. Jau pirms filmēšanās iepazi-

LU preses vēsturiskais kalendārs
1980 - 1990

Pārmaiņas sabiedrībā rada nevis vējš, bet gan paši cilvēki, runājot, rakstot, domājot, uzvedoties citādi nekā iepriekš bija pieņemts. Astoņdesmitie gadi, to otrā puse, bija šādu pārmaiņu nesēji. Maz pamazām. Tas viss atspoguļojās arī presē un "Universitātes Avīzē" nomaļus nepalika.

"Padomju Students"

Ar darba sarkanā karoga ordeni apbalvotās Pētera Stučkas Latvijas Valsts Universitātes partijas komitejas, rektorāta komjaunatnes un arodkomiteju izdevums.

1981. – 1984. gads.

Redaktore Anita Martinsona.

Avīze kopumā atbilda priekšstatam par to, kā jāizskatās vienprātības pārņemtas tautas laikrakstam – citīgi atzīmēti visi valsts svētki un nedienas, paužot vienādu prieku vai nožēlu.

Iezīme, kas atšķīra šo laikrakstu no pārējiem, bija lielais kultūrai un studentu sadzīvei veltīto rakstu īpatsvars. Vesela lapaspuse tika veltīta ne tikai pieminot PSKP CK ģenerālsekretāra, PSRS AP Prezidija priekšsēdētāja Jurija Andropova aiziešanu viņšaulē, bet arī atzīmējot Raiņa dzimšanas jubileju – publicējot viņa dzeju.

1984. gads – 1987. gads.

Redaktore Inga Helmane.

Laikrakstā apskatāmo problēmu loks aizvien paplašinājās, neaprobežojās tikai ar studentu problēmām vien. Bet – kas tad ir studentu problēmas? Tās ir visas sabiedrības problēmas un studenti arī ir sabiedrības daļa. Centrā joprojām bija kultūra, bet tika rakstīts arī par to, kāda ir bērnunama

tiesīgs mūsu vietā lemt – vai komjaunatne? Bet ko tad mēs paši?

1987. – 1990. gads.

Redaktors Aivars Jansons.

Upi, kas izlauzusi aizspurtu vairs neapturēsi un cilvēki būs tie, kas radīs pārmaiņas. Mēnesi pēc mēneša mainījās avīzes saturs, kļūstot aizvien aizraujošāks līdzī laikam un pārmaiņām. Tika gaidīts folkloras festivāls "Baltica – 88", tika uzstāts, ka jāveido brīva individualitāte – personība, "baltie vēstures" plankumi sāka iegūt krāsu.

Kā jokojoties 1989. gada 1. aprīlim veltītais numurs tika izdrukāts ar nosaukumu "Universitātes Avīzē" ar saukli "Visu zemju studenti, savienojieties!". Bet tas nebija joks. Jau 1989. gada 7. septembrī iznāca pirmais "Universitātes Avīzes" numurs kā P. Stučkas Latvijas Valsts Universitātes izdevums un kopš 1989. gada 12. decembra – Latvijas Universitātes izdevums.

Astoņdesmito gadu obligāta prasība – daļai rakstu avīzē bija jābūt krievu valodā. Nodaļā "PSRS – 60" – interesantas ceļojumu piezīmes. Neizpaliek arī regulāra informācija par sportu. Tolaik studentu dzīvē nozīmīgu publicitātes lomu ieņēma politiskās dziesmas festivāls, gatavošanās un tā norise plaši atspoguļota arī avīzē. Noskaņa LPSR – brāļu tautu saimē vijas cauri visiem tā laika izdevumiem. Liela nozīme tiek pievērsta darbaudzināšanai. 1984. gada 16. februāra 1. lpp. – Jurijs Andropova bilde un nekrologs. Studentiem ir iespēja publicēt savu dzeju, šodien pazīstami vārdi – Māris Melngalvs, Jānis Baltauss, Rīmants Ziedonis, Klāvs Elsbērgs... Informācija arī par Stu-

LVU Mazajā aulā runā A. Rubiks, klausās O. Potreki

istā seja, kas sabiedrībā ir nepilnvērtīgs, kas jāmaina. Kritika, kritika, kritika. Kas

dentu teātri. Visi valsts svētki, piemēram, 8. marts, 23. februāris – dekoratīvs, sarkans zīmējums pa visu 1. lapu. Ir

padomi kulināriem, komentāri par modi, ārzemju prozas tulkojumi. 21. aprīlī – visi uz komunistisko sestdienas talku! Ceļojumu (Turpinājums 8. lpp.)

ILZE BRINKMANE

LU preses vēsturiskais kalendārs 1980 - 1990

(Turpinājums no 7. lpp.)

piezīmes – Aija Cālite, Dainis Lemešonoks.

No 1984. gada 4. oktobra avīzē par redaktori sāk strādāt Inga Helmane. Šis laiks ir būtisks kā lielu pārmaiņu vēsmu aizsākums.

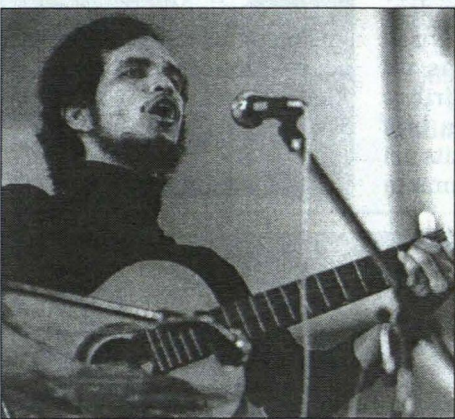
1987. gada 1. oktobrī – Universitātei jauns rektors.

1987. gada 19. novembra rakstā "Mūsu pārliecība" vēl varam lasīt šādu frāzi "Aiz-okeāna likumdevēju rupjo izlē-

tātes studentu un pasniedzēju pārstāvji. Vecais joprojām cīnās ar jauno."

Plaši atspoguļotas Studentu dienas '87. Jau varam lasīt šādu frāzi – "brīvības vēsmas vairs nav noslēpējamas."

"Diemžēl mēs esam paauzde, kas uzaugusi samākslotas sajūsmas un neuzticības atmosfērā. Tagad ir pienācis laiks atbildēt ne tikai par to,

kādi mēs esam, bet arī, kas paliks pēc mums."

Publicēta arī Visocka dzeja.

1988. gada rudenī – redaktors A. Jansons.

Beidzot – 1989. gada 30. martā – studentu prese ar jauno nosaukumu – "Universitātes Avīze".

1987. gada 7. jūnijs – Jaunatnes preses svētki, Ainārs (Dimants – šobrīd "Lauku Avīzes" redaktora vietnieks), Ieva (Raiskuma – šobrīd "Santas" redaktore vietniece), Ilze (Brinkmane – "UA" redaktore) uz Operas un baleta teātra balkona sūtām sveicienus saviem pielūdzējiem.

JĀTURAS LĪDZI LAIKAM

(Turpinājums no 6. lpp.)

noslēgties kaut kādās mistiskās studentu problēmās. Protams, arī tās tur bija, jo visi šajā laikā atradās politikas vidū. Tik politiska jaunatne, manuprāt, vairāk arī nebūs, vismaz ne tik drīz.

Toreiz mūs meklēja. To var uzskatīt par studentu gara renesansi un "ziedu laikiem".

– Vai politiskums bija tas, kas atšķīra toreizējo studentu auditoriju no tagadējās?

– Jā, manuprāt, studenti šodien ir kļuvuši ļoti apolītiski. Lai gan īstenībā ar tādu kūtumu arī toreiz jau saskārāmies, jo mūsu doma bija tāda – uztaisīt "Universitātes Avīzi" kā eksperimentu poligonu, sevišķi jaunajiem

žurnālistiem. Ja tevi vēl brezvē vecie lielajās avīzēs, tad šeit, lūk, dari, ko tu gribi – meklē, atklāj sevi, jaunas problēmas. Diemžēl šo iespēju negribēja izmantot.

Caur studentu avīzi plašākos ūdeņos izpeldēja Māris Vītols (šobrīd 6. Saeimas deputāts), Zigurds Vaivods (SWH darbinieks), Andrejs Panteļejevs (LC deputāts), Juris Lorencs (LC ģenerālsekretārs). Pat Kārlis Čerāns (TKL) savulaik publicējies "Universitātes Avīzē". Daudzi pazīstami politiķi savā studiju laikā ir rakstījuši "Universitātes Avīzē". Neviens to nav uzskatījis par kaudu lietu. Jā, toreiz – daudzi bija komjaunatnes darbinieki, bet savā ziņā – "baltie zvirbuli" šajā organizācijā.

– Ko Universitātei nozīmē sava avīze?

– Šobrīd, baidos, studenti nesaprot šīs avīzes vērtību. Kā jau teicu – cilvēki ir paguruši, viņi ir apolītiski. Acīmredzot, jauniešiem liela vajadzība pēc sava laikraksta nav. Jums būs grūti izkonkurēt informāciju, kas nāk ar datortaisiņas līdzekļiem. Šobrīd ir informācijas pārbagātība. Ne-trūkst dienas laikrakstu. Jāatrod kaut kāda īpaša niša, lai jūs varētu piesaistīt jauniešu interesi.

"Nevienam nav tiesības uz patiesības monopolu."

(Ābrams Kļockins (Filoloģijas fakult. mācībspēks), 1986. gads.)

RITA KAŠS

PROFESIJAS IZVĒLE MAN BIJA APZINĀTA

Reiz – tas notika pirms septiņiem gadiem – kāds puisis par savu pirmo darbvietu izvēlējās "Universitātes Avīzi"! Toreiz viņam bija astoņpadsmit gadu un vēlme vēstīt par saviem ideāliem sabiedrībai un strādāt tās labā. Raugi, šodien viņam uzticas, viņa teiktajā ieklausās un viņu par savu autoritāti izvēlējuši daudzi jo daudzi cilvēki Latvijā. Viņš, **MĀRIS VĪTOLS**, ir sestās Saeimas deputāts no Kristīgo demokrātu partijas. Kad Māris viesojās redakcijā, par avīzē pavadīto laiku un šobrīd darāmo iztaujājām viņu abas ar redaktori Ilzi Brinkmani.

Ilze: – Man prieks, ka tu dažādās intervijās, ja tev jautā par darba gaitu sākumu, atzīsti, ka tā bija "Universitātes Avīze". **Ko guvi, strādājot redakcijā?**

Māris: – Visiem, kas pārlasa manu CV, šis fakts ir acīmredzams, jo tas ir manas darba dzīves pirmais punkts. Tā ir stabila vērtība. Vērotāji no malas man ir teikuši, ka tas fakts, ka arī pats esmu nodarbojies ar žurnālistiku, varbūt ļauj man Saeimā rast labāku kontaktu ar žurnālistiem. Saprotu, ka iztaujāt – tas ir žurnālista darbs un arī viņiem ir sava maize jāpelna. Tādēļ man veidojas ļoti pozitīvas attiecības ar cilvēkiem no masu informācijas līdzekļiem. Esmu vienmēr pretimnākošs un nekad neatsaku atbildēt arī uz provokatoriskiem jautājumiem.

Diemžēl, likt lietā rakstīšanas iemaņas ir pamaz laika, jo tiešais darbs – deputāta pienākumi – aizņem pārāk daudz laika. Taču iemaņām un pieredzei, ko guvu šeit, ir svarīga nozīme manas personības attīstībā.

Māris: – **Ko esi iemācījies, būdams korespondents?**

– Kā noformulēt savu viedokli, kā to izteikt rakstiski. Strādājot redakcijā, man veidojušies pozitīvi kontakti ar cilvēkiem, ar kuriem vēl arvien sastopos visdažādākajos ampuā. Ar Ilzi Naglu – kā ar Ārlietu ministrijas darbinieci, ar Inesi Voiku – kā NIP (Neatkarīgās informācijas birojs) cilvēku, ar Ivetu Mediņu – kā ar radio "Brīvā Eiropa" Rīgas biroja korespondenti. Viņa šobrīd ir viena no spēcīgākajām potitiskajām komentētājām, ļoti laba analītiķe. Gandarījums, ka īsu brīdi mums "Universitātes Avīzē" sanāca kopā pastrādāt. Personiski kontakti man ļauj veidot neformālas attiecības ar preses cilvēkiem, jo esmu ar viņiem uz "tu". Žurnālistam ir ļoti svarīgi, lai nav jāpārvar milzīgas komunikācijas barjeras, lai iegūtu informāciju no politiķa. Es esmu viegli piekļūstams

politiķis kā žurnālistiem, tā arī citiem cilvēkiem.

Manuprāt, darbs redakcijā bija interesants no tā viedokļa, ka tas palīdzēja ienākt studentu vidē. Man kā korespondentam bija jābūt klāt dažādos studentu dzīves notikumos. Tas man palīdzēja straujāk ieiet akadēmiskajā aprītē. Šis darbs bija radošs posms manā dzīvē, kas man šobrīd pietrūkst. Avīzē strādājot, esmu ieguvis daudz tādu īpašību, kas man tālāk noderejušas kā politiķim.

Māris: – **Vai, strādājot redakcijā, sapņoji par deputāta amatu?**

– Pabeidzu bakalaura kursu politikas zinātnē Vēstures un filozofijas fakultātē. Profesijas izvēle man bija apzināta un mērķtiecīga. Studiju virzienu izvēlējos ar domu – darboties politikā. Mani ne tik daudz piesaistīja politika kā zinātne, kas, protams, ir interesanta, bet politika kā profesija. Man ir skumji, ka cilvēki, kuri ieguvuši profesionālas zināšanas par politiku, par valsts pārvaldi, nemēģina sevi izteikt kā profesionāli politiķi, iekļauties šajā aprītē kā profesijā. Ar fundamentālu izpratni par demokrātiju.

No sava kursa esmu gandrīz vienīgais aktīvajā politikā. Pārējie strādā pētījumu centros, informācijas aģentūrās un citur.

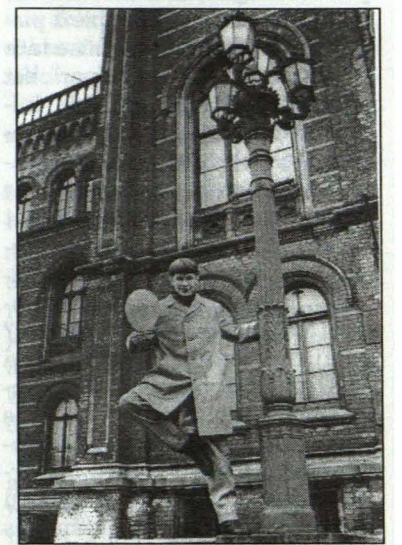
Esmu sapratis, ka politiķis nedrīkst strādāt "zem galda" vai tādā veidā, ka cilvēki nezina, ar ko viņš nodarbojas. Liela nozīme ir informācijai. Cilvēkiem jābūt labi informētiem par politiķi, viņa darbu, lai spētu to vērtēt.

Māris: – **Kādēļ Kristīgie demokrāti ir tava partija? Kā to izvēlējies?**

– Man Kristīgie demokrāti galvenokārt saistījās ar politisko virzienu Rietumos. Kā partija tā ir otra lielākā frakcija Eiropas Parlamentā, bet vadošā partija tā ir Vācijā, Beļģijā, Holandē, Itālijā. Tas ir otrs nopietnākais politiskais virziens līdzās sociāldemokrātiem un ir pazīstams visā pasaulē. Kristīgos demokrātus redzēju kā ļoti modernu, uz valsts strauju progresu orientētu politisku grupu, kas spē savā darbībā izmantot to, kas nesis labus panākumus mūsu kolēģiem ārzemēs.

Mūsu politikā ir sociāli atbildīga pieeja tādu cilvēku grupām, kuri ir sarežģītā situācijā, kuri ir sociāli maznodrošināti.

Kādreiz viens profesors Universitātē teica, ka partiju var nosaukt kā grib. Mana galvenā doma ir, lai partijas nosaukums asociējas ar kaut ko pasaulē jau aprobētu un pazīstamu. Lai tas nebūtu "Saimnieks" vai "Latvijas ceļš", kas cilvēkiem ārpus Latvi-

jas neko neizsaka. Svarīgi arī tas, ka mēs savu politiku balstām uz vispārcilvēciskām vērtībām – tām, kas ir ļoti svarīgas kā kristietiem, tā nekristietiem. Tās ir – godīgums, taisnīgums, atklātums politikā.

Viena interesanta atšķirība no citām partijām Latvijā ir tā, ka mūsu partijas birojs Saeimā vienmēr ir pilns ar jauniem cilvēkiem. Caur to viņi iegūst kontaktus, caur to viņi atrod savus darba devējus, caur to viņi socializējas.

Ilze: – **Šķiet, ka tu vienmēr esi bijis līderis jaunu cilvēku vidū, sabiedrībā, kurā tu darbojies. Kādreiz tavs pseidonims, piedaloties televīzijas raidījumā un rakstot "Universitātes Avīzē", bija Ingerūns. Kur viņš ir palicis?**

Māris: – Viņa vairs nav! Tādēļ, ka katram laikam ir savas lietas un savas vērtības. Mana vērtību orientācija ir pārmainījusies. Domāju, ka toreiz tas nebija slikti un ļāva man būt radošam. Tas ir labi, ka cilvēkam ir jāspēj dažādās formās un veidos sevi meklēt. Īpaši labi, ja beigās atrod to, kas ir jādara. Es sapratu, ka negribu būt Ingerūns visu mūžu, bet gribu darīt arī kaut ko nopietnu.

Ilze: – **Iveta Mediņa intervijā apgalvo, ka studenti ir apolītiski. Vai arī tu tā uzskati?**

Māris: – Lielākā daļa man zināmo studentu abonē laikrakstu "Diena", un ir ļoti informēti par notiekošo. Varbūt tas ir manu draugu loks, kas ir specifiski izveidojies – cilvēki, kuri interesējas par politiku. Domāju, ka apolītiskums ir vairāk šim vecumam raksturīgs protests. Katram cilvēkam pienāk laiks, kad viņš nostabilizējas uz kaut ko nopietnāku, pie kā pieder arī politika. Ja tev ir nopietns darbs, ir ģimene, tad tu pilnīgi citādāk skaties uz dzīvi. Tajā ir vieta visam: gan politi-

(Turpinājums 9. lpp.)

STĀSTA VIŅI PAŠI

LIETAS JĀSAUC
ĪSTAJOS VĀRDOS!

"Universitātes Avīze" nevar lepoties ar noturīgiem kadriem, tāpēc laika gaitā mūsu redakcijā ir strādājuši cilvēki, kas tagad darbojas "lielajā presē". Pie šādiem cilvēkiem pieder arī **AINIS SAULĪTIS** – laikraksta "Vakara Ziņas" galvenais redaktors. Ainis ir no Liepājas puses, precīzāk sakot, no Priekules, un liekas, ka jūras tuvums ir ietekmējis viņa raksturu – vienmēr tiekties pēc kaut kā jauna. Kad 1989. gadā Ainis atnāca uz "Universitātes Avīzi", kas toreiz vēl saucās "Padomju Students", viņam aiz muguras bija jau diezgan liela prakse, bet ne jau žurnālistikā. Tā kā Ainis bija mācījis Latvijas Medicīnas institūtā, viņš gandrīz trīs gadus bija nostrādājis Rīgas 1. klīniskajā slimnīcā par sanitāru, kur tika raksturots kā kārtīgs, labsirdīgs un kautrīgs. Bet kāds bija laiks "Universitātes Avīzē"? Par to pats Ainis Saulītis.

– Kā jūs nonācāt "Universitātes Avīzē"?

– Vispirms jāsāk no otra gala. Nezinu, vai kāds to vispār vēl atceras, bet nosaukums "Universitātes Avīze" ir mana ideja. Tajā laikā, līdzīgi, kā daudzi citi laikraksti, avīze saucās "Padomju Students", bet, tā kā laikmetu prasība jaunu nosaukumu, tad arī radās jauninājums. Es domāju un domāju visu savu mūžu, ka tieši es esmu šis nosaukuma izdomātājs.

– Kāpēc tieši šāds nosaukums?

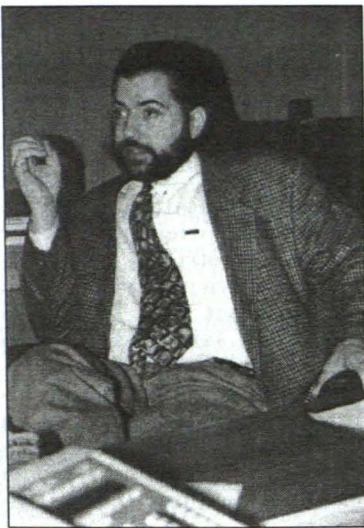
– Avīžu nosaukumiem ir jābūt nesamākslotiem. Lietas ir jāsauc īstajos vārdos. Man bija tas gods strādāt avīzē, kad notika pārmai-

ņas gan augstskolā, gan politikā, gan arī presē. Bet nonācu... Kad mācījās žurnālistos, bija iespēja paralēli piestrādāt, un es to veiksmīgi izmantoju. Nekāds poētisma apdvests ceļš caur ērkšķiem uz kaut ko tas man nebija. Tas bija tam brīžam interesants darbiņš ar iespēju piepelnīties savas augstskolas avīzē.

– Kāda tajā laikā bija "Universitātes Avīze"?

– Tas bija pārmaiņu laiks. Nezinu, vai tagad ir lieferīgi saukt uzvārdus, kas tajā laikā man saistījās ar konservatīvismu un stagnātismu. Tas bija laiks, kas Universitātē vēl strādāja cilvēki, kas nodarbojās ar ideoloģiskiem pienākumiem, tā saucamo, smadzeņu darbības kontroli, kas bija ciešā saistībā ar Valsts Drošības komiteju. Turklāt man bija pamats domāt, ka arī kāds no tiem, kas tajā laikā strādāja avīzē, bija saistīts ar Drošības komiteju. Uzskatu, ka tai žurnālistu paaudzei ap 30 gadiem, pie kuras es pieskaitu arī sevi, bija lieliska iespēja pastrādāt gan padomju laika žurnālistikā, gan pašiem radīt un izbaudīt visas pārmaiņas. Es domāju, ka tie cilvēki, kas ienāca jau demokrātiskā presē, nedaudz zaudēja. Avīzi taisījām ar muzeju eksponātu līmenī esošu preses tehniku un tehnoloģiju. Tie, kas tagad nonāk žurnālistikā, manuprāt, nevar iedomāties, kā var tās avīzi bez datora, ar tik arhaiskām metodēm kā toreiz. Es katrā ziņā to laiku nenožēloju un vērtēju pozitīvi.

– Par ko tajā laikā jūs rakstījāt?

– Augstskolu prese tomēr ir resora pakļautībā, tāpēc visas tēmas izriet no tā. Toreiz jau bija ideja aktualizēt laikrakstu kā produktu, lai to lasītu arī ārpus šīs augstskolas. Tomēr tā no vienas puses ir utopiska ideja. Vēlāk atnāca daži cilvēki strādāt arī pie manis ("Vakara Ziņas" – aut.).

– Ir nācijas pieredzēt tādu attieksmi – tu esi no universitātes preses, tātad tu nepārstāvi nopietnu presi. Vai jūs atbalstāt šādu attieksmi?

– Cilvēkiem aizspriedumi var būt dažādi. Ja cilvēks strādā avīzē, nav svarīgi – kādā. "Universitātes Avīzē" darba gaitas ir aizsākušas daudzas interesantas personības. Laikraksts nav ne labāks, ne sliktāks kā parējie. Manā laikā vēl nevaldīja šāda aizspriedumaina attieksme pret augstskolu presi, jo bija svarīga katra vieta, kur varēja brīvi izteikties. Tagad sabiedrība un prese ir vairāk izlutināta. Ja kāds domā, ka universitātes prese ir kaut kas zemāks, tā nav taisnība.

INGA BĒRZIŅA

Konkurss:

Kura redaktora darba stils
aprstīts nelielajā feļetonā

"DARBS NAV ZAĶIS ..."

Radīt kolēģiem iespaidu, ka strādājat, bet īstenībā izmantot darba laiku atpūtai, var dažādos veidos. Viens no tie varētu būt šāds.

Jūs, firmas galvenā persona, ierodaties darbā pilnīgi bez noskaņojuma strādāt, bet tas taču "nav stils" kolēģim, kuri nemitīgi no jums kaut ko vēlas, teikt: "Lieciet mani mierā. Es šodien atpūšos." Jums prātā ienāk veiksmīga doma, kā likt visiem domāt, ka esat darbā, bet īstenībā – nozūst.

Nolieciet savu žaketi uz krēsla atzveltnes, portfeli ar nevērtīgākiem dokumentiem atstājiet parastajā vietā, savu sekretāri aizsūtiet paņemt šo to tālākajā biroja nostūrī un pats veicīgi pametiet darba vietas telpas, lai kaut kad vēlāk atgrieztos.

Kolēģi tanī pašā laikā dzīvo ar domu, ka jūs tepat vien kaut kur esat. Nekāda pamatojuma jums pārmet, ka "haltūrējat".

Attēls: Ainars Jansons

LU preses vēsturiskais kalendārs
1990 - 1997

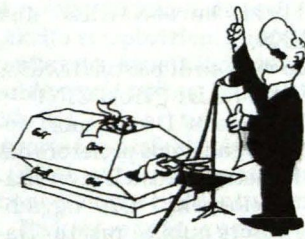
1990. gada sākumā vēl 1/3 teksta ir krievu valodā. Redaktors joprojām A. Jansons.

Sāk parādīties materiāli par korporācijām. Ainārs Dimants kļuvis par Maskavas universitātes studentu un sūta redakcijai rakstu "Latviešu studenti Maskavā no pirmās līdz otrai atmodai."

Ainis Saulītis 22. februāra numurā raksta, ka "Stūra mājā esot..." "Lūdzu atsaukties tos studentus, kas reiz aicināti strādāt "ziņu piegādāšanā" un spējuši pierādīt savu neatbilstību šim pienākumam, gan arī tos, kuri bijuši spiesti dažādu iemeslu dēļ piekrist sadarbīties. Ja vēlaties saglabāt anonimitāti, tad to garantējam. Domājam, ka jūs pieredze var būt interesanta pārējiem studiju kolēģiem, lai galu galā uz visiem laikiem kopīgi atvadītos no vēl vienas slepnās tēmas slepenuma."

12. marta nr. tapusi rakstu sērija par LU tautfrontiešiem un LTF atbalstītājiem: Andreju Pantejevu, Pēteri Laķi, Valentīnu Žeili, Sergeju Dīmani.

30. marta nr. Ilze Brinkma-

ne ir redaktora v. i. Abas ar topošo žurnālisti Ingu Reču esam nešpetnas un avīzē ieliekam šādu konkursu: "Redakcija izsludina konkursu uz "UA" redaktora vietu. Lūdzam neat-saukties ar ilggadēja čekista darba pieredzi. Vēl tāpat lūdzam neatsaukties glumus(gaiši zilus) un mūžam neapmierināmus vīriešus. Atbildēsīm uz vēstuli, kam pievienota fotokartīte (bērnu dienu uzņēmumus nesūtīt)."

6. aprīļa nr. Aivars Jansons intervē LU komunistus – Matemātikas un informātikas institūta laboratorijas vadītāju Kārlī Podnieku un LU partijas komitejas sekretāru Aivaru Endziņu par to, kā gatavojas LNKP kongresam, kuru atbalsta ap 30 tūkst. cilvēku. Partijas biedru skaits republikā ir 178 tūkst.ši.

Pēc LU Juridiskās fakultātes uzaicinājuma dzimtenē viesojās Zviedrijas tieslietu ministre Laila Freivalde. Laikrakstā publicēts viņas priekšlasījums. Juristi saņem dāvanu – Zviedrijas likumu krājumu.

1990. g. 12. aprīļa nr. fotoattēlos redzams, ka vīrs LU ēkas tiek atjaunots Latvijas ģerbonis. Inese Voika raksta: "Bija 1990. gada 9. aprīlis. LU centrālās ēkas fasāde atguva savu 1923. gada izskatu, kad tika pieņemta LU Satversme.

Ceļš ir sāktis. Ārpuse atjaunota. Atliek tikai sakārtot Latvijas kultūras, izglītības un zinātnes simbola – Universitātes iekšpusi."

Pēc ilgiem laikiem avīzes slejās tiek pieminēts Dieva vārds. Lieldienas Māris Sants raksta: "Jēzus sacīja: "Tāpēc Es esmu dzimis..."

Sākam interesantu rakstu sēriju "Paceļosim kājām" ar fo-

to un maršrutu shēmām. Paša ceļojumus un ieteikumus citiem apraksta Viņšas universitātes absolvents, ģeologs Rihards Plivčs.

1990. gada 21. septembris. Ilze Brinkmane ir redaktora v. i., kad top neesošā redaktora sleja, kurā rakstījām: "Ak, mīļie, mēģiniet mums piedot šos radību procesa sarežģījumus! Atklāsim, ka šīs preses čalis nācis pasaulē četrām dāmām (vienlaicīgi!), turklāt – bez tēva līdzdalības. Viņš šajā radīšanas aktā nav pielicis pat ne mazo pirkstiņu."

Cetras dāmas ir Iveta Mediņa, Ilze Brinkmane, Jolanta Apine un Inese Voika. Mums palīdz Daiga Lakotko, Inga Alne u. c. brīvprātīgie.

Sākam apgūt datora brīnumainās iespējas. Tekstu aplauž Rita Birziņa, vēlāk tāpat pašmācības ceļā divi Mārtiņi – Barkāns un Ķemme, kādu brīdi Ansis Stabiņš, tad stafeti pārņem Ilmārs Lauberts, Ilze Stikāne. Šobrīd datormaketētājs ir Jānis Zuters.

Mūsu pirmajā modernajā numurā par savām idejām intervija Ivetai Mediņai dalās arī rektors Juris Zaķis: "Mans sapnis ir radīt Universitātes pilsētu..." 1997. gada septembrī pieņemamākā vieta esot Salaspils – labi, ka sapnis vēl dzīvs!

Ir 1990. g. 1. septembris. Sv. Pāvila baznīcā notiek Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes atjaunošanai veltīts dievkalpojums. Par to informējam arī fotoattēlos.

(Turpinājums 10. lpp.)

UA SVEIC!

Lai tev viegli
spāni! –
Kooperatīvs
PUĻJA....

Lido tikpat
augstu! –
Akc.sab.
•VSEMdo
LAMPOCKI

(Turpinājums 9. lpp.)

kai, gan reliģijai. Tad dzīve kļūst nopietna un pret to jāizturas nopietni.

Ar politiku ir tā – vai nu tu ar to nodarbojies, vai tā nodarbojas ar tevi.

Arvien vairāk politisko dienas kārtību nosaka gados veci cilvēki ar pasūtījumu politiķiem risināt, piemēram, pensiju jautājumus un citas viņiem tipiskas problēmas. Kā aktualizēt tās problēmas, kas ir svarīgas jauniem cilvēkiem, studentiem. Pēc tā it kā nav pieprasījuma, jo jauni cilvēki ir tiešām pasīvi. Piemēram, dzīvokļu kredītešana, izglītības jautājumi, darba tirgus, nodarbinātības jautājums. Šīs lietas ir aktuālas, bet jauno cilvēku balsi nedzird un līdz ar to neveidojas labvēlīgs pasūtījums jauniem un vidējās paaudzes cilvēkiem.

Māra: – Esot Saeimā, tu droši vien, pieņemot likumus, domā par studentiem?

Māris: – Manu domāšanu ietekmē tas, ka es labi zinu to vidi, kurā dzīvo studenti, kā viņi veido savu dzīvi un ar kādām problēmām saskaras. Kā tie vai citi lēmumi reāli varētu ietekmēt viņu dzīvi. Man ir labākas iespējas politiskos lēmumus modelēt savā galvā – kā tie attieksies uz jauniem cilvēkiem – nekā vecākiem politiķiem. Tas, ka man ir kopīga perspektīvas izjūta ar gados jauniem cilvēkiem, nosaka arī manu kā politiķa izvēli – vienmēr nostāties gados jaunu cilvēku pusē.

Daudz tika diskutēts par to, vai studentam ir jāiet dienēt armijā. Manuprāt, studentus jāizmanto atbilstoši viņu spējām. Lai datorzinātni studējošie studenti tiktu izmantoti aizsardzības informatīvās sistēmas veidošanā, grāmatvedībā studējošie studenti izmantoti bruņoto spēku finansu jautājumu sakārtošanā, vēsturnieki rakstītu armijas vēsturi. Lai katra cilvēka talants un zināšanas tiktu liktas lietā. Studentu militārās zināšanas jāizmanto tā, lai tās netraucētu viņu studijas, lai tas nerada pārtraukumu starp viņu studijām un darba dzīvi.

Manuprāt, politiķim ir jāspēj visas nozares uztvert kopsakarībā.

Ilze: – Kas vēl tavā dzīvē ir svarīgs?

Māris: – Politika ir mana profesija, taču esmu arī sapratis, ka dzīve ir daudz vairāk nekā tikai darbs. Mana prioritāte ir arī ģimene, kurai savā dzīvē mēģinu atvēlēt arvien lielāku laiku.

Cilvēkam svarīgi dzīvē iegūt ne tikai materiālo labklājību. Tā jau neizsaka cilvēka labklājību. Nevis tas, cik manā makā daudz naudas, nosaka to, cik kvalitatīva ir mana dzīve. Svarīgi ir tas, kādā veidā es dzīvoju savu dzīvi, lai izpaustos tā labklājība. Tādēļ ļoti svarīga ir ģimenes dzīves puse. Tā ir mana lielā vērtība!

Pierakstījusi
MĀRA SADOVSKA

LU preses vēsturiskais kalendārs 1990 - 1997

(Turpinājums no 9. lpp.)

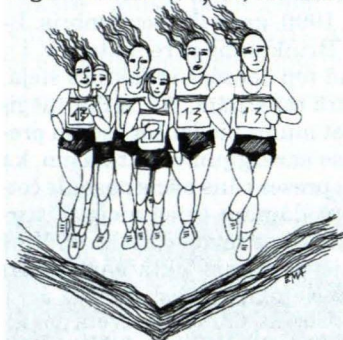
"UA" jautā, kādas ir mūsu mācībspēku algas? Pasniedzējs stažieris saņem 130 rubļus, pasniedzējs (vidēji) 160 rubļus, profesora "griesti" – 550 rubļi.

Bet... Latvijas Komeršskolā skolotāja alga par 10 stundām nedēļā ir 330 rubļi.

Informējam, ka, sākot ar šo mācību gadu Vēstures un filozofijas fakultāte uzsākusi gatavot speciālistus socioloģijā – katedras vadītājs docents Pēteris Lāķis.

"UA" dzīvē tā gada jūlijā ir viens priecīgs brīdis – tikšanās ar Latvijas korporāciju apvienības un studentu prezidiju konventa laikraksta "Universitas" (iznāk ASV) galveno redaktoru Gunāru Cimbuli.

Studentus informējam, ka ir "Latvijas studentu serviss" – jauniešu firma, kas darbojas Kultūras fonda paspārnē un specializējas dažādu studentiskās dzīves jautājumu organizēšanā. (Šķiet, ka šobrīd

tādas vairs nav – red.).

Brīdi pa brīdim stāstām par neparasto, piemēram, NLO fenomenu, par pilnu Saules aptumsumu 1990. gada 22. jūlijā.

Iveta Mediņa sāk rakstu sēriju par LU mācībspēkiem LR parlamentā. Ar studentiem tiekas Latvijas premjerministrs Ivars Godmanis: "Es jums apsolu grūtu dzīvi, to diktē laiks. Jāpanāk, lai lekcijas lasītu zinātnieki un viņu rakstītie konспекти kļūtu par mācību literatūru."

Sporta lappusi sāk veidot žurnālistu 1. kursa studente Anita Smoļenska. Pirmās iemaņas žurnālistikā izmēģina Māris Vitols, rakstot par Teikas kopmitņu dzīvi.

Rakstu ar virsrakstu "Jāatmodina grupu darbs" – par LU Tautas fronti raksta 1. kursa žurnālists Jānis Domburs.

Domājam par latviešu valodu, jo avīze iznāk tikai valsts valodā. Rubrikā "Latvieti, SOS!" par valodas labšanu uztraucas valodniece Rasma Grīle.

Dažiem numuriem redaktora v.i. ir Iveta Mediņa. Piemēram, 1991. februārī Universitāti satricina speciālizdevums par seksu kā Dieva dāvanu. 1991. gadā LU Senāts par "UA" redaktori apstiprina Ilzi Brinkmani. Pavasarī top divi speciālizdevumi "Baskāje dzeja", kurā publicējas jaunie topošie dzejdari Linards Zolnerovičs, Andrejs Iljičuks, Rūta Mežavilka, Kaspars Sidors, Andra Pūce, Aleksandrs Niklass, Valdis Pūķis. Otrs numurs par mūsu profesionālo kora kultūru – kāda tā ir un kādai tai būt?

No 27. līdz 30. jūnijam Latvijā studentu svētki "Gaudeamus". "Universitātes Avīzes" redakcijai uzticēts veidot svētku avīzi.

1991. gada februārī nr. 17-18 – "Latviešu tautai šodien pienākusi lielā Likteņstunda – būt vai nebūt brīvai, neatkarīgai Latvijai", – tā prorektors, profesors R. Kondratovičs, un šī doma ieskanas visos materiālos un pavid daudzdos fotoattēlos. Rīgā barikādes.

"Šis ir laiks, kad runā acis un vārdi ir lieki, kad gaisā strāvo labā enerģija, kas visus vieno..." Redakcijas darbinieki

**Kling – klang,
CAURUMS
PEIZĀŽĀ!**

PREZENTĀCIJA!

Rīgas sargiem daļa "UA" numurus, nākšņojam redakcijā.

"UA" dekādes dzejoļi par tekošo momentu:

Šodien viss pie mums ir NIEKS,

NIEKS ir priekšNIEKS,

kolchozNIEKS,

Tikai beretNIEKS nav NIEKS,

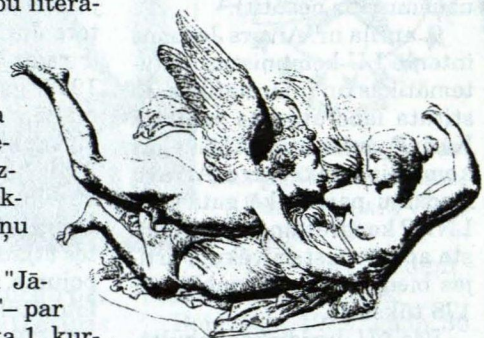
Jo viņš sirdī partijNIEKS... VOT, KĀDI PIRĀDZINI!"

1991. gada 1. septembrī apritēja 40 gadi kopš profesors Jānis Porietis ir mūsu Universitātes mācībspēks. "UA" ilggadīgais autors publicē rakstu "Daži dramatiski brīži manā mūžā un ko no tā derētu mācīties".

Rubrikā "Kažoka otra puse" Arnis Šablovskis apkopoja arhīva materiālus par Alma mater vēsturi laika posmā, kad tā no LU isā brīdī pārtapa par LVU.

Studentiem uzticu veidot savus numurus. Tādu veido Ilze Nagla, Ingerūns.

Gadās arī kuriozi jeb Preses naglas, piemēram, Ilze Nagla rakstā par atjaunotām organizācijām bildes parakstā uzrak-

sta "Atjaunotās "Letgallias" pirmais coitus". Rubrika "Kas dzīvo tanī pusē?" – Ieva Upleja dodas uz Pēterburgu, Inese Voika uz Ukrainu.

Jolanta Apine un Māris Vitols raksta par kristietības tēmām. "Mūžība tik tam ir iegūstama, kas pats augot, brāli augšup ceļ."

Studenti meklē atbildi jautājumam un rod atbildi "Seksā mīlestību nevajag? (Vajag!)"

"UA" savs fotogrāfs Māris Dedziņš. Viņš iztur fotogrāfu konkursu, kuru izsludinām Latvijas TV.

1992. gada 27. oktobrī studentu zināšanai – Lēmums par studentu kredītēšanu pieņemts. Uz redakciju savas bildes sākst Sandijs Semjonovs.

1993. g. rubrika "Varbūt jūs nezināt, ka...". Ilze Jozepa ievieš mūzikas lappusi, piemē-

(Turpinājums 11. lpp.)

DIENASGRĀMATA

LAIKS, KURU DĀVINĀM JUMS...

Laiki mainījās, līdz ar tiem laikrakstu nosaukumi un vadmotīvi, bet prieks, ka līdz ar politisko teātri visi preses cilvēki nekļuva par zvērīnātiem ākstiem, bet tikai lieliskiem aktieriem šai izrādē. Par to liecina redakcijā esošo dienasgrāmatu ieraksti. Man bija interesanti lasīt un ceru, ka ierakstu fragmentu publicēšana to autoriem atsauks jaukas atmiņas, bet jums, lasītāji, ra-

ņemts kautrīgs lēmums: rīkot Mārai izvadīšanas balli; ja viņa nekur neies, balle būs jo krāšņāka.

Kas šodien bija atnākuši pie mums? – Rihards (Kalvāns – red. pieb.), Kalniņa Māra no ģeogrāfijā, no Vēstures nodaļas pasūtīja 60 eks.(!), Plotnieks Andris (tika kritizēta viņa sniegtā šalle), Gaida (vairākas reizes), Aivars (pašlaik atkal runā pa telefonu, šoreiz tēma ir briesmīga: par dāmām – viena viņam pēc gabarītiem derot, tālāk noklausīties un citēt neuzdrošinos). Jā, un tad vēl bija Niedre (stundas laikā uzrakstīja labu feļetonu "pa savu līniju" – vēsturniekiem), Buls... Visus jau neuzskaitīsi.

Māra (Treimane – red. pieb.) un Dzidra (Sondore – red. pieb.) ceļ savu politisko līmeni kādā tur seminārā. Ar

Sēžu un rakstu par zīmējumu izstādi. Aivars aizgāja reizē ar Juri, bet nu atgriezies un sēd. Saka: "Ja cilvēks sāk nodarboties ar filozofēšanu, viņš ir beigts cilvēks." Hm... varbūt, ka tā ir.

Par izvadīšanas balli esmu ar mieru. Labāka gan būtu palikšanas balle. Goda vārds, negribas iet projām. Bet... Bet... Bet... Nu jā, tā pati alga... Varbūt Duhanovs ar rektoru ko izgudros.

P.S. Aivars izlasīja, nobijās par teikumu, kurā rakstīts, ka filozofēšana kaitīga, – bet, goda vārds, pats viņš to teica! Uzgrīza uz vistiprāko radio (tur raidījums par komjaunatnes varonīgo pagātni), tad izpētīja "Kinoekrānus" un uzlūda mani uz "Čekas darbinieku". Iešu. Tiešām, man idejiski jāaug.

M.
"Dzidra plāno rītdienas numuru: – Edīte, pirmā lapā ieraksti trīs kriminālistus, un pieliec to vienu pavāru klāt.

28.X."
"Top vākti materiāli "P. Stud." 500. numuram, Dzidra graiza bil-

No kreisās: Māris Vitols, sēž Inese Voika, klausās Ilze Brinkmane

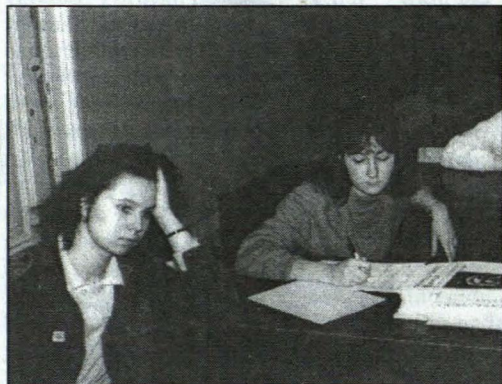
disies savs priekšstats par žurnālistiem.

"PADOMJU STUDENTA" dienasgrāmata sāka 1964. gada 3. septembrī.

"No rīta nu gan bija bēdīgs skats. Likās, avīze pavisam tukša – absolūtais vakuums jau nu nē – divi raksta gabaliņi nodrukāti tipogrāfijā. Bet vai tad tas dod cerības aizpildīt grandiozo "Pad. St."? Uz pusdienu atmosfēra uzlabojās, ja... Ja nebūtu noticis traģisks starpgadījums – Mārai piezvanīja Zeile no MA (Mākslas Akadēmija – red. pieb.) un piedāvāja darbu "Dz. B." ("Dzimtenes Balss" – red. pieb.). Alga – naudas kalni. Vēsts iespaids bija graujošs. Dzidra un Maiga nenolaida bez-

"Padomju Studentu" veido Ilga Krauja, Dzidra Sondore, Laimdota Zlemeta

Klāt notikumā Jolanta Apine un Ilze Nagla

spēcīgi rokas, tā rezultātā Mārai saruna ar b. Duhanovu.

Pret vakaru negaisa mākoņi tomēr izklīda. Atbildīgā sekretāre optimistiski (vai ne vieglprātīgi??) apgalvoja: "Man šķiet, avīze būs pilna."

Ar manis piedalīšanos tika pie-

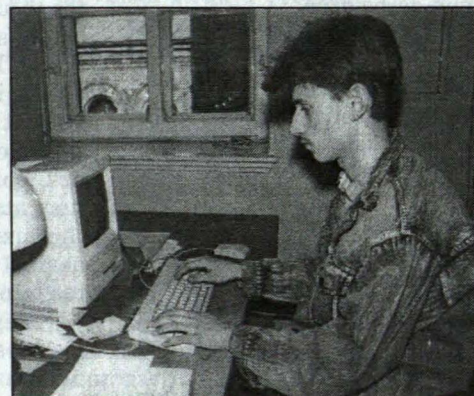
Redakcijā Mārtiņš Barkāns un Inese Voika

to tad nu uzdrošinos paziņot, ka šodienas aktīvā daļa redakcijā beigusies.

L.(aizdomas, ka Maiga Lejiete – red. pieb.) 27.X"

"Mēs beidzām politisko izglītošanos un atgriezāmies redakcijā. Edīte aizgāja, Aivars (Straume – red. pieb.) palika un grūtisirdīgi pētīja piezīmju grāmatiņu, beigās lūdza, lai es uzgrīžot

vienu no savu simpātiju numuriem ("Paklausies, kas tur atbildēs...") Atbildēja vīrieša balss.). Dzidra aicināja uz redakciju Juri Viškeru, gaidīja, gaidīja, tad smagi nopūtās un aizgāja. Trīs minūtes pēc tam šis simpātiskais jauneklis ieradās. Un minūti vēlāk aizmuka. Acīmredzot "indīgās" Treimanes dēļ. Goda vārds, negribēju viņu nokaitināt. Nepaguvu pat pateikt, ko Dzidra lūdza.

Mārtiņš Ķemme saliek "UA" ar datoru

des un noslēpumaini atceras, ka Plotnieks (Andris) bildi esot devis pie lielā pulksteņa (kad?.. šorīt (!)). Man toties ir ļoti stipras aizdomas, ka tas tajā bildē nemaz nav Andris Plotnieks.

– Meitenes, es domāju: Aivaram arī jāgrīž rokas nost! Un Mārai izgriezīsim galvu un tās rozes, vairāk neko.

Tā runā Dzidra. Edīte (Pastare – red. pieb.) taisa vienu aptauju par "Pad.St" un piepeši iekliedzas:

– Meitenes! Vienam... vienam... tā patīk "Padomju Students", ka viņš raksta, lai izdodot biežāk!

Rīcs jau bija izdomājis atsaukumu tam vecajam faktam par "P. Stud." 15 gadu pastāvēšanu, jo vakar redakcijā iekliedza avīzes 1948. gada komplekts. Šodien konstatējam, ka tas vēl nav LVU, bet "Pad. Jaunatnes" izdevums, tātad viss skaidrs, viss kārtībā. (...) Pirmais numurs, biedri, ir bijis 1949. gadā! Nevis 1948., un Pēteris Zeile nekļūdās vis! 21.XII."

Ieraksti no 1976. gada dienasgrāmatām:

"Baigie netaiķi! Sēž līdz 10tiem vakarā, nekā nedara, tikai čīkst un pikst, gaida ciemiņus, bet pieklājīgi saņemti neprotās... (Un tā joprojām.)

Uzminiet, kas tie tādi! Māris (aizdomas, ka Melgalvs – red. pieb.)

P.S. Nodot direktīvu PSKP vēstures katedrai savākt ziedojumus manam fondam. Citādi bildi

DIENASGRĀMATA

Inese Siksa raksta

netaisišu!!! 21.X."!

"Esmu ļoti skrobīgs par to, ka redakcija taisās ignorēt manu materiālu par politisko dziesmu! Vai jūs tiešām nesaprotiet, kā tas pašlaik ir vajadzīgs un cik politiski nozīmīgu darbu jūs izdarīsiet, ja šo materiālu publicēsiet! Man vairāk nav ko teikt..."

un par to saņemt naudu
Lūdzu – dzejolis!
Māris M. 1977. g. 28.IV."

Ieraksti no 1982. un... gadiem:

"Šoreiz slavas dziesma jādzied Anitai (Martinsonai – red. pieb.), kura savā paspārnē pieņēmusi dažu labu "noklīdušu" cilvēku.

K. Edvins (Kamoliņš – red. piez.) 1982.g.. 18.XII."

"Esmu ienākusi ciemos. Dzirdu liksmu, drusku seksuāli noskaņotu mūziku (drūms pavasaris) un klusu darba dunu. Skrapst pildspalvas. Vārdu sakot, trūdovīje budņi!

Mārtiņpuķe liksmo, kaut saplēsusī pēdējās zeķubikses. Tā, redz, iet, ja darba laikā dejo!

Vēl joprojām tiek taisīts 1500. numurs. Ho-ho!

Cālīte (Aija – red. pieb.) 1984. g. 17. IV."

"Katram cilvēkam ir vismaz

jebšu Draiskuma. Saprotu, saprotu, sajūsmība negrib rīties, aplausi nemitīgi – kā teiktu Kraucis – epohāli!

Esmu šeit no 8.00 rītā un domāju uzkavēties līdz 19.30.

Šodien pie mums darbadiena kā vienmēr. Sarunājām jaunu automātisko telefonisko atbildētāju zem kodēta nosaukuma "Dumpis" (domāts puisis uzvārdā Dzerve – red. pieb.).

Martakaķis (Aivars Markots – red. pieb.) kārtējo reizi uzmacās Helmanei (Ingai – red. pieb.) ar ieganstu aizliegt viņai pipēt, kas viņas stāvokli (?) esot kaitīgi. Helmane izģērbās līdz – kleitai. Bet tas gan diemžēl un par laimi arī viss. Tā, raugi!

Dr. (Raiskuma – red. pieb.) 1986. g. 23.X."

"Nu jau kolhozs ar kāpostu skaldīšanu ir aiz muguras. Galvenais, ko gribu pavēstīt – mūs sākuši baigi reklamēt. Nerunājot jau par filmēšanos jeb sižetu kinožurnālā "Padomju Latvija", tālāk "Dzirkstele" un tagad lappuse "Dzimtenes Balsi". Tas būtu mazākais, bet, kā pavēstīja profesors R. Treijs – mūsu avīzi rādījuši pa TV "Panorāmu", uzsverot veikumu atturības kustības veicināšanā. "PS" bija "vesels" atvērums par šo aktuālo tēmu. Tā, lūk! Nupat atkal TV programmā "Novembra TELEMIX" ar Dzintara Tilaka līdzdalību (jo viņš ir raidījuma scenārija autors) tika demonstrēta un pieminēta mūsu avīze. Bonifācijs Dauksts turēja rociņās mūsu "PS" un Arvīds Babris ar Uldi Štokmani ieprasās: "Jūs lasāt "Padomju Studentu"? Un B.D. atbild: "Jā, jo gribu uzziņāt kaut ko jaunu par saviem kolēģiem un..." Pēcāk parā-

"UA" akcijā "Glābiet "Plēsumu"! – Tenis Nigulis, Ilmārs Lauberts un Ilze Brinkmane

Guntars (šķiet, ka Mašiņš – red. pieb.) 30.XI."

"Māri M.! Lūdzu, esi tik laipnīgs un atsauc atmiņā tos laikus, kad tu šogad maija mēnesī rektorāta sēžu zālē iemūžināji momentu "Tā vimpeļa pasniegšana, kas bijis kosmosā". Avīzē bija divas bildes (Nr. 33, 1976. g. 27. maijā). Pēc tām ilgojās komjauniešu sekretārs Juris Goldmanis, viņu savukārt tirda liels priekšnieks – viet.kom.pr.-js J. Ostrouhs. Ar vienu vārdu sakot: bildes vajag albumam, kas tiek gatavots konkursam. Tā tev trakoti atbildīga šefte!

Vizma, 27.XII."

Ilmāra Lauberta portrets
Nurmižu gravas alā – vienā no "UA" redakcijas pārgājieniem

"Bet es šito grāmatu uzšķīru tieši pēc mēneša 28.IV, un galīgi nekas nav uzrakstīts. Un, kad ienāk redakcijā, tā grāmata vienmēr ir paslēpta kaut kur apakšā, tā ka nevienam pat prātā nenāk, ka šī tur ir, un, ka tur ko var arī ierakstīt. dzirksteles izbirst uz visām pusēm es vidū stāvu un raudu apnicis man starp dzirkstelēm klusēt

"UA" Ziemassvētki 1995. gada decembrī

viena vieta, no kuras "iziet", bet vajag, lai būtu arī, kur "ieiet". Šī telpa laikam tāda ir. Un ne tikai telpa? Vai ne?

Kāda, kas te reizēm ienāk (Redakcija ļoti domā, ka tā ir Liksma Bebre)

Arī šodien, Fizmatdienā. "

"Nupat uznākusi "melnā bedre" (kā teica Iveta (Mediņa – red. pieb.)). Nekā neiet. Divas reizes taisām vienu numuru, un no kļūdām vaļā netiekam. Te gulošs, bārdū apaudzis Krabis (Redakcija ļoti zina, ka tas ir Zigurds Vairods) lumumbiešu vietā, te onkuļi samainījušies... (domātas fotogrāfijas – red. pieb.). Protams, vēl daudz maziņas kļūdiņas. Jāgaida marts ar labvēlīgākām atmosfēras, zvaigznāju utt. ietekmēm.

Ilze (aizdomās, ka Brinkmane – red. pieb.) 1985. g. 28.II."

"Dievīga publika, dievīga akustika! Centāties, cik spējām! Paldies par aplausiem un ziediem! Labprāt tiksimies vēl!

Helmutis Kalniņš, Romualds Ancāns (abi no ansambļa "Divi par maz, trīs – par daudz"). 1985. g. 14.XI."

"Pie mums pirmo reizi – Ieva

dās kalendārā diena 17. novembris – Starptautiskā Studentu diena. Un ekrānā atkal "PS" smukais variants – šī gada pirmais numurs ar krāsaino galviņu. Nu feini, vai, ne? Ejam tautās!

P.S. Par strādāšanu kolhozā nopelnīju 6 rbļ 30 kap. Nav maz, nav maz.

Ilze. 1986. g. 23.X."

"Notikumi turpinās! Nezin kādēļ darbu pat otrdienās beidzam jau plkst. 17.00. Tā arī šoreiz.

Uzstājos komjaunatnes komitejas konferencē. Kvēli un jūsmīgi. Atzīmēju, ka visi esam marksisti. Teicu arī vēl šo un to. Galvenais, ka to visu dzirdēja Anatolijs Valerianovičs Gorbunovs. Tā, raugi. Visi kaut kur raujamies. Pele (redakcija šausmīgi cer, ka Ilze) atkal grasās iziet ēterā, mēs ar Mediņu un Marinkinu (Marina Pokladjuka – red. pieb.) mērojam ceļu uz Lielo Presi. (Ha! Pele tieši šodien saņēma honorāra lapiņu!)

Viesturs (Koziols – red. pieb.) savā konferencē pasniedza mums "republikāņu" arod biedrības Goda rakstu un no savas kabatas krāsainos flomjus.

(Turpinājums 12. lpp.)

LU preses vēsturiskais kalendārs
1990 - 1997

(Turpinājums no 10. lpp.)

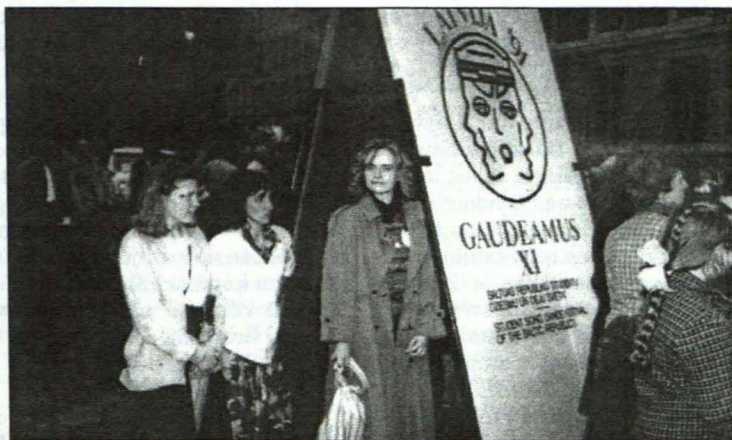
ram, "Man patīk U2, bet tev?" Ilze arī tulko materiālus no somu un angļu valodas.

Ja ir interesanti fotogrāfi, tad izdodas LU smalko aprindu hronika. "UA" lappusēs parādās Teņa Niguļa foto. Te Latvijā, te Kanādā ir žurnāliste Māra Sadovska, bet vienmēr paliek uzticīga "UA". Raksta in-

na diviem". Anda bagātina avīzi ar zīmējumiem.

Nedēļas notikums – aktuālizējas studentu pašpārvaldes. Rubrikā "Re, kā", piemēram, lietas, kas liks tev justies labi.

1996. g. parādās Studentu padomes lapa, kuru sāk veidot Inese Ķikule un Edite Kalniņa. Katru gadu gatavojam īpašu 1.

No kreisās: Ilze Jozepa, Ilze Brinkmane, Inese Voika

teresanti, daudz un par visu ko.

Rakstām par citu augstskolu studentiem, interesantākajiem pasniedzējiem. Universitātē meklējam uzvārdu diviņus. Lekciju starpbrīžiem gudrojam konkursus, krustvārdu miklas, publicējam testus. Turpinām rubriku "Ceļo arī tu". Veidojam reportāžas no fakultātēm.

1994. g. galvenais notikums, ka nodibināta Studentu Dome.

Rakstām par augstskolu karnevālu tradīcijām. Arī

apriņā, Lieldienu un Ziemassvētku numuru. Redakcijā joprojām dzīva tradīcija – kopīgi svinēt šos gada skaistākos svētkus. 1997. gadā uzsāka rubrika "LU institūtu vizītkartes". "Ledus sakustējies jeb atgūstam LU īpašumus." "Mode kā" ... raksta sēriju uzsāk vadības specialitātes students Renārs Vimba.

Visus "UA" autorus grūti nosaukt, bet domās esam kopā ar visiem, kas gribējuši, mēģinājuši un varējuši ierakstīt savu vār-

"UA" Ziemassvētki 1990. gada decembrī

"UA" sarīko savu karnevālu, kurā pulcējas dažādu tautu pārstāvji un rāda savas kultūras raksturīgākās iezīmes.

Rudenī top speciālizdevums – LU – 75.

Esam klāt un veidojam foto-reportāžu par ASV prezidenta Bila Klintonu vizīti.

Speciālizdevumu "Maksas studijas?! Ir izeja..." veido Dace Krejere un Roberts Putnis. Talantīgi žurnālistes gaitas sāk Inese Siksa.

1995. g. 1. septembrī pārējam no A4 uz A3 formātu. Ieviešam rubrikas: nedēļas rozīnīte, vērtē ārzemnieka acs, vērtē pašmāju acs, nedēļas notikums, vizītkarte klubīnam. Konkurss fotogrāfijās – jāatpazīst dažādas iezīmes un vietas. Fotogrāfa praksi sāk Aldis Zelmēns, pirms tam risinot tikai atbildīgos komercjautājumus.

Redakcijā jaunas korespondentes – topošā žurnāliste Inga Bērziņa un politikas zinātnie zinātnie studente Inga Ulciņa.

Sākam rubriku "Uzsākta karjera". Anda Lase ar savām intervijām rada rubriku "Saru-

du Universitātes laikraksta lappusēs.

Ir atkal septembris un "UA" turpina iznākt ...

No 1922. līdz 1997. gada preses apskatu veidojuši Baiba Tjarve, Inga Bērziņa, Māra Sadovska, Filips Muntikovs, Rita Kašs, Anda Lase un Ilze Brinkmane

«UA» smalko aprindu hronika

DIENASGRĀMATA

LAIKS, KURU
DĀVINĀM JUMS...

(Turpinājums no 11. lpp.)

Arī mēs iestājāties par Dau-
gavu. Šajā numurā raksts "Par
Likteņupes likteni domājot". Re-
dzēsīm, kas būs.

Inga."

"Ir bijis daudz kas. Cināties un
ceram, ka saprāts uzvarēs. Mēs ne-
esam vieni, un tas ir galvenais. Tu-
vojas Ziemassvētki un Jaunais
gads... Ingai bijis jāiztur visvairāk,
jādodomā, ka, draudzīgu plecu stu-
tēta, viņa ciņu pabeigs līdz galam.

Ilze. 1986. g. 19.XII."

"Esam kļuvuši par Latvijas
Universitāti – tāpat bez Stučas
un Valsts, kā senos, labos laikos.
Avīze arī vairs nav "Padomju Stu-
dents", bet "Universitātes Avīze".
Un šogad pirmo reizi svinējam ofi-
ciālos valsts svētkus – Ziemas-
svētkus! Kaut gan šos svētkus īsti
latvieši nekad nav aizmirsuši, jo
kā gan var noliegt tautas svētkus.

Ilze, 1989. g. 26.XII."

"Ilze (laikam Brinkmane –
red. pieb.) man lika ierakstīt vēs-
turei. Nu labi, ierakstišu. Lai tai
vēsturei labi noiet!

Es (ļoti zinām, ka Ilmārs Lau-
berts – red. pieb.). 1994. g. 8.IX."

"Iveta šodien gatavojas laist
pasaulē ceturto mantinieku (Tā
ir meita Dagnija).

Redakcijā ieviešojās Ainārs Di-
mants. Viņš šobrīd studē Maskavā.

Ilze. 1991. g. 12.02."

"Nupat nosvinējām "UA" sezo-
nas slēgšanu un Baltijas studen-
tu dziesmu un deju svētkus "Gau-
deamus – XI".

Sagatavojām speciālizlaidumu
"Gaudeamus". Kā teica Inese
(Voika – red.) – gandrīz kā bari-
kāžu laikā janvārī Rīgā, jo strā-
dājām tik ilgi, kamēr es nokavē-
ju autobusu un nācās gulēt uz
krēsliem guļammaisā (joprojām
mums nav sava divāna!).

Toties Jolanta (tā pati Apine,
kas šobrīd dzīvo ASV) it laipni
mūs uzņēma savā Ogres mājā.
Linda un Jānis bija parūpējušies,
ka kristāla pokālos dzirksti šam-
panietis, toties fotogrāfs Dedziņš
no tā atteicās.

Svētki izskanējuši, vasara jau
pusē, jāsāk atpūsties, un pama-
zām jākaļ lielie plāni par avīzi un
žurnālu, ja Dievs un liktens būs
labvēlīgi.

Ilze. 1991. g. 01.07."

"Ir ļoti drūms rudens..."

Redakcijā iestājušies īsti juku
laiki. Turpat divi mēneši avīze ne-
iznāca, jo tipogrāfijā nebija plē-
ves. Tad vienā rāvienā nodrukā-
jās divi numuri – Māra un Ilzes.
(Vitola un Naglas – I.B.). Tā tiek
dēvēts tāpēc, ka pēc jaunajām tra-
dīcijām katrs no mums "taisīs"
vienu numuru – pēc savas gau-
mes un garastāvokļa...

Jolanta. 1991. g. 29. 11."

"Tas ir tik trakoti jauki tā pa-
šķirt šīs lapiņas atpakaļ un izla-
sīt, ko esi darījis, domājis pirms
... gadiem! Tāpēc – uz priekšu!

Anita (Pavisam droši, ka Mar-
tinsonē) 1994. g. 28.09."

"Vēl pēdējos mirkļus esot
"Universitātes Avīzē" – saku –
ne, Universitāte, nav kaut kas –
citiem, tas ir mums = un visdi-
vainākais, ka pietiek ar vienu
krāšņu salūtu, lai par to pēkšņi
nebūtu jāsaubās.

Ceru, ka jūs saprotat, ka tie,
kas aiziet no "UA" vienā brīdī, nav
tie, kuri ir tās vismazākie vai slik-
tākie patrioti. Tieši otrādi – viņi
pierāda, ka "UA" ir spējīga izaudz-
nāt cilvēkus, kas spēj doties tālāk,
un otrkārt – aizejošie patriotiski
ļauj izaugt arī citiem – jaunajiem.
Bet visi mēs esam daļa no Uni-

versitātes 75 gadiem. Man šodien
no galvas neiziet doma – "UA"
kādreizējā redaktore Inga Helma-
ne, Ilzes B. līdzgaitniece bija uz
tā dumjā kuģa, kurš šonakt no-
grima. Tādi svētki dzīvē.

Inese. (Voika – I.B.). 1994. g. 28. 09."

"Šodien valstī sēras, jo notika
pēckara vēsturē viena no lielākā-
jām katastrofām – nogrima kuģis
"Estonia", kas devās no Tallinas
uz Stokholmu. Bojā gājuši pāri
par 800 cilvēkiem. Drausmīgā-
kais, ka apstiprinājies fakts, par
kuru jau bažījāties lielās balles
vakarā, uz prāmja bijusi arī Inga
Helmane – mana kursabiedrene,
žurnāliste no laikraksta "Labrit".
Ar viņu kopā arī Anda Jauce.

Ļoti vēlos, lai paziņotu, ka viņa
nav braukusi...

Ilze. 1994. g. 30.09."

"Cienījamā redakcija!

Liels prieks beidzot rakstīt šo
kartiņu. (Saņēmām kartiņu no Hol-
landes). Kāpēc – nezinu! Ceru sa-
skatīt avīzi jaunā sejā, bet galve-
nais – visus priecīgs un paēdušs.

Arī šeit cilvēki kustās un strā-
dā, meklē lētākas iespējas, iet de-
monstrācijās, smēķē zāli un
priecājas.

Ilze (Neviena cita kā Jozepa).
1995. g. 12. 09."

"Šeit kādas rindas ierakstīt gri-
bēju jau pirms nedēļas. Nesanāca.

Pašai nākas pierast pie domas,
ka nu jau nedēļu mana pamatdar-
ba vieta ir citur – Valsts kancele-
jas Lietvedības departamenta Do-
kumentu sagatavošanas nodaļa.

Šīs piecas dienas ir pagājušas
ātri un diezgan jūtami arī nogur-
dinājušas. Vēl pie daudz kā jāpie-
rod. To īpaši izjūtu, tiekoties ar
jums visiem, mani (bijušie?) kolē-
ģi, kā arī tagad vienatnē sēžot šeit
redakcijā. Es jūtos labi un brīvi
kā savā mājā, tuvā un vajadzīgā.

Brīžam liekas, ka darbs jauna-
jā vietā būs īslaicīgs, un, līdzīgi
kā pēc kādas prakses, atkal at-
griezīšos Avīzē.

Kā jau reiz ar Ilzi B. runājām,
seši gadi tomēr nav nieka lieta. To
laikā pie daudz kā var nopietni
pierast un daudz kam sirsnīgi pie-
ķerties. Kā savukārt teica Aldis
(aizdomas, ka Zelmenis – red.
pieb.) – ka kaut kam ļoti pieķeras
– tā jau ir mīlestība! Var jau būt...
Linda (zinām, ka Vaits). 1996.
g. 21.06."

"Labi, ka rakstu 2. aprīlī citā-
di padomātu, ka jokoju. Nu jau
kopš pagājušā gada decembra
esam jaunās telpās – 136. istabā.
Ar nelielu viltību tikām pat pie
jaunām mēbelēm – ķiršsarkanām.
Es paliku uzticīga vecajam
baltajam rakstāmgaldam. Bet
joprojām mums nav sava divāna,
uz kura sēdināt intervējamos.

Lindu tik tiešām tagad biežāk
dzirdu pa telefonu (apskatījos ie-
priekšējo ierakstu dienasgrāmatā).
Nupat šodien sitāties ar krāsai-
nām olām, jo ir Lieldienu atskaņas.
Tagad avīzes 75 gadu ieskaņā
te sprīņo Māra, Ginta, Jānis, kā
redakcijas draugs Normunds.
Inga no žurnālistiem, Rita Kašs
no politologiem, Anda, Edīte un
Inese no psihologiem. Aldis, šķiet,
devies "Dienas Bizness" virzienā.

Vakar ar ķiršu likierīti mūs
cienāja dzeju rimētājs Miltiņa
kungs – viņš visu laiku mums at-
gādina, ka rudenī jārīko lepna
avīzes jubilejas balle.

Ja viņu aicinot, tad viņš jau šū-
dinot uzvalku.

Tāds šobrīd atnācis pavasarī.
Ilze B. 1997. g. 02.04."

MŪS VĒRTĒ

"UA" – KĀDA TĀ IR STUDENTU UN
MĀCĪBSPĒKU VĒRTĒJUMĀ?

25. oktobrī "Universitātes
Avīzē" apritēs 75 gadi. Avīzē ir
daudzkārt mainījušies gan re-
daktori, gan darbinieki, līdz ar
to mainījies ir arī izskats, sa-
turs, galvenā tematika...

Ar katru gadu avīzei nāk
kas jauns klāt. Kāda tā ir ta-
gad? Kāda tā bija? Kādai tai
jābūt? Uz šiem jautājumiem
gūvu arī dažādas atbildes gan
no studentiem, gan no mācīb-
spēkiem.

**Pirmais jautājums, kuru
uzdevām visiem aptaujāta-
jiem, bija: cik bieži jums ro-
kāš nonāk "UA"?**

Atbildes bija dažādas: kāda
Bioloģijas fakultātes otrā kur-
sa studente Lelde atbild, ka
centīgi seko, lai dabūtu katru
šīs avīzes numuru (dziļā nožē-
lā bija jāatzīst, ka pašu pēdējo
– septembra numuru viņa ir
palaidusi garām).

Pretstatā, kādas Vēstures
un filozofijas trešā kursa stu-
dentes atzina, ka avīzi lasot ļo-
ti reti.

Savukārt aptaujātie mācīb-
spēki, visi kā viens atbildēja,
ka īpaši nesekojo, kad iznāk
ši avīze, bet, ja reiz līdz viņiem
tā kaut kā esot atnākusi, tad
lasot ar lielu interesi.

Vai avīze ir interesantāka
nekā bija?

**Jā, avīze ir kļuvusi inte-
resantāka, – tā L. Kļaviņa,
ķīmijas maģistre.**

– Tagad tā ir ļoti interesan-
ta, bet liekas, ka pirms pāris
gadiem bija vēl interesantāka,
– saka docente Pastore, piebilz-
dama, – tagad tā ir ļoti pārskā-

tāma, daudz interesantu rak-
stu par kolēģiem, ar kuriem
strādāju jau ilgi kopā, bet vien-
alga uzzinu daudz ko jaunu.

Kādreiz "UA" esot bijusi
abonējama. To arī labprāt iz-
mantoja gan mācībspēki, gan
arī studenti. Ja tagad to varē-
tu abonēt, vai jūs to darītu?

– Jā, domāju, ka jā, – saka
Zooloģijas katedras mācīb-
spēks V. Spuņģis, es to lab-
prāt izmantotu, – jo man ir ne-
pieciešama šī informācija. –
Nu ko, varbūt ar laiku spēsim
to nodrošināt?

**– Kam avīzē noteikti va-
jadzētu būt?**

– Arī uz šo jautājumu atbil-
des bija visai līdzīgas. Vēstu-
re un filozofijas fakultātes II
kursas studentes atbild: "Vaja-
dzētu informāciju par "C" kur-
sa priekšmetiem, jo tās nekur
nav." Trešā kursa ķīmikas sa-
vukārt saka: "Tur noteikti va-
jadzētu būt informācijai par
fakultāšu pašpārvaldēm. Es
pat nezinu, vai viņi vispār ko
dara?" Līdzīgi atbildēja arī kā-
da Bioloģijas fakultātes otrā
kursas trijotne.

Vaicājot, vai avīzē vajadzē-
tu būt darba piedāvājumiem
studentiem, visi kā viens, pro-
tams, atbildēja apstiprinoši.

Arī interese par LU absol-
ventiem, kas tagad ieņem ievē-
rojamus posteņus, nav zudusi:
"Man patika raksts par God-
mani, – saka V. Spuņģis, – do-
māju, ka vairāk vajadzētu in-
tervēt tādus cilvēkus, kas va-
rētu arī dot kādu novērtējumu
par izglītības sistēmu LU."

Studenti arī vēlas, lai būtu

vairāk rakstu par pašu stu-
dentu dzīvi. Ivetai, no Bioloģi-
jas fakultātes, piemēram, pa-
lika atmiņā stāstiņš par Tāli-
valža ielas kopmiņu kome-
dantu.

Daudzi arī atbildēja, ka va-
jadzētu vairāk humora, anek-
došu. Otrā kursa studente Vi-
ta saka, ka "jābūt ir krustvār-
du miklām". Ļoti vajadzīga in-
formācija par dažādiem pasā-
kumiem, disenēm, seminā-
riem, – viņa piebilst.

Kā obligātu prasību V.
Spuņģis izvirza mācībspēku
reitinga publicēšanu. Un nevis
reizi pa diviem gadiem, bet
gan trīs reizes semestrī(!). Arī
tas ir iespējams, ja iniciatīvu
uzņemas studenti – mācībspē-
ku labākie vērtētāji.

**Vai esat ieguvis tieši sev
derīgu informāciju no
"UA"?**

Parastā atbilde – nē. Nu ko,
šeit avīzei būtu stingri jālabo-
jas...

Katrs savas fakultātes īs-
tens patriots atbildēja, ka tie-
ši par viņa fakultāti nav īpaši
daudz rakstīts. Bet tas tomēr
atkarīgs tikai no jums pašiem
– cienījamie studenti.

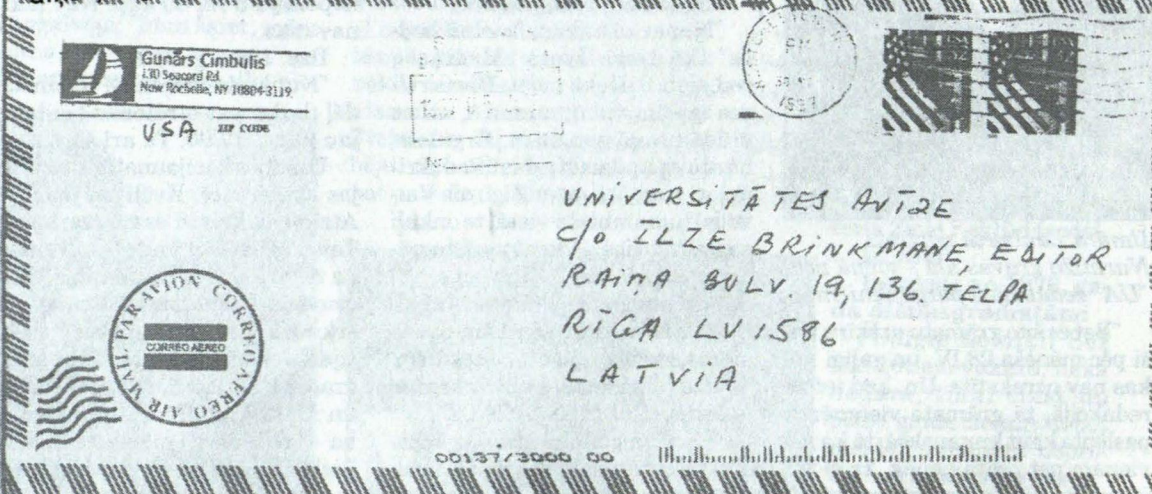
Ar nožēlu bija jāatzīst, ka
īpaši neviens konkrēts autors
jeb raksts aptaujājamiem at-
miņā palicis nebija.

Un vēl daži ieteikumi avī-
zei no to lasītājiem: vairāk stu-
dentu pašrakstītus dzejoļus.
LU mācībspēku apaļu jubile-
ju publicējumi, vairāk jautri-
bas u. c.

**ANDRIS ŠIROVS un
SIGNE DONIKA,
Bioloģijas fakultāte**

**Žūrijas komisija no L.K.A., Inc. Tēvijas fonda ASV (vērtē "UA" darbu neklātienē
- red. pieb.) sveic Universitātes avīzi tās 75 gadu jubilejā un novēl tai sekmīgu
darbu nākotnē!**

Trīs Tēvijas fonda proponētās godalgas (Ls. 20 katra) pienākas sekojošām perso-
nām par labi veiktām intervijām ar interesantu tematu izvēli:
Mārai Sadovskai, Ingai Bērziņai, Ritai Kašs. Ievēribu pelnījušas vēl ir Ilze Brinkmane
un Anda Lase par tikpat labu darbu kā pagājušo gadu, Anri Leimaņa rakstu sērija "Aiz-
dīka" Inģmāras Zālītes rakstu sērija par īpatnējiem tematiem.

Sirsnīgs sveiciens!

Paldies par pēdējo vēstulīti un par Universitātes Avīzes numuriem. Jūsu vadība
avīze izveidojusies par glītu, labu izdevumu. Labs papīrs. Labs ielauzums un iekārto-
jums. Man avīze dod ieskatu, kas notiek LU un citās mācību iestādēs, sevišķi ārpus
Latvijas....

GUNĀRS CIMBULIS

JŪSU ZINĀŠANAI

JAUNUMS LATVIJAS
STUDENTIEM UN JAUNIEŠIEM

Tagad arī Latvijas studenti un jaunieši var pievienoties plašajai jauniešu un studentu saimei pasaulē, kas izmanto *STA Travel Group* īpašās studentu un jauniešu aviobiļetes. Tāpēc mēs ciemojamies Studentu iniciatīvas fondā, kas izplata šīs biļetes Latvijā.

Tātad, kas tās ir par biļetēm?

Visā pasaulē studentiem, skolēniem un jauniešiem tiek piedāvāti dažādi atvieglājumi ceļojot. Tagad arī Latvijas studentiem un jauniešiem Studentu iniciatīvas fonds sāk izplatīt īpašās studentu un jauniešu *STA Travel Group* aviobiļetes, kuru cena un noteikumi būtiski atšķiras no parastajām aviobiļetēm.

Ko tas nozīmē?

Šīs ir īpašās aviobiļetes, kuras var iegādāties uz visu avioliniju reisiem. Šo aviobiļešu cena ir zemāka nekā vislētāko parasto aviobiļešu cena, kuras var iegādāties aviokompāniju aģentūrās un ceļojumu birojos. Bez tam šo biļešu noteikumi ir īpaši labvēlīgi. Tas, pirmkārt, nozīmē, ka biļete ir derīga 12 mēnešus. Bez tam *STA* sistēma ļauj mainīt izlidošanas vai atlidošanas datumu, lidojuma maršrutu, nodot biļeti atpakaļ vai atkārtoti izrakstīt nozaudēto vai nozagto biļeti.

Tātad Latvijas jaunieši un stu-

denti varēs daudz elastīgāk un bezrūpīgāk doties gan dažādos ar mācībām un darbu saistītos braucienos, gan arī atpūtas ceļojumos.

Tātad, ja es nopērku biļeti uz Londonu, aizlidoju un izdomāju palikt tur ilgāk vai arī nebrauk tūlīt atpakaļ uz Rīgu, bet apciemot savu draugu Amsterdamā, kas man ir jādara?

Jums jāgriežas Londonas *STA* birojā, kur jums palīdzēs īstenot Jūsu vēlmes. To var izdarīt ne tikai Londonā vai Rīgā, bet arī 120 pasaules lielākajās pilsētās, kur atrodas *STA Travel Group* biroji. Tie atrodas, piemēram, Londonā, Ņujorkā, Berlinē – visās lielākajās pasaules pilsētās.

Vai par to man ir papildus jāmaksā?

Maksimālā šī pakalpojuma cena ir USD 25, taču dažos birojos par šo pakalpojumu neprasa neko.

Kas var iegādāties *STA* aviobiļeti?

STA aviobiļeti var iegādāties visi skolēni vai studenti, kas ir iegādājušies Starptautisko studentu karti (ISIC), vai arī jaunieši, kas ir jaunāki par 26 gadiem un ir iegādājušies Starptautisko jauniešu ceļojumu karti (GO25).

Tāpat šīs aviobiļetes var iegādāties arī pedagogi, kas ir iegādājušies Starptautisko pasniezēju/skolotāju karti (ITIC).

Kur var iegādāties šīs kartes?

Šīs kartes, tieši tāpat kā aviobiļetes, var iegādāties pie mums – Studentu iniciatīvas fondā, Raiņa bulvārī 19, 248. telpā.

Nosauciet, lūdzu kādas ir cenas?

Londona	USD 195
Oslo	USD 320
Helsinki	USD 195
Amsterdamā	USD 320
Ņujorka	USD 460
Miami	USD 595

Cenas ir minētas bez lidostas nodokļiem, kas katrā lidostā ir atšķirīgi.

Tās ir cenas šobrīd, bet mēs turpinām strādāt pie tā, lai studentiem un jauniešiem būtu pieejami visi maršruti par vislabākajām cenām.

Uz kādu avioliniju reisiem var iegādāties *STA* aviobiļetes?

Šobrīd ir noslēgti līgumi ar Finnair, British Airways, Luftansa, SAS, TransWorld airlines, Air France, Malev, Estonian Air. Tuvākā nākotnē mēs noslēgsim līgumus ar visām aviolinijām, kas izlido no Rīgas.

Kur var iegādāties šīs aviobiļetes?

Nāciet uz Studentu iniciatīvas fondu, Raiņa bulvārī 19, 248. telpā vai zvaniet pa telefonu 7 228 320. Mūsu darba laiks no 10.00 līdz 17.00.

PALDIĒS STUDENTU INICIATĪVAS FONDAM
PAR ATBALSTU JUBILEJĀ!

RE KĀ

"MAINIES UZ AUGŠU!"

jeb kā iegūt kursa biedru simpātijas

Varbūt tev noderēs D. Karneģija padomi, kurus viņš dāsnī izklāstījis savā 1936. gadā sarakstītajā grāmatā "Kā iegūt draugu simpātijas un izvairīties no konfliktiem":

- 1) izrādi patiesu interesi par līdzilvēkiem;
- 2) smaidi;
- 3) esi uzmanīgs klausītājs un rosini savu sarunu biedru vairāk stāstīt;
- 4) runā ar katru tikai par tādu tematu, kuru šis cilvēks labi zina, pārvalda, vai arī viņu šī tēma interesē.

Jau pirmajās dienās tu sadursies ar problēmu – kā tuvoties saviem kursa biedriem. Biklajam un nedrošajam vari tuvoties vispirms, jo vēl Ģēte ir teicis:

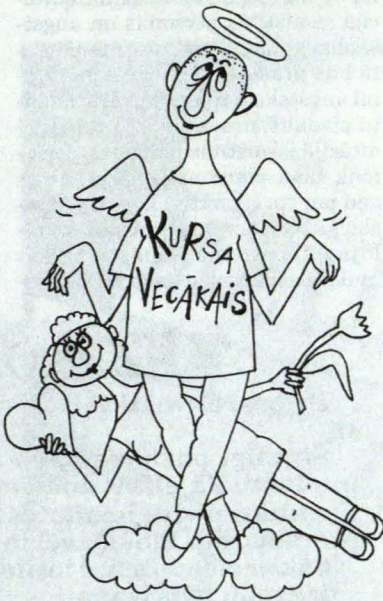
"Tas, kurš nav pārāk augstās domās par sevi, ir vairāk vērts, nekā viņam pašam tas šķiet."

"Bet karalis ir ... kails!"

Taču karalis nedrīkst būt kails. Karalim jāvalkā viņa "karaliskai augstībai" atbilstošs tērps, pat, ja viņš ir mājīgie Oksfordā vai Kembridžā, tad atgriezoties savā Āfrikas ciltī, karalim ir jāvalkā leoparda ādas apmetnis vai kāds līdzīgs "karaliskais" tērps. Piemērojot šo tradīciju Latvijas apstākļiem, būtu jārikojas sekojoši. Latviešu censonim, pēc studijām augstskolā, atgriezoties dzimtajā dabas rezervātā un ienemot vietu pašvaldībā, būtu jā-

apvelk kāds briežādas, lāčādas vai vismaz zaķādas karaliskais tērps. Taču daudzām tautām apģērbs nenorāda vien uz sociālo stāvokli, bet arī aizstāj jebkuru dokumentu. Tā daudzām meo (Vjetnamā) cilts sievietēm atliek tikai uzvilkt attiecīgos svārkus, aplikt attiecīgās rotas un nekādi dokumenti nav vajadzīgi, nedz pase, nedz apliecība, nedz ... vizītkarte.

INGMĀRA ZĀLĪTE,
teksts un zīmējumi

Iemācies sadzīvot ar viszini, zobgali, jo arī šie cilvēki izdaiļos tavu studiju ikdienu. Arī stūrgalvīgais kursa biedrs nav zemē metams, jo allaž sasniegs to, ko gribēs. Cerams, ka intrigantu, liekuļu un meļu tavā apkārtnē nebūs. Taču neaizmirsti arī nemitīgi veidot sevi!

Atceries dažus padomus:

- 1) nemitīgi pilnveido sevi;
- 2) iemācies būt savaldīgs;
- 3) esi iecietīgs!

Visi cilvēki nekad nebūs ideāli un vājības piemīt katram, tādēļ attiecībās ar cilvēkiem (esot lekcijās, dzīvojot studentu viesnīcā vai irējot dzīvokli) iemācies:

- 1) nejaukties viņu dzīvesveidā;
- 2) neuztiept savus ieradumus citiem.

Lai tev veicas iegūt visu kursa biedru simpātijas un kļūt par "kursu dvēseli" vai vecāko.

STUDĒJOŠO KREDITĒŠANA

Pēdējo mēnešu laikā lielu interesi studentu vidū ir izraisījis jautājums par studējošo kreditēšanu. Beidzot arī Latvijas valdība 1997. gada 15. jūlijā pieņēma studējošo kreditēšanas noteikumus, kas izstrādāti saskaņā ar Augstskolu likuma 79. pantu. Tā kā likumīgais pamats nu bija, tad LU Senāts vispirms pieņēma lēmumu, kas apstiprina kredītu piešķiršanas komisijas sastāvu: Priekšsēdētāja – Lolita Spruģe, Mācību prorektora vietniece Priekšsēdētāja vietnieks – Pāvils Fricbergs, Lietu pārvaldnieks Locekļi – Vilis Vārsbergs, Teoloģijas fakultātes dekāns; Jānis Stonis, SIC direktors; Ritvars Eglājs, Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes students; Ildze Straume, Fizikas un matemātikas fakultātes studente

Sekretāre – Dace Simsons, SIC inženiere

Bet šā gada 17. septembrī Mācību padomes sēdē tika apstiprināta komisijas izstrādātā studējošo kredītu piešķiršanas kārtība LU:

1. Studiju kredītu piešķiršanu LU veic LU Studējošo kredītu piešķiršanas komisija, kas savā darbībā ievēro LR Augstākās izglītības likumu, LR Ministru kabineta noteikumus Nr.251 "Studējošo kreditēšanas noteikumi", LR IZM izstrādāto "Instrukciju par kārtību, kādā augstskolas komisija izskata kredītu pieprasījumus" (*Projekts*) un šo Kārtību.
2. LU Studējošo kredītu piešķiršanas komisijas personālsastāvu apstiprina LU Senāts.
3. Tiesības saņemt studējošo kredītu ir sekmīgiem pilna laika (dienas nodaļas) bakalaura, maģistra un profesionālo programmu studentiem.
4. Lai saņemtu kredītu, students aizpilda noteikta parauga kredīta pieprasījuma veidlapu (pielikums).
5. Kredīta pieprasījumu iesniegšanas kārtība:

* Students iesniedz kredīta pieprasījumu fakultātes studentu pašpārvaldei ne vēlāk kā līdz semestra reģistrācijas nedēļas pēdējai dienai (saskaņā ar akadēmiskā gada plānojamu).

Piezīme: Iesniegumus pieņem fakultātes dekanātā.

1997./98.ak.g. rudens semestrim pieprasījumi tiks pieņemti līdz 10.10.97.

* Studentu pašpārvalde pretendentu sarakstu ieteicamā kredītu piešķiršanas kārtībā iesniedz fakultātes dekanāam līdz semestra pirmās nedēļas beigām.

Piezīme. 1997./1998. ak.g. rudens semestrim – līdz 17.10

*Fakultātes dekāns līdz semestra otrās nedēļas beigām ranžētu pretendentu sarakstu nodod LU Studiju kredītu piešķiršanas komisijas sekretāram, pievienojot apstiprinātus izrakstus no studiju kartēm.

Piezīme. 1997./1998. ak.g. rudens semestrim – līdz 24.10, komisija rezultātus paziņo līdz 31.10.

6. Kredīta piešķiršanas komisija izskata pieprasījumus un apstiprinājumu kredīta saņemšanai izsniedz piecu darba dienu laikā pēc pretendentu saraksta saņemšanas no fakultātēm (t.i. līdz semestra trešās nedēļas beigām).
7. Studējošiem kredīti tiek piešķirti, ņemot vērā sekojošus radītājus prioritārā secībā:
 - 7.1. studējošie, kuru apgādībā ir bērni;
 - 7.2. invalīdi, bāreņi un bez vecāku gādības palikušie;
 - 7.3. studējošie, kuriem ir miris viens no vecākiem;
 - 7.4. studējošie, kuriem abi vecāki ir nestrādājoši pensionāri vai invalīdi;
 - 7.5. studējošie, kuriem ir slikti sadzīves apstākļi un vājš materiālais nodrošinājums.
8. Visas LU Studējošo kredītu piešķiršanas komisijas sēdes tiek protokolētas. Komisija ir lemt spējīga, ja sēdē piedalās absolūtais komisijas locekļu vairākums

Komisijas lēmumi tiek pieņemti ar vienkāršu balsu vairākumu. Vienādu balsu skaita gadījumā izšķirošā ir komisijas priekšsēdētāja balss.

Informācija par iesniegtajiem un apstiprinātajiem kredītu pieprasījumiem ir atklāta.

Materiālu sagatavojuši

DACE VITĪNA

CĪŅA PRET PIRĀTISKIEM
IERAKSTIEM

Aizvien jaunas un jaunas lietas ienāk mūsu ikdienas dzīvē un kļūst pašas par sevi saprotamas. Nemas ne tik sen mūziku nācās klausīties no lentu magnetofoniem, ko ar laiku nomainīja kasetnieki, bet nu jau vairākus gadus pārliecinoši mūzikas ierakstu tirgus lideri ir kompaktdiski jeb CD. Pieaugot pieprasījumam, pieaudzis ir arī veikalu un tirgotavu skaits, kurās pārdod CD. Taču diemžēl ne vienmēr tajos tiek pārdota legāla produkcija. Pēc statistikas datiem Latvijā apmēram 50% ir pirātiskie ieraksti.

Lai pievērstu pircēju uzmanību šai problēmai, trešo gadu Rīgā notiek akcija "Roks pret pirātismu", kurā piedalās gan Latvijas, gan ārzemju mūziķi. Šogad šīs akcijas ietvaros blakus latviešu grupām "Prāta Vētra", "Jauns Mēness", "Livi" un citām piedalījās arī pazīstamā britu grupa "Worlds Apart", kas prezentēja savu jauno, pēc skaita trešo albumu "Don't Change". Puiši (šoreiz gan varēja ierasties tikai trīs, ceturtais slimības dēļ atradās Vācijā) bija priecīgi par ierašanos Latvijā un uzskatīja, ka viņiem te vajadzētu atgriezties. Baibas Sīpenieces jautājumu par iespēju dziedāt arī latviski, jo puiši dzied ne tikai angļu, bet arī vācu, franču, spāņu un poļu valo-

dā, "Worlds Apart" dalībnieki uztvēra kā izaicinājumu.

Visi mūziķi, kas piedalījās šajā akcijā, arī "Worlds Apart" darīja to tikai sava entuziasma dēļ, jo honorārus par dziedāšanu nesaņēma. Tas bija savdabīgs ieguldījums cīņai pret pirātiskajiem ierakstiem. Taču pret šo problēmu cīnās ne tikai paši mūziķi. Akcijas laikā Rīgā viesojās IFPI (kompānija cīņai pret pirātismu) Europe direktors Jans Grants (Iain Grant), kas tikai nesen sācis strādāt šajā amatā (pirms tam viņš strādājis Honkongā narkotiku apkaršanas dienestā). Jans Grants tikās gan ar policijas un muitas, gan ar Kultūras ministrijas pārstāvjiem. Pēc viņa paša domām, šīs tikšanās bijušas ļoti pozitīvas, turklāt IFPI ir ar mieru sniegt finansiālu atbalstu Latvijai nelegālo mūzikas ierakstu izplatīšanas apkaršanai.

Vai mēs – mūzikas klausītāji un fani – esam ar mieru pirkt tikai legālo produkciju? Grūti spriest, jo pirātiskie ieraksti ir 4-5 reizes lētāki nekā legālie, taču pērkot legālos ierakstus, mēs parādām cieņu iemīļotajiem mūziķiem, turklāt papildinām valsts kasi. Ja izvēlaties pirkt legālus CD, pārbaudiet, vai uz tiem ir uzlīme "IFPI", kas liecina par to īstumu.

INGA BĒRZIŅA

studentu padomes lapa

VARAS MAIŅA
LU STUDENTU
PADOMĒ

ZIŅAS NO
PAŠPĀRVALDĒM

ZIŅAS NO LATVIJAS
STUDENTU
APVIENĪBAS

NOTIKUMI
VASARĀ

NEIZTRŪKSTOŠAIS
KNZ
KONKURSS

VARAS MAIŅA LU STUDENTU PADOMĒ

Tā kā līdzšinējā LU Studentu padomes (LU SP) priekšsēdētāja SARMĪTE NARNICKA nule atteikusies no amata, tuvākajā laikā gaidāma cita LU SP vadītāja ievēlēšana.

Vēlēšanas bija iekļautas 9. septembra LU SP sēdes darba kārtībā, tomēr vairāku cēloņu dēļ nenotika. Pirmkārt, sēde nebija pilntiesīga – nebija kvoruma; otrkārt, galvenais kandidāts Aigars Nords ("Paisums", Ekonomikas un vadības fakultāte) patlaban ir ārzemēs un var nebūt informēts par jaunāko atbilstību LU Studentu padomē.

Sanākušie aktīvisti tomēr dalījās ziņās, kas jauns:

- tiek remontētas jaunās LU SP telpas;

- LU SP piedalīsies nevalstisko organizāciju saietā septembra nogalē. Oficiālie pārstāvji būs Sarmīte Narnicka ("Paisums", Ekonomikas un vadības fakultāte), Didzis Ustupis ("Kosmosa noslēpumu zinātnis", Bioloģijas fakultāte) un Elita Baklāne ("Paisums", Ekonomikas un vadības fakultāte), taču pasākumu varēs apmeklēt ikviens interesents;

- šomēnes LU SP pārstāvji piedalīsies studentu konferencēs Lietuvā un Igaunijā;

- Latvijas tiesības studējošo asociācija rīko konferenci "Kāpēc juristam jāzina psiholoģija?". Tiek apsvērtas LU SP dalības iespējas;

- Studentu padomes lapai "UA" šajā semestrī, kā jau ievērojāt, ir citi veidotāji;

- Valmierā notiks Latvijas Studentu apvienības domes sēde, kurā LU rezervēts padsmiņi vietu;

- LU studentu kreditēšanas komisijā studentus pārstāvēs Ritvars Eglājs (Nacionālā apvienība, Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte) un Ildze Straume ("Paisums", Fizikas un matemātikas fakultāte). LU SP gatavos informācijas bukletu par kreditēšanu.

RITVARS EGLĀJS,
Nacionālā apvienība

TIE SKAISTIE ARISTOTEĻA SVĒTKI

Jau kuro gadu 31. augustā LU studentus priecēja Aristotelis (oficiālais nosaukums jau ceturto gadu ir "Jaunā studenta svētki"). Un otro gadu pēc kārtas svinīgais pasākums turpinājās "Kabatās" projektā "Mēle". Par to parūpējās gādīgā un visuresošā LU Studentu padome.

Šogad pasākuma scenārijs bija iecerēts līdzīgi kā iepriekšējo gadu, augstā organizatoriskā līmenī un ar vajadzīgo taku. Tomēr kā saka: "Cilvēks domā, Dievs dara". Bet nesteigsimies notikumiem pa priekšu.

Izklaidējošo pasākumu atklāj Liepājas Dzintara '97 Grand Prix ieguvēji – The Satellites. Spēlē teicami, ierastajā stilā. Visi klātesošie ir stāvā sajūsmā, atbalsta grupu ar skaļām urravām, kā arī mēģina dziedāt līdzī. Labo noskaņu neizjauc arī nelielais "aksidents" ar ģitāru.

Uzdodu jautājumu nejausam klātesošam, alternatīva izskata jauneklī, kurš izrādījās esam jaunais ķīmiķis Jānis Švinskis: "Biedri, kādas ir jūsu emocijas dzirdot un redzot šo visu? Vai patīk ar?"

"Ak, ļaujiet jel mirkli padomāt," skan nosvērtā cilvēka balss. "Ir skaidri redzams, ka pasākums ir rīkots ar vērienu, augstā tehniskā līmenī, domājot par katru studentu. Sastaptas sen neredzētas sejas (mīklains smails). Domāju, ka šāds pozitīvs mācību gada sākums dos neatsveramu ieguldījumu ikviena pirmā kursa studenta

dzīvē, papildinot tā gara bagāžu, mācoties LU".

Lai dzīvo Jānis Švinskis, brīnišķīga atbilde.

Pēc brīža klāt pienāk man jau sen zināmais, tautā nepopulārais Ģirts Kurmītis, topošais jurists. Arī viņam ir ko teikt. "Man te patīk. Tik daudz meiteņu un visas blondas". Un tad jau viņš ir iejucis pūlī.

Nākamais objekts – meitene, kura izvilka laimīgo lozi. Tā ir Ruta Rudzīte no Sporta akadēmijas. Izskatās ļoti samulsusi un dzirdu vienīgo jautājumu – atbildi "kāpēc es?!". Likten's.

Tad seko pasākuma nagla – Aristoteļa uznāciens. Priekšnesumā piedalās pavisam 11 personas. Aristoteli, skandalozi slaveno Didzi Ustupu, ienes uz nestuvēm. Lāpas gan netiek nestas, jo ugunsdrošības noteikumi to neatļauj.

Un tad arī savilnjojošais brīdis – loterija ir klāt. Galveno balvu, braucienu uz Phil Collins koncertu Prāgā, iegūst valmierietis Raitis Šarkovskis. Ar to arī tevi apsveicam, Raiti!

Labi domātais salūts diemžēl izpaliek, jāpiebilst tikai, ka ne mūsu vainas dēļ.

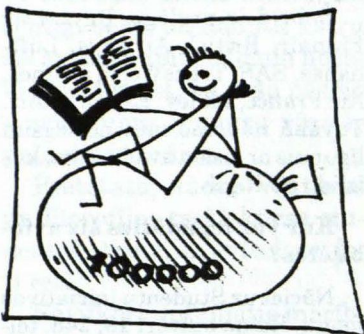
Tautā saka: pirmie kucēni jāslīcina. Domāju, ka nākošie Aristoteļa svētki noritēs bez pārpratumiem (ja vadās no domas, ka no kļūdām mācās) tikpat jaukā atmosfērā.

Tiksimies nākošogad atkal teltī, lai kur arī tā neatrastos.

MĀRIS ZAIMIŅŠ

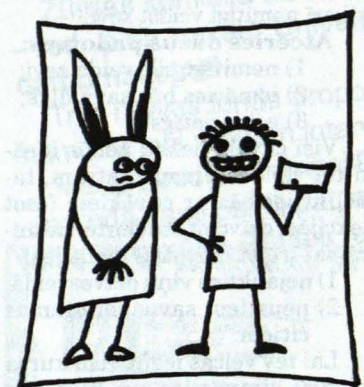
Sveiciens visiem, kas studē, tēlo, ka studē, vai vienkārši jūt līdzīgu studējošiem. Latvijas Studentu apvienība vēlas Jums visiem novēlēt ārpriekšēji brīnišķīgu šo, tikko uzsāktu, studiju gadu. Bez tam mēs labprāt jums pastāstītu par svarīgākajiem notikumiem Latvijas Studentu apvienības darbībā.

Kā visprieicīgāko vēsti var minēt to, ka visbeidzot Ministru kabinets ir apstiprinājis Studējošo kreditēšanas noteikumus un, sākot ar septembri, pēc citu dokumentu ap-

stiprināšanas ministrijās, varētu sākt izmaksāt aizdevumus studējošiem. Par to, kam piešķirt un kam nepiešķirt aizdevumu, lems augstskolas izveidota komisija, kuras sastāvā jābūt ne mazāk kā 20% studentu. Studentu informēšanu par kredīta saņemšanas iespējām vajadzētu uzņemt augstskolu studentu pašpārvaldēm. Tādēļ pieprasiet savām Studentu pašpārvaldēm informāciju par iespējām saņemt kredītu. Turpretī augstskolu Studentu pašpārvaldes labprāt konsultēs LSA kreditēšanas speciālisti ar kreditēšanas vecāko ekspertu *Mari Egliti (RTU)* priekšgalā.

Arī pārrunas ar Satiksmes ministriju par **transporta kompensāciju** mehānisma pārveidošanu sākušas virzīties sekmīgāk. Lai ieviestu atlaides, studentiem pārkot

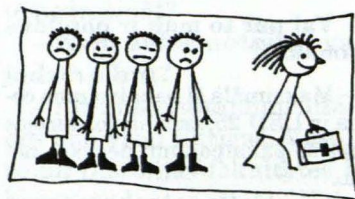

biļeti, satiksmes darba grupa ir ne tikai sistematizējusi šādas sistēmas priekšrocības, bet arī vāc informāciju par ārzemēs pielietotajiem kompensāciju veidiem un ES normatīvajiem aktiem. Ar priekšlikumiem vai jautājumiem interesenti var griezties pie *Laura Miķelsona (RAU)*.

Tāpat veiksmīgi norit sadarbība ar Eiropas studentiem. Pašlaik Eiropas studentu apvienība izskata LSA pieteikumu dalībai šajā organizācijā. Piedāvājumu iestāties šajā organizācijā LSA saņēma pēc Eiropas apvienības pārstāvju vizītes Latvijā (viņiem mēs patīkām!!!!). Turpmāk **ārējo sakaru** darba grupa ar *Ingu Samoviču (LU)* priekšgalā plāno padziļināt sakarus gan ar Eiropas, gan, pro-

tams, kaimiņvalstu Studentu apvienībām.

Ne tik labi ir veicies ar valsts finansētas **militārās apmācības** programmas izstrādi, pēc kuras apgušanas, saskaņā ar jauno dienesta likumu, bakalaura grādu ieguvušie studenti varēs neiet armi-

jā. Ir bijušas sarunas gan ar Zemessardzes pārstāvjiem, gan Iekšlietu ministrijas pārstāvjiem u. c. amatpersonām, bet līdz risinājumam vēl tāls ceļš ejams. Šobrīd gan ir piedāvājums no Zemessardzes – studentiem konkursa kārtībā varētu būt iespēja piedalīties Zemessardzes finansētās apmācībās, pēc kuru apgušanas studenti ir atbrīvoti no obligātā militārā dienesta. Šo darba ciņu, sadarbojoties ar Zemessardzi u. c., vada *Imants Nartīšs (LJA)*.

Sociālā nodrošinājuma darba grupa turpina meklēt iespējas kā kopumā paaugstināt studentu labklājību gan augstskolu, gan valsts līmenī. Tiekoties ar Ministru prezidentu LSA pārstāvji prezentēja LSA izstrādāto Sociālā nodrošinājuma koncepciju. Pēc iepazīšanās ar koncepciju cien. Šķēles kungs sāka interesēties par koncepcijas realizēšanas dzīvē un demisionēja (un tā vienmēr). Bez tam tika izstrādātas LSA prasības, ko varētu ņemt vērā pie augstskolu akreditācijas un ar tām iepazīstinātas akreditācijā iesaistītās personas un augstskolu vadība. Šī dokumenta pamatā bija prasība, ka sociālie jautājumi augstskolā ir jārisina ar studentu piedalīšanos, ko arī atzina akreditācijā iesaistītās personas. Turpmāk LSA plāno apkopot informāciju par to, cik aktīvi katras augstskolas pašpārvalde iesaistās sociālo jautājumu risināšanā, kā arī stimulēt pašpārvalžu darbību šajā jo-

mā. Bez tam LSA gatavojas sadarboties ar politiskajām partijām, lai tās vairāk pievērstu uzmanību studentu nodrošinājumam. Šajos jautājumos vislabāk kontaktēties ar *Jurģi Poriņu (RTU)*.

Zināma rosība visās augstskolās tika novērota iepriekšējā mācību gada beigās, kad pēdējā mēnesī LSA sadarbībā ar SIC veica plašu aptauju par studentu attieksmi pret **vienotām studentu kartēm uz ISIC kartes bāzes**. Projekta ideja ir vienotas studentu kartes ieviešana Latvijā, ko arī pēc aptaujas datiem atbalsta vairākums studentu. Bet tā kā nav viennozīmīga studentu attieksme pret ISIC kartes kā vienotas studentu kartes ieviešanu pie pašreizējās cenas, LSA nesteidzas ar lēmumiem, bet iesaka augstskolām pakāpeniski pāriet uz šo karti.

Tāpat 1996./97. akadēmiskā gada nobeigumā *Maris Eglite (RTU)* iepazīstināja Rektoru padomi ar LSA izstrādātajiem priekšlikumiem **studentu pašpārvalžu darbības atbalstīšanai**, kuros augstskolu vadības tika lūgtas ne tikai morāli, bet arī materiāli atbalstīt Studentu pašpārvaldes. Rektoru lēmums bija viennozīmīgs – studentu iniciatīva jāatbalsta.

Bez tam LSA ir uzsākusi darbību jaunatnes koncepcijas izstrādāšanā. Lai šajā dokumentā netiktu aizmirsti studenti, LSA plāno aktīvi sadarboties ar Valsts jaunatnes iniciatīvas centru, kā arī darboties NVO centra darba grupā šī likumprojekta izstrādei.

Plašāku informāciju par augstāk izklāstītajiem jautājumiem ikviens students var pieprasīt savu augstskolu Studentu pašpārvaldes. Bet, ja vēlas atrast kādu no LSA darboņiem vai arī ir kādi priekšlikumi, vai arī vienkārši ir vēlēšanās uzzināt ko vairāk par LSA un piedalīties LSA darba grupu darbā, zvani vai iegriezies sekretariātā, kas atrodas LU Studentu padomes telpās (Raiņa bulvārī 19. 106 kab., tālr. 7223701) un meklē Ilonu.

LSA valdes priekšsēdētājs
ĢIRTS FREIBERGS

KNZ KONKURSS

Esiet sveicināti visi LU studenti un citi svētku viesi!

Sirsniņi paziņojam, ka augstu izglīto studentu intelektuālā eksaminācija ir atsākusies. Šinī gadā turpināsim visu iemīļotos KNZ konkursus. Šogad tie, protams, būs labāki, vēl interesantāki un kolorītāki. Sākumā tāds mazs iesildīšanās konkurss kaulu un smadzeņu izlocīšanai.

3) Ko nozīmē trīs maģiskie burti KNZ ?

- Klasisks Nediedzēts Zirnis;
- Kartogrāfiski Nenožīmīga Zona;
- Kosmosa Noslēpumu Zinātnis;

1) Kas organizē gadskārtējo skaistuma konkursu Miss Bulle' 97?

- Olivjē Paniss;
- Otomārs Nette;
- slavenais aizjūras burvis Aigars Puriņš un skandalozi slavenais Kosmosa noslēpumu zinātnis Didzis Ustupis;

2) Kas ir vienīga melafona īpašnieks LU?

- Ainārs Virga;
- Gatis Baltgalvis;
- Alberts Kanapē.

Tas šoreiz arī viss. Atbildes kā parasti sūtiet uz KNZ ģenerālmītni. Rīga, Buļļu 5 – 116, Didzim Ustupam.

Vēlam veiksmi!
Mūžam Jūsu KNZ!

KAS?

Ir sācies jaunais mācību gads, ir sākušies jauni darbi un savu darbu ir atsākušas arī fakultāšu pašpārvaldes.

Turpinot labās tradīcijas, pašpārvaldes katru otro trešdienu sanāk uz INFO dienu. Šī trešdiena nebija nekāds izņēmums un INFO diena notika. Katra pašpārvalde varēja palielināt ar paveikto un dalīties ar nākotnes plāniem. Ko tad katrs stāstīja?

BIOLOĢIJAS fakultātes Studentu padome ir lielu pārmaiņu priekšā. Gaidāmas jaunas priekšsēža vēlēšanas.

PEDAGOĢIJAS UN PSIHOLOĢIJAS fakultātes pašpārvaldes pirmā sēde notika 11. septembrī. Kaut gan pirms sēdes bija jāpārvar dažādi pārbaudījumi, jo kāds pa vasaru bija nomainījis pašpārvaldes durvju atslēgas.

Tiek plānota fukšu balle, kas no-

tiks oktobra vidū. Visi interesenti pašpārvaldi var atrast 215. telpā.

EKONOMIKAS UN VADĪBAS fakultātē 31. augustā notika ekonomu un vadībnieku pašpārvalžu apvienošanās. Svētkos netrūka ne tortes, ne ziedu. Tomēr pagaidām pašpārvalde vēl atrodas divās telpās (23. un 322. telpā). Fukšu balle notiks 24. septembrī Mazajā Ģildē.

VĒSTURES UN FILOZOFI-

JAS fakultātes pašpārvaldes jaunais priekšsēdis ir Uvis Lapsiņš. Ir izveidoti fakultātes T-krekli. Aristoteļa svētkos tika izrādīts fakultātes karogs. Tas gan ir tikai pagaidu, jo īstais taps vēlāk. Pašpārvalde atrodas 32. kabinetā.

ĶĪMIJAS fakultāte ir otrās "Ķīmiķu Avīzes" gaidās. Notiks gadskārtējais volejbola mačs, kur sacentīsies 1. kurss pret vecāko paaudzi. Fakultātes studenti var

KAD?

iebaudīt gardus ābolus. Paldies apkalpojošam personālam.

FIZIKAS UN MATEMĀTIKAS fakultātē notiek 1. kursa anketēšana. Ir noticis jau pirmais volejbola turnīrs. Pašpārvaldei vasarā bijis seminārs Engurē, kur galvenais sasniegums ir jaunais "Fizmatziņu" numurs uz Aristoteļa dienu. Pašpārvaldi var satikt 120. telpā, interesenti var zvanīt pa tālr. 615718.

GALVENAIS IR LABI IESKRIETIES

(TAUTA)

Kā jau katrā Latvijas Universitātes (LU) fakultātē, arī Vēstures un filozofijas fakultātē ir sava studentu pašpārvalde (SPP), kura cenšas palīdzēt studentiem iesaistīties aktīvos un ne tik aktīvos LU rīkotajos mācību "svētkos", kā arī dažādu izklaižu pasākumos.

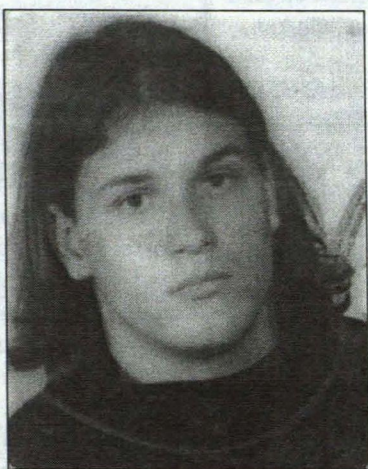
1997. gada 15. maijā bija paredzētas SPP vēlēšanas (kuras tiešām notika) un tādējādi jau labu laiciņu pirms tam sāka rosināt aktīvākie studenti un izveidoja divus vēlēšanu blokus, jāpiebilst, ka viens no tiem bija pilnīgi jauns un savas iespējas neizmēģinājis (tā turpināt). Šis bloks tika izveidots samērā spontāni un nodēvēts par "Sējēju", kurš savās rindās pulcēja daudz aktīvu cilvēku, kā, piemēram, Robertu, kurš bija īpaši aktīvs, rīkojot I kursa iesvētības, kā arī Sigita un Laura, kuras ļoti bieži izrāda iniciatīvu pasākumu realizācijā. Otrs vēlēšanu bloks sastāvēja no vecās SPP un saucās "Iniciatīvas bloks". Šajā sarakstā jāpiemin Madars, kurš jau ilgāku laiku ir mūsu fakultātes mūzikas pasākumu ar alternatīvu pieskaņu "patrons". Tādējādi vēlēšanas solījās būt interesantas, jo sastapās jaunības aktivitāte ar pieredzi. Rezultāti bija samērā negaidīti, jo pirmās vietas stabili aizņēma "Sējēja" saraksts.

Kopš tā laika daudz ūdeņu ir aiztecējis. Aiz muguras sesija, vasara, dažs apprecējies, cits apbērnies. Tā arī VFF SPP aktīvistu rindas paretojušās. Tomēr spēks mums kaulos ir un vēlamā atsaucību savā publikā esam guvuši. Tomēr vēlētos, lai par mums runā darbi, nevis vārdi. Reāli sākot darboties tikai eksāmenu sesijas laikā, SPP ir paspējusi iekārtot savu stendu, kuru, kāpjot augšā pa vienīgajām fakultātes kāpnēm, nevar nepamanīt. Noteikti daudzi ir ievērojuši, tur piesprausto daudzsološo informāciju par meiteni pie telefona, kura zvans uzklauza 24 stundas dienā. Tam apliecinājums ir neskaitāmie zvani (ārprāts – tas telefons tiešām ir karsts!!!).

Taču vairāk par vienu "intīmu" zvanu jaunā SPP katram piedāvā savu T-kreklīti, kur balts uz melna redzams fakultātes jaukais simbolisms. VFF studenti nav apdalīti arī naudiskajā izteiksmē. Pilnīgi karsta ir ziņa, ka sadarbibā ar fakultātes dekanātu, SPP ir pārrēķinājusi ikmēneša stipen-

dijas. Vidēji katrs budžetnieks, kas veiksmīgi nokārtojis iepriekšējo sesiju, saņems par Ls 3 – 4 vairāk, kā rezultātā veidojas diezgan apaļas summiņas.

Šajā laikā esam domājuši arī

Svaigi ievēlētais pašpārvaldes priekšsēdētājs Uvis Lapsiņš

par SPP labklājību, kā rezultātā tika izremontētas SPP telpas un atvests jauns krēsls, virs kura rotājas uzraksts "Tikai sievietes dzimuma pārstāvēm – OK?" Vasarā piedalījāmies arī divos izbraukuma semināros, no kuriem īpaši gribētos pieminēt LU Studentu pa-

domes rīkoto semināru KOLKA'97, kurā tika izrunāti un jau ieviesti dzīvē pasākumi, kā, piemēram, "Aristotelis", protams, Kolkā bija arī izklaidējoši un sporta pasākumi. Īpaši jāatzīmē kontaktu nodibināšana ar citu fakultāšu SPP, kuras izteica vēlēšanos iesaistīties mūsu fakultātes "fukšenes" pārbaudījumu organizēšanā. "Fukšene" paredzēta jau 19. septembrī un jau lielākā daļa organizatorisko pasākumu ir veikta, paredzēts nākamais pasākums ar alternatīvās mūzikas koncertu, kurā spēlēs grupas, kuru sastāvā piedalās mūsu fakultātē studējošie. Atskaņas, protams, būs dzirdamas mazliet vēlāk.

P. S. Mīļi gaidīti visi, kas grāsās apmeklēt VFF 32. kabinetu. Remarka kareivju brokastis (glāze ūdens + cigarete) un reklasācijas minūte tiks noteikti piedāvāta katram. Tikai uzmanieties nākot iekšā, jo uz galvas var nejausi uzkrīst karoga kāts vai slimnīcas nestuves etc.

Cerot uz drīzu tikšanos,
VFF studentu pašpārvalde
SIGITA SNIKERE
UVIS LAPSIŅŠ

MELOpauze
KONCERTS
LU VĒSTURES UN FILOZOFIJAS FAKULTĀTĒ Brīvības bulv. 32 (Virs "Saktas")
26. 09. 98.
plkst 20. 00.
BLISSFUL СПЕЦБРИГАДА
YULUNGA
HOSPITALU IELA
4 ЗАСУШЕННЫХ ГАМБУРГЕРА
BALOŽU PILNI PAGALMI
NĀVES INSTINKTS
Ieejas maksa 1,5 Ls.

Lai dzīvo biologu vasara!

Šovasar, tāpat kā katru gadu, Bioloģijas fakultātes pirmā kursa studenti visu jūliju pavadīja Kolkā, prakses bāzē. Par laika apstākļiem ar bārdaino večukiņu, kas stumda mākoņus, bijām vienojušies, tāpēc visu mēnesi varējām baudīt sauli un silto dzintarjūras ūdeni.

Prakses laikā, klausoties lekcijas, dodoties mācību ekskursijās un praktiski izpētot ierādītos nogabalus, iepazīnāmies ar Latvijas meža tipiemi, augsniem, augiem un dzīvniekiem, kā arī daudz labāk iepazīnām vienu otru un mūsu mācībspēkus. Daudz mācījāmies no vecāko kursu studentiem, kas ap Zvejnieku svētku laiku ieradās mūs apciemot un dot derīgus norādījumus turpmākajām studentu gaitām.

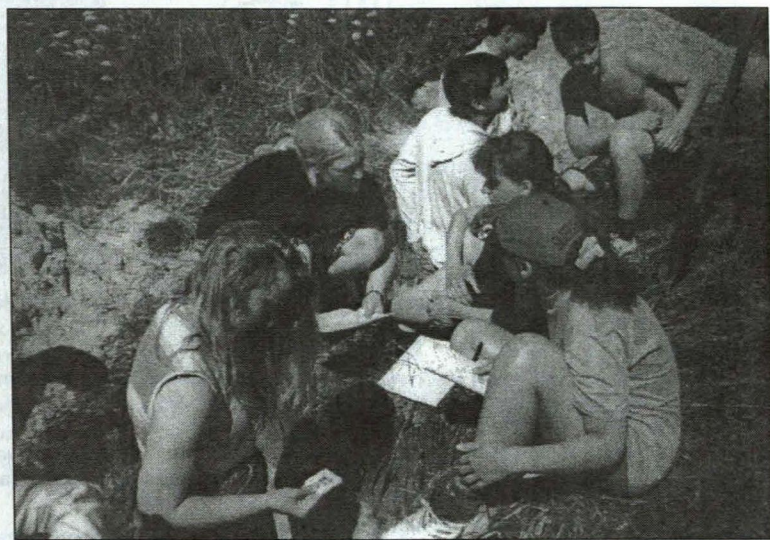
Dzīvojot Kolkā, ne tikai paplacinājām, vietējos floras, faunas un pārtikas veikalus krājumus, bet arī aktīvi piedalījāmies kultūras dzīvē. Biologu komanda Zvejnieku svētkos ierindojās starp futbola, volejbola un citu sporta spēļu uzvarētājiem. Prakses laikā notika konkurss "Mans kukainis", kura laureāti bija *Butilcus alcoholicus* atklājēji. Spēles ar iepazīša-

nos "Biologs ekshaustera", laimīgais pāris viens otru labāk varēja iepazīt 9 stundas ilgā ceļojumā ar kājām pa Bažu purvu. Dziedājām, rīkojām pastaigas ar lāpstām un kukaiņu ķeramajiem tīkliņiem pa Kolkas galveno ielu, tādējādi mēģinot pievērst vietējo iedzīvotāju uzmanību brīnišķīgajai apkārtnē. Notika arī kārtējais "B. B." kongress.

Prakses beigās palīdzējām viens otram rakstīt un aizstāvēt prakses darbus, noformēt un atbildēt savāktās ziedaugu, sēņu, ķērpju un kukaiņu kolekcijas. Pēdējos vakaros sādziejāmies ar pasniedzējiem un runājām par mums interesējošām tēmām, t. sk. apspriedām arī dažādus organizatoriskus, ar dzīves apstākļiem un finansēm saistītus jautājumus.

Ceru, ka nākošgad Bioloģijas fakultātes pirmā kursa studenti varēs veikt savus prakses darbus daudz labākos sanitāros apstākļos, ar mūsdienīgākām metodēm un efektīvāku darba organizāciju, bet pie tikpat atsaucīgiem un lieliskiem pasniedzējiem. Lai dzīvo biologi!

DAIGA LINDBERGA

Rūgtā biologu prakse...

VASARAS KARSTUMĀ

Vasaras beidzamajā mēnesī, kad dabā valdīja nežēlīgs karstums un tā vien gribējās visu dienu pavadīt pie jūras vai upes, lai varētu veldzēties no uzbāzīgajiem saules stariem, SP no 8. līdz 10. augustam rīkoja semināru Kolkā – pietiekami tālu no Rīgas un tuvu jūrai.

Pateicoties dažiem slaveniem Biologu pārstāvjiem, semināra dalībnieki pulcējās zem viena jumta – slavenajā Biologu mājā. Šoreiz nometnē pulcējās mazliet vairāk par 30 studentiem no 9 fakultātēm. Nu jau šis pasākums ir kļuvis par tradīciju – katru vasaru tiek pulcēti FSP pārstāvji, lai kopīgi apspriestu nākotnes plānus un atskatītos uz padarīto iepriekšējā gadā.

Šī pasākuma galvenie jautājumi, kas nodarbināja dalībnieku prātus, bija: studentu kreditēšana, pasniedzēju novērtēšana, SP

lapa "Universitātes Avīzē", Aristoteļa svētki u. c. jautājumi.

Diezgan interesanta un produktīva izvērtās informācijas apmaiņa starp FSP. Katra sevi cionoša fakultāte informēja par svarīgāko, kas noticis pagājušajā gadā fakultātes dzīvē.

Studentu padome atzina, ka no pasākumiem ļoti labi tika novērtēta "Augstskolu diena". Tiek domāts par šī pasākuma turpināšanu. Ir izveidots buklets par SP latviešu un angļu valodā. Jāpiemin, ka tika rīkoti arī grandiozi pasākumi, piemēram, "Marta zaķis", Jura dienai veltīts pasākums, kā arī Aristoteļa svētki "Mēlē".

SANDRA SIŅICINA

STUDENTU PADOMES
LAPU SAGATAVOJIS
DIDZIS USTUPS

SLUDINĀJUMI
REKLĀMA
INFORMĀCIJA

ROMANIA

A vacancy at Open Society Institute

EDUCATION POLICY DIRECTOR FOR THE SOROS
FOUNDATIONS NETWORK

POSITION DESCRIPTION

The Education Policy Director will develop and manage a newly created policy based in Budapest that will develop and oversee implementation of policy for education programs of the Soros Foundations network in more than 30 countries. Total spending on education by the Foundations in 1996 was about US \$ 125 million.

The Director will supervise a Council of Open Society Education Fellows, drawn from countries in which the foundations operate, primarily East Central Europe and the NIS.

Qualifications:

* Academic qualification, knowledge and practical experience in the development of education policy and programs at all levels – primary, secondary, and higher education.

* Comparative work experience in education in East-Central Europe and/or the former Soviet Union countries.

* Understanding of the programs and working practices of other major donors in education (European Union, World Bank, bilateral donors, private foundations and others).

* Proven ability to manage a multi-cultural, multi-disciplinary team.

* Ability to lead, develop and communicative vision, and manage others indirectly-persuade, influence, facilitate and negotiate.

* Strong writing and presentation skills; ability to critically review and edit the work of others, publications experience desirable.

* Willingness to travel extensively.

* Fluency in English required; knowledge of at least one additional language of Europe and former Soviet Union region desirable.

Interested candidates should contact: Terrice Bassler, OSI Budapest, tel. 36-1-327-3100, fax 36-1-327-3101 or

E-mail: TBassler@compuserve.com

Meklē vēstuļu draugu

STUDENTS!

American invites ALL students to correspond for cultural exchange/friendship.

Send your written letters to:

Stanley Sullivan
Northside Villas

2711 Allen Road

Apt. H – 19

Tallahassee, Florida 32312 (USA)

e-mail: ssulliva@fn3.freenet.tl.h.fl.us

AUSTRĀLIJAS – LATVIJAS BIEDRĪBAS
(MELBURNĀ UN RĪGĀ) (A-LB)
STIPENDIJAS NOLIKUMS

Mērķis

Atbalstīt centīgus, bet materiāli mazāk nodrošinātus lauku jauniešus, kuri ir sekmīgi Latvijas Universitātes politikas zinātņu, tiesību zinātņu, komunikāciju zinātnes un žurnālistikas studiju programmu vai Ekonomikas un vadības fakultātes programmu 2. gada studenti un veic sabiedriski nozīmīgu darbību un kuri pēc studiju beigšanas ir nodomājuši uzsākt darbu valsts pārvaldes iestādēs.

Ilgums

Stipendija tiek piešķirta uz vienu akadēmisko gadu (no 1997. gada oktobra līdz 1998. gada jūlijam).

Prasības

Jauniešiem, kurš pretendē uz A-LB stipendiju, jāatbilst šādām prasībām:

- * jābūt Latvijas Republikas pilsonim;
- * jābūt Latvijas lauku rajonu iedzīvotājam;
- * jāstudē LU politikas zinātņu, tiesību zinātņu, komunikāciju zinātnes un žurnālistikas studiju programmās vai Ekonomikas un vadības fakultātes studiju programmā;
- * jābūt sekmīgam 2. studiju gada studentam;
- * jāveic sabiedriski organizatoriskais darbs;
- * jāgatavojas pēc studijām strādāt valsts pārvaldes, likumdošanas vai saimnieciskajās organizācijās;
- * vienādu sekmju gadījumā priekšroka tiek dota pretendentiem no maznodrošinātām un daudz bērnu ģimenēm.

Stipendijas lielums

A-LB(M) ir noteikusi viena studenta stipendijas lielumu Ls 7,- mēnesī.

Stipendiju skaits

A-LB(M) ir noteikusi, ka 1997./98. akad. gadā tiek piešķirtas 6 stipendijas: t. sk. 3 – pirmā studiju gada studentiem no Cēsu rajona un 3 – otrā studiju gada studentiem.

Pieteikšanās kārtība

Pretendents iesniedz Austrālijas-Latvijas biedrības stipendijas piešķiršanas komisijai motivācijas vēstuli, pievienojot savu personīgo CV un atsauksmi no fakultātes dekāna vai studentu organizācijām.

Pieteikumi jāadresē: J. Balgalvis, Austrālijas – Latvijas biedrība, Rīgas 1. ģimnāzijā, Raiņa bulvārī 8, LV-1050 vai Ilgvars Cīrulis, LV-1079 a/k 23. Rīga, tālr. 7-540742 (zvanīt vakaros).

Piešķiršanas kārtība

Novērtējot visus apstākļus, sākotnējo pretendentu atlasī izdara Austrālijas – Latvijas biedrības Rīgas veicināšanas grupa pēc A-LB(M) izstrādātajiem kritērijiem un intervijas jautājumu atbilžu analīzes un savus ieteikumus nosūta apstiprināšanai Austrālijas-Latvijas biedrībai Melburnā.

Informācija

Austrālijas-Latvijas biedrība Rīgā par stipendijas piešķiršanu paziņo LU dibināšanas gadadienā – 28. septembrī.

Stipendijas izmaksa

A-LB stipendiju izmaksā reizi ceturksnī, tīkoties ar studentu kādā no savām sanāksmēm.

Stipendijas piešķiršanas komisija

Jauniešu kamerkoris "Vecrīga" aicina dziedāt, dejot, strādāt, braukt, bildēt, mīlēt un priedties kopā ar mums.

Ja gribi kļūt savējais un tev ir balss, tad atnāc otrdien vai ceturtdien plkst. 19.00 uz klubu "Vecrīga" Valņu ielā 32.

Telefons uzziņām: 7223159.

DEJU KURSI
RĪGAS CENTRĀ

Programmā — visā pasaulē modē atgriezušās dejas: valsī, tango, fokstrots, samba, rumba, rokenrols u. c.

PIETEIKTIES:

11. Novembra krastmalā 31,
(5. stāvā, Meliorācijas pārvaldes zālē,
ieeja caur sētu).

Otrdienās no plkst. 16.00 līdz 20.00 vai vakaros
pa tālr. 7 243444 (pēc plkst. 21.00).

Glāb savu ādu!

Par prātam aptveramu cenu palīdzēšu jūsu kursa vai diplomdarbu novest līdz pilnībai – kompjūtera rakstam.

Zvaniet Laurai - tālr. 7 601054 vai 524655.

Svešvalodu fakultāte uzsāk Orientālistikas maģistra programmu. Mācībspēku vidū būs visi titulētākie Latvijas orientālisti, to skaitā trīs profesori.

Apmācības notiks galvenokārt pēc neklātienas principa. Pretendēt var visi humanitārieši (ieskaitot vēsturniekus), kam ir augstākā izglītība.

Tuvākas ziņas (līdz 25. septembrim)
pa tālr. 7-228877.

LIELAIS PALDIĒS

- ♥ "Universitātes Avīzes" redakcija izsaka lielu paldies LU rektoram profesoram Jurim Zaķim par pretimnākšanu un atbalstu ikdienā un LU preses jubilejas atzīmēšanā!
- ♥ Redakcijas lielais paldies personīgi Mārim Vitolam par patikamo dāvanu!
- ♥ Mīļš paldies fonda "Juventus" vadītājam Editei Simanovičai!
- ♥ Sirsnīgs paldies apgāda "Imanta" Imantam un visam kolektīvam par apzinīgo un labo darbu!
- ♥ Liels paldies reklāmas aģentūras LAREK Mārtiņam un Vikam!
- ♥ Redakcija pateicas Kokara kungam no a/s Rīgas vīni!
- ♥ Sirsnīgi pateicamies LU Botāniskajam dārzam un tā direktoram Ā. Zorgevica kungam!
- ♥ BUČAS VISIEM, KAS PALĪDZĒJA, LAI PRESES SVĒTKI NOTIKTU!!!

"Universitātes Avīze"

Redaktore ILZE BRINKMANE

Tekstu rediģē GINTA LEIKARTE

Datorsalikumu veido JĀNIS ZUTERS

Numurā izmantoti ANDAS LASES zīmējumi

MŪS SVEIC

Studentu padome

jūtas omulīgi, sadarbojoties ar "Universitātes Avīzi".

Lai radoši autori, lai garšīga dzimšanas dienas torte, lai produktīva sadarbība!

UNIVERSITĀTES PENSIONĀRU
SVEICIENS "UA"

Visdziļākā atzinība, sirsnīga pateicība redaktorei ILZEI BRINKMANE un redakcijas darbiniekiem par to, ka viņi nav mūs aizmirsuši, vienmēr apgādā ar avīzi, dod mums iespēju ne tikai lasīt, bet arī rakstīt.

Sevišķi liela pateicība no tiem pensionāriem, kuriem Universitāte ir bijusi galvenā darba vieta, kur palicis viss mūža spēks. Ar avīzi mēs optimistiski sasniegsim mūžības krastu. Paldies par to.

Paraksti:

L. Dūma, I. Jonāne, A. Avišāne un daudzi citi.

LU SENIORU APVIENĪBA SIRSNĪGI
SVEIC «UNIVERSITĀTES AVĪZI»
TĀS 75 GADOSI

Mūsu garajos darba gados tā vienmēr bijusi kopā ar mums – gan tad, kad bijām studenti, gan arī tad, kad strādājām mūsu Alma Mater, gan arī šodien, kad nesam godpilno senioru vārdu. Katru zemi ciena pēc tā, kāda ir tās attieksme pret sievieti un veciem cilvēkiem. Lepojamies ar Jūsu cieņu pret mums.

**Esiet jauni, asi, aktuāli, šodienīgi!
Esam ar Jums!**

Jūsu Senioru apvienība un Sociālais dienests

SVEICIENS JUBILEJĀ!!!

Ir divdesmit un otrs gads,
Uz nākotni šai avīzei bij' skats,
Jo domāja, ka studentiem tā būs,
Par vaduguni – visās lietās kļūs.

Vai tiešām 75 jau ir klāt
Un jāsāk UA mums godināt,
Bet citas avīzes vairs Rīgā nav,
Kas iznāk tik daudz gadu jau.

Ja rektors uzlēgs redaktori dejā,
Es ticu, laimīgs smaids būs viņa sejā,
Jo laikraksti ar inflāciju cinās,
Kā nekritās Jums tirāžs – visi brīnās?

Es teikšu patiesību tikai vienu,
Šo avīzi es mīlu – ļoti cienu,
Lai daudz tai jubilejas svinam,
Tā ir ar studentiem – to visi zinām!

LEOPOLDS MILTIŅŠ

RĪGAS EVANĢĒLISKĀ
KRISTUS DRAUDZE
ielūdz uzJAUNĀS DERĪBAS
KRISTIETĪBAS
lekciju ciklu

Lekcijas notiek latviešu valodā ar tulkojumu arī krievu valodā.
AICINĀTI VISI!

Sākot ar 29. septembrī
pirmdienās plkst. 19.00
Rīgas 1. ģimnāzijas 30. auditorijā
Raiņa bulvārī 8.

Adrese: Raiņa bulv.19, 136.telpa, Rīga, LV-1586

Tālrunis un fakss: 7222944

Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv

Reģistrācijas apliecības Nr.535.

Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.